

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË

Lënda: PKR 1098/2013

Data: 18 nëntor 2015

Gjykata Themelore në Prishtinë në trupin gjykues të përberë nga kryetari i trupit gjykues Vladimir Mikula dhe anëtarët e trupit gjykues Anita Krasniqi-Prenaj dhe gjyqtari Piotr Bojarczuk, të ndihmuar nga procesmbajtësja Dea Dedi, në çështjen penale kundër:

G.K., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait M., shqiptar i Kosovës, më shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

S.S., mashkull, i lindur më xxx në xxx, komuna e Vushtrrisë, emri i babait I., shqiptar i Kosovës, më shtetësi të Kosovës, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

N.D., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait V., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në xxx, xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

S.A., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait H., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në xxx, Prishtinë, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

N.Z., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait Z., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në rrugën xxx në xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

J.R., mashkull, i lindur më xxx në xxx, Gjilan, emri i babait S., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, Gjilan, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

N.Sh., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait B., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

Xh.H., mashkull, i lindur më xxx në xxx, Vushtrri, emri i babait H., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx në Vushtrri, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

V.K., mashkull, i lindur më xxx në xxx, Kroaci, emri i babait L., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në rrugën xxx në Gjilan, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

Z.S. mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait S., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, Viti, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

I.R.; mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait D., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, Gjilan, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

Të gjithë këta të akuzuar sipas aktakuzës së datës 11.12.2013 dhe të ngritur në Gjykatën Themelore në Prishtinë më 12.12.2013 për veprat penale siç përshkruhen në aktakuzë, si në vijim:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R. të gjithë akuzohen për;

PIKA 1: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, i lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (më tej në tekst 'KPK'), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

PIKA 2: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1, i lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme më burgim deri në tre (3) vjet;

PIKA 3: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet;

PIKA 4: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme më burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet;

G.K., N.D. dhe S.A. akuzohen për:

PIKA 5: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme më burgim deri në tre (3) vjet;

S.A. akuzohet për:

PIKA 6: Kanosja, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej një (1) deri në pesë (5) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 7: Kanosja, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej një (1) deri në pesë (5) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 8: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 9: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 10: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet;

S.S., N.Z., N.SH. dhe XH.H., të gjithë akuzohen për:

PIKA 11: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

V.K., Z.S., J.R. dhe I.R. të gjithë akuzohen për:

PIKA 12: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 13: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

G.K. akuzohet për:

PIKA 14: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet;

S.S. akuzohet për:

PIKA 15: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

S.S. akuzohet për:

PIKA 16: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet;

G.K. dhe N.D. të dy këta akuzohen për:

PIKA 17: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, i lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet;

G.K. dhe N.D. të dy këta akuzohen për:

PIKA 18: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet;

G.K. dhe N.D. të dy këta akuzohen për:

PIKA 19: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur paragrafin 1 dhe me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet;

Pas mbajtjes së seancave të shqyrtimit kryesor, në prani të prokurorit të EULEX-it, Danilo Ceccarelli, të të akuzuarve dhe avokatëve të tyre mbrojtës, A.R. për G.K.n, N.Sh.l. për S.S.n, B.M.2. për N.D.n, R.D. për S.A.n, G.A. për N.Z.n, N.SH. për J.R.n, Xh.M. për Xh..H.n, T.Zh. për V.K.n, M.S.E. për Z.S.n, A.K. për I.R.n, F.B. për N.SH.n

Në datat e mëposhtme:

8 dhe 17 korrik 2014;
10, 11, 24 dhe 25 shtator 2014;
8, 9, 22, 23 dhe 24 tetor 2014;
19 nëntor 2014;
3, 9, 10, 11 dhe 16 dhjetor 2014;
15, 27, 28 dhe 29 janar 2015;
3, 4 dhe 5 shkurt 2015;
3, 9 dhe 12 mars 2015;
15, 16 dhe 17 prill 2015;
12, 14, 18 dhe 20 maj 2015;
30 qershor 2015;
7 dhe 14 korrik 2015;
25 dhe 26 gusht 2015;
8 shtator 2015;
9, 10 dhe 11 nëntor 2015

pas këshillimit dhe votimit të trupit gjykues të mbajtur më 12 nëntor 2015,

NË PAJTIM me nenet 359, 361, 362, 364, 365 dhe 366 të Kodit të Procedurës Penale të Republikës së Kosovës (më tej në tekst "KPPRK"), më datën 18 nëntor 2015, trupi gjykues në seancë të hapur dhe në prani të të pandehurve, të avokatëve mbrojtës dhe të prokurorit nxjerr këtë:

AKTGJYKIM

G.K., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait M., shqiptar i Kosovës, më shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

është fajtor

Sepse

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), më 8 janar 2013 në Prishtinë, Kosovë, gjersa:

- 1) E shoqëronte M.J., i cili ishte në kujdestarinë e tij dhe i cili ishte i prangosur, nga zona e recepcionit e deri te vetura, i ka dhënë shuplaka dhe e ka goditur M.J., në veturën Toyota xxx deri sa vetura ishte e palëvizshme (Pikat 1, 2, 3);
- 2) E shoqëronte I.P. i cili ishte në kujdestarinë e tij dhe i cili ishte i prangosur, nga zona e recepcionit deri te vetura, e ka keqtrajtuar atë duke e goditur me duart e tij brenda furgonit Mercedes xxx (Pikat 1, 2, 3);
- 3) E shoqëronte B.M., i cili ishte i prangosur në veturën Mercedes xxx, nga qendra e paraburgimit në Prishtinë për në Gjykatën për Kundërvajtje, duke qenë shumë agresiv ndaj B.M., e godiste dhe e shqelmonte më çizmet e tij luftarake në stomak dhe në shpinë, e sidomos kur ai refuzonte të konfirmojë se ai jeton në Kosovën e pavarur. Ai ia drejtoi pistoletën në kokën e tij gjersa S.A. ia drejtoi pistoletën e tij në gjunjët e B.M. më qëllim që ta detyronte atë të thoshte "... Kosova është republikë". G.K. e goditi B.M. me kondakun e pushkës se tij në kraharor dhe kjo bëri që B.M. të luftonte për ajër dhe G.K. e rrahu atë në këtë mënyrë rrugës nga qendra e paraburgimit në Prishtinë deri në Gjykatën për Kundërvajtje (Pikat 5, 7, 8, 9, 13);
- 4) Së bashku me N.D.n, ai e shqelmoi D.V. me çizmet e tij luftarake në stomak dhe në ijë dhe në gjenitale dhe verbalisht e ka fyer dhe e ka kërcënuar atë në tualetin e Gjykatës për Kundërvajtje. (Pikat 17, 18,).

Prandaj ai ka kryer;

- Me veprimet në pikat 1, 2, 3 dhe 4 më lart, katër vepra penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, gjersa veprat penale nën 3 dhe 4, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së;
- Me veprimet në pikat 1 dhe 2 më lart, dy veprat penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së;
- Me veprimet në pikat 3 dhe 4 më lart, dy veprat penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, në bashkëkryerje në pajtim me nenin 31 të KPK-së;
- Me veprimin në pikën 3 më lart, një vepër penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4, në bashkëkryerje dhe në pajtim me nenin 31 të KPK-së;

Prandaj, trupi gjykues shqipton dënimet si më poshtë:

Për veprën penale nën 1 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 8 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 2 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 8 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 3 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, në bashkëkryerje në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dënim me burgim në kohëzgjatje prej 8 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 4 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, në bashkëkryerje në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dënim me burgim prej 8 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 1 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74 dhe 187, paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 6 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 2 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së, në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74 dhe 187, paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 6 muajsh. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 3 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dhe në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74 dhe 187, paragrafi 2 të KPK-së, dënim me burgim prej një (1) viti. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 4 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dhe në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74 dhe 187, paragrafi 2 të KPK-së, dënim me burgim prej një (1) viti. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Për veprën penale nën 3 të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dhe në pajtim me nenet 41, 45, 73, 74 dhe 185, paragrafi 4 të KPK-së, dënim me burgim prej një (1) viti. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 1 vit.

Në pajtim me nenin 80 të KPK-së, gjykata shqipton një dënim unik me burgim prej një (1) viti e gjashtë (6) muaj.

Në pajtim me nenin 65, paragrafi 1 të KPK-së, dënim me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite.

S.S. mashkull, i lindur më xxx në xxx, komuna e Vushtrrisë, emri i babait I., shqiptar i Kosovës, më shtetësi të Kosovës, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), dhe udhëheqës i ekipit, më 8 janar 2013 në Prishtinë, Kosovë, gjersa:

- 1) E shoqëronte B.M.1, i cili ishte në kujdestarinë e tij dhe i cili ishte i prangosur, nga zona e recepcionit e deri te vetura, e ka shqelmuar dy herë më çizmet luftarake dhe e ka goditur B.M.1. gjersa sa ishte duke dalë nga vetura dhe gjersa ishte në veturën Mercedes xxx, ia kishte lidhur rripin e ulëses rreth qafës B.M.1, dhe kishte vazhduar ta rrihte atë, (Pikat 1, 2, 3, 15);
- 2) E shoqëronte I.P., i cili ishte në kujdestarinë e tij dhe i cili ishte i prangosur, nga zona e recepcionit e deri te vetura ia ka dhënë I.P. një 'shuplakë mbrapsht' (Pikat 1, 2, 3);

Prandaj ai ka kryer:

- Me veprimet nën 1 dhe 2, dy veprat penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1 të KPK-së;
- Me veprimet nën 1, veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2 të KPK-së
- Me veprimet nën 2, dy vepra penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së

Prandaj, trupi gjykues shqipton dënimet e mëposhtme:

Për veprën penale nën 1 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 1 viti, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së, për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik dy (2) vite;

Për veprën penale nën 2 të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 1 viti, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së, për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri

nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite;

Për veprën penale nën 1 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2 të KPK-së. Në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 187 paragrafi 2 të KPK-së, dënim me burgim prej 1 viti, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së, për kohën e verifikimit prej dy (2) vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit.

Për veprën penale nën 2 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të KPK-së. Në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 187 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej tetë (8) muajsh, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së, për kohën e verifikimit prej dy (2) vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit.

Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite.

Në pajtim me nenin 80 të KPK-së, gjykata shqipton një dënim unik me burgim prej dy (2) vitesh, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 3 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit.

Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për 3 vite;

S.A. mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait H., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në xxx, Prishtinë, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), më 8 janar 2013 në Prishtinë, Kosovë:

- 1) Në veturën Mercedes xxx gjersa e shoqëronte B.M., i cili ishte i prangosur nga qendra e paraburgimit në Prishtinë deri në Gjykatën për Kundërvajtje, pasi B.M. ka refuzuar t'i thotë G.K.t se ai jeton në Kosovën e pavarur dhe duke marrë nga G.K një numër të konsiderueshëm të goditjeve, S.A. si shofer i veturës Mercedes xxx e ndali veturën dhe e mbushi armën e tij dhe ia drejtoi në gju të B.M. dhe po ashtu e rrahu B.M.in në veturën policore Mercedes xxx (Pikat 5, 6)

Prandaj ai ka kryer:

- Veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së;

- Veprën penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, në bashkëkryerje, në pajtim me nenin 31 të KPK-së;

Prandaj, trupi gjykues shqipton dënimet e mëposhtme:

Për veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në bashkëkryerje në pajtim me nenin 31 të KPK-së dhe në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënim me burgim prej 1 viti, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjate periudhës së verifikimit. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Për veprën penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4 i lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, në bashkëkryerje në pajtim me nenin 31 të KPK-së, dhe në pajtim me nenet 41, 49, 50, 52, 73, 74, dhe 185 paragrafi 4 të KPK-së, dënim me burgim prej 1 vit, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Në pajtim me nenin 58, paragrafi 2 dhe 59 paragrafi 1, nën-paragrafi 1.11 të KPK-së, gjykata e urdhëron S.A.n që të përmbahet nga mbajtja e çfarëdo lloji të armëve për periudhën kohore të verifikimit. Nëse i pandehuri nuk vepron në përputhje me këto kushte, gjykata mund ta revokojë dënimin me kusht në pajtim me nenin 55 të KPK-së.

Në bazë të nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Në pajtim me nenin 80 gjykata shqipton dënimin unik me burgim prej një (1) viti e gjashtë (6) muajve, ekzekutimi i të cilit pezullohet në pajtim me nenin 51, paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjate kohës së verifikimit. Në pajtim me nenet 58, paragrafi 2 dhe 59 paragrafi 1, nën-paragrafi 1.11 të KPK-së, gjykata e urdhëron S.A.n që të përmbahet nga mbajtja e çfarëdo lloji të armëve për periudhën kohore të verifikimit. Nëse i pandehuri nuk vepron në përputhje me këto kushte, gjykata mund të revokojë dënimin me kusht në pajtim me nenin 55 të KPK-së. Në pajtim me nenin 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite.

N.D. mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait V., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në xxx, xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, derisa:

- 1) E shoqëronte B.M. i cili ishte i prangosur, nga qendra e paraburgimit e Prishtinës për në Gjykatën për Kundërvajtje, e goditi B.M. në ndërtesën e gjykatës (PIKA 5).

- 2) Bashkë me G.K.n ai e shqelmoi me çizme luftarake D.V.në stomak, ijë dhe gjenitale dhe e ka fyer verbalisht dhe e ka kërcënuar në tualetin e gjykatës. (Pikat 17, 18).

Prandaj me këto veprime ka kryer:

Me veprimet nën 1 dhe 2 i ka kryer dy vepra penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 në bashkëkryerje sipas nenit 31 të KPK-së.

Me veprimet nën 1 ka kryer veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së.

Me veprimet nën 2 ka kryer veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 2, në bashkëkryerje, sipas nenit 31 të KPK-së.

Prandaj, trupi gjykues i shqipton dënimet si më poshtë:

Për veprën penale nën 1, Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 dhe sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 i KPK dënohet me 1 vit burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik një (1) vit.

Për veprën penale nën 2, Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 dhe sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së dënim me burgim prej 1 viti, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Për veprën penale nën 1 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së, sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 187 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me 1 vit burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 i KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Për veprën penale nën 2 të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 2, në bashkëkryerje sipas nenit 31 të KPK sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 187 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me 1 vit burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Në bazë të nenit 80 gjykata e shqipton dënimin unik prej 2 vitesh burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për tre (3) vite.

N.Z., mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait Z., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në rrugën xxx në xxx, xxx me numër të kartelës identifikuese xxx;

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO).

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, derisa e shoqëronte I.P.i cili ishte i prangosur, nga qendra e paraburgimit e Prishtinës për në Gjykatën për Kundërvajtje, e ka keqtrajtuar I.P.në furgon derisa vetura Mercedes xxx nuk ishte në lëvizje (Pikat 1, 2 dhe 11).

Prandaj ai ka kryer:

- Veprën penale Keqtrajtim gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 të KPK-së;
- Veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së.

Prandaj, trupi gjykues i shqipton dënimet si më poshtë:

Për veprën penale Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 të KPK-së dhe sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së dënohet me 6 muaj burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Për veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së, sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 187 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me 8 muaj burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK për kohën e verifikimit prej dy (2) vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Në pajtim me nenin 80 të KPK-së gjykata i shqipton dënimin unik prej 1 viti burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit.

Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite.

I.R. mashkull, i lindur më xxx në xxx, emri i babait D., shqiptar i Kosovës, me shtetësi të Kosovës, adresa e tanishme e banimit në fshatin xxx, Gjilan, xxx me numër të kartelës identifikuese ID xxx;

Duke shërbyer si polic kujdestar i Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO).

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, kur B.M.1. i cili ishte i prangosur, shoqërohej nga qendra e paraburgimit e Prishtinës për në Gjykatën për Kundërvajtje, e ka goditur në qafë B.M.1 në furgonin Mercedes me targë numër xxx (Pikat 1 dhe 2).

Prandaj ai ka kryer:

- Veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 të KPK-së.
- Veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së.

Prandaj, trupi gjykues i shqipton dënimet si më poshtë:

Për veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1 të KPK-së dhe sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74, dhe 198 paragrafi 1 të KPK-së, dënohet me 6 muaj burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 2 vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Për veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1 të KPK-së sipas neneve 41, 49, 50, 52 73, 74 të KPK-së, dënohet me 6 muaj burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej 1 viti, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit. Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për një (1) vit.

Në pajtim me nenin 80 gjykata e shqipton dënimin unik prej 1 viti burgim, ekzekutimi i të cilit pezullohet sipas nenit 51 paragrafi 2 të KPK-së për kohën e verifikimit prej dy (2) vitesh, nëse i pandehuri nuk kryen ndonjë vepër tjetër penale gjatë kohës së verifikimit.

Sipas nenit 65 paragrafi 2 të KPK-së, dënohet me ndalim të ushtrimit të funksioneve në administratën publike ose në shërbimin publik për dy (2) vite.

LIROHEN NGA AKUZAT

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), G.K.

lirohet

nga pikat e aktakuzës:

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personave të cënueshëm, përkatësisht ndaj një apo më shumë të ndaluarve të prangosur B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), gjersa i shoqëronin dhjetë të arrestuarit nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota" me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 10: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3 të KPK-së, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 15:10 deri në orën 15:30: G.K., zyrtar policor i Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, e ka kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personit të cënueshëm B.M., duke e goditur dhe shqelmuar të ndaluarin e prangosur derisa ishte nën kujdestarinë e të pandehurit, derisa e transportonte me veturën e policisë "Mercedes" me targa Police xxx nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë deri në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë.

PIKA 14: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3 të KPK-së lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 15:30 dhe 18:00: G.K., zyrtar policor i Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, e ka kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personit të cënueshëm B.M., i cili ishte nën kujdestarinë e të pandehurit, duke e goditur dhe shqelmuar atë (edhe me gjësende) derisa e çonte të ndaluarin nga vetura "Mercedes" me targë Police xxx për në katin e parë të Gjykatës për Kundërvajtje në Prishtinë, dhe derisa ishte duke ndenjur brenda ndërtesës së gjykatës, në katin e parë, në korridor, me kokën e shtyrë për tokë.

PIKA 19: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3 të KPK-së lidhur me paragrafin 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 15:30 deri në orën 18:00: G.K. dhe N.D., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personit të cënueshëm D.V., duke e shqelmuar të ndaluarin në pjesën e ijëve, gjatë shoqërimit të tij për në tualet në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) S.S.,

lirohet nga pikat e aktakuzës:

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 14:15 deri në 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personave të cënueshëm, përkatësisht ndaj një apo më shumë të ndaluarve të prangosur B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilit ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota" me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa Police xxx dhe Police 413-01 edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 11: Keqtrajtim gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 15:10 deri në 15:30: S.S., N.Z., N.SH. dhe XH.H., , zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale *Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike* duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke iu fyer rëndë dinjitetin një apo më shumë personave në vijim: I.P., M.P., D.S. dhe/ose I.S., gjersa e kryenin detyrën zyrtare të transportimit të të ndaluarve me veturën e policisë "Mercedes" me targa Police xxx nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë deri në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë, mes tjerash, duke i goditur dhe shqelmuar viktimat (edhe me gjësende) dhe duke e futur plumbin në tytë të armëve të tyre dhe duke lëshuar muzikë shqip dhe duke kërkuar që viktimat të deklaronin se ata jetojnë në Kosovën e Pavarur/Republikën e Kosovës.

PIKA 16: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, ndërmjet rreth orës 15:30 deri në orën 18:00: S.S., zyrtar policor i policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, e ka kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personit të cenueshëm, përkatësisht të ndaluarit e prangosur B.M.I., i cili ka qenë nën kujdestarinë e të pandehurit, duke e goditur dhe e shqelmuar atë (edhe me gjësende) derisa e çonte nga vetura "Mercedes" me targë Police xxx për në katin e parë të Gjykatës për Kundërvajtje në Prishtinë, dhe derisa ishte duke ndenjur brenda në ndërtesën e gjykatës, në katin e parë, në korridor, me kokën e shtyrë për tokë.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) S.A.,

lirohet

nga pikat e mëposhtme të aktakuzës:

PIKA 1: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike në kundërshtim me nenin 198 paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke iu fyer rëndë dinjitetin e një apo më shumë personave në vijim: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjersa i kryenin detyrat zyrtare, mes tjerash, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende) të cilët nuk kishin mundësi të vetëmbroheshin; duke i shoqëruar në mënyrë fyese, përkatësisht të prangosur me duar prapa me pranga plastike të shtrënguara shumë, me kokën e përkulur pa nevojë deri në tokë; janë sulmuar dhe trajtuar në mënyrë të ashpër para dëshmitarëve; janë fyer verbalisht në baza të përkatësisë etnike dhe i kanë frikësuar, derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit të cilët ishin nën kujdestarinë policëve të Njësies Speciale Operative, nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota" me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 2: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, ndërmjet rreth orës 14:15 deri në orën 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën

penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personave të cënueshëm, përkatësisht ndaj një apo më shumë të ndaluarve të prangosur B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit të cilët ishin nën kujdestarinë të policëve të Njësisë Speciale Operative, nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, “Toyota” me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë “Mercedes” me targa Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 3: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, dhe vepër e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (5) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, ndërmjet rreth orës 14:15 deri në orën 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim, me gjësende që mund të shkaktojnë lëndime të rënda trupore apo dëmtim serioz ndaj shëndetit, përkatësisht me çizme, llambë elektrike (bateri) dore, rripa sigurimit (të veturës) dhe/ose me armë zjarri, ndaj njërit apo më shumë personave në vijim, përkatësisht ndaj një apo më shumë të ndaluarve të prangosur B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të Njësisë Speciale Operative, nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, “Toyota” me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë “Mercedes” me targa Police xxx dhe Police xx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187 paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, rreth orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, nga Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, në bashkëkryerje e kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj personave të cënueshëm, përkatësisht ndaj një apo më shumë të ndaluarve të prangosur B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.I., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit nga dhoma e pranimit në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë deri te tri veturat e parkuara në parking, “Toyota” me targë nr. Police xxx dhe dy furgonë “Mercedes” me targa Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) N.D.,

lirohet

nga pikat e mëposhtme të aktakuzës:

PIKA 1: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, ndërmjet rreth orës 14:15 deri në orën 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike* duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke e fyer rëndë dinjitetin e një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1, D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjatë kryerjes së detyrës zyrtare, duke, mes tjerash, goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), të cilët nuk kishin asnjë mundësi për të mbrojtur vetveten; duke i shoqëruar ata në mënyrë fyese, përkatësisht të prangosur me duar prapa me pranga plastike të shtrënguara shumë, me kokën e përkulur pa nevojë deri në tokë; janë sulmuar dhe trajtuar në mënyrë të ashpër para dëshmitarëve; janë fyer verbalisht në baza të përkatësisë etnike dhe i kanë frikësuar, derisa i kanë shoqëruar dhjetë të ndaluarit të cilët ishin nën kujdestarinë policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 2: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, ndërmjet rreth orës 14:15 deri në 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën pa miratim ndaj një apo më shumë personave si më poshtë: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), ndërsa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e zyrtarëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police 293-01 dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 3: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën

penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën, pa miratim, me objekte që mundësojnë shkaktimin e lëndimit të rëndë trupor apo dëmtim serioz për shëndetin, përkatësisht çizme, shkopinj, llamba elektrike dore, rripa të sigurisë dhe/ose armë të zjarrit, ndaj një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, “Toyota”, me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë “Mercedes” me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muajsh deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën ndaj personave të cënueshëm, pa miratim, përkatësisht ndaj njërit ose ndaj më shumë të ndaluarve të prangosur si në vijim: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), ndërsa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, “Toyota”, me targa të regjistrimit nr. Police 293-01 dhe dy furgonë “Mercedes” me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 19: Sulm, në shkelje të nenit 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim nga gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 15:30 dhe rreth orës 18:00: G.K. dhe N.D., zyrtarë policorë të Policisë së Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkëkryerës, kryen veprën penale të *Sulmit*, duke ushtruar qëllimisht forcë pa miratim ndaj personit të cënueshëm D.V., duke e shqelmuar të ndaluarin në zonën ijëve, gjersa e shoqëronin për në tualet në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), N.Z.

lirohet

nga PIKA e mëposhtme e aktakuzës:

PIKA 3: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën, pa miratim, me objekte që mundësojnë shkaktimin e lëndimit të rëndë trupor apo dëmtim serioz për shëndetin, përkatësisht çizme, shkopinj, llamba elektrike dore, rripa të sigurisë dhe/ose armë të zjarrit, ndaj një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën ndaj personave të cënueshëm, pa miratim, përkatësisht ndaj njërit ose ndaj më shumë të ndaluarve të prangosur si në vijim: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), ndërsa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) I.R.

lirohet

nga pikat e mëposhtme të aktakuzës:

PIKA 3: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: **G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R.**, zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit*, qëllimisht duke e përdorur forcën, pa miratim, me objekte që mundësojnë shkaktimin e lëndimit të rëndë trupor apo dëmtim të rëndë për shëndetin, përkatësisht çizme, shkopinj, llamba elektrike dore, rripa të sigurisë dhe/ose armë të zjarrit, ndaj një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 4: Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe 15:10: **G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R.**, zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Sulmit* qëllimisht duke e përdorur forcën ndaj personave të cënueshëm, pa miratim, përkatësisht ndaj njërit ose ndaj më shumë të ndaluarve të prangosur si në vijim: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), ndërsa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 12: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 15:10 deri në përafërsisht 15: 30 **V.K., Z.S., J.R. dhe I.R.**, zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke e fyer rëndë dinjitetin e M.J., gjersa e transportonin të ndaluarin me veturën e policisë "Toyota", me targa nr. Police xxx nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë, duke e goditur dhe shqelmuar personin e prangosur dhe duke e fyer verbalisht mbi baza të përkatësisë etnike.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP), J.R., N.SH., XH.H., , V.K. dhe Z.S.,

lirohen

nga pikat e mëposhtme të aktakuzës:

PIKA 1: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe orës 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të *Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike*, duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke e fyer rëndë dinjitetin e një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjatë kryerjes së detyrës zyrtare, duke, mes tjerash, goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), të cilët nuk kishin asnjë mundësi për të mbrojtur vetveten; duke i shoqëruar ata në mënyrë fyese, domethënë me duart në pranga nga prapa me pranga shumë të ngushta plastike, me kokat të ulura deri ne tokë pa pasur nevojë; duke i sulmuar dhe trajtuar ashpër në prani të dëshmitarëve; duke i fyer verbalisht mbi baza të përkatësisë etnike dhe duke i frikësuar, ndërsa i shoqëronin dhjetë të burgosurit, të cilët ishin nën përkujdesjen e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 2: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe orës 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Sulmit, qëllimisht duke përdorur forcën, pa miratim, ndaj një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 3: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe orës 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Sulmit, qëllimisht duke e përdorur forcën, pa miratim, me objekte që mundësojnë shkaktimin e lëndimit të rëndë trupor apo dëmtim serioz për shëndetin, përkatësisht çizme, shkopinj, llamba elektrike dore, rripa të sigurisë dhe/ose armë të zjarrit, ndaj një ose më shumë personave të mëposhtëm: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1., D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, të cilët ishin nën kujdestarinë e policëve të NJSO-së, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

PIKA 4: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3, lidhur me paragrafin 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muajsh deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 14:15 dhe orës 15:10: G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., XH.H., , V.K., Z.S. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Sulmit, qëllimisht duke e përdorur forcën ndaj personave të ndjeshëm, pa miratim, përkatësisht ndaj njërit ose ndaj më shumë të ndaluarve të prangosur si në vijim: B.M., I.P., M.J., D.T., I.S., B.M.1. D.S., D.V., M.P. dhe/ose Z.M., të cilët ishin nën kujdestarinë e të pandehurve, duke i goditur dhe shqelmuar personat e prangosur (edhe me gjësende), gjersa i shoqëronin dhjetë të ndaluarit, nga dhoma e pritjes në Qendrën e Paraburgimit në Prishtinë te tri veturat e parkuara në parking, "Toyota", me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe dy furgonë "Mercedes" me targa të regjistrimit nr. Police xxx dhe Police xxx edhe gjatë kohës kur veturat qëndronin të parkuara në vendparkim.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) N.Sh. dhe Xh.H.,

lirohen

nga pikat e mëposhtme e aktakuzës:

PIKA 11: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 15:10 dhe orës 15: 30: S.S., N.Z., N.SH. dhe XH.H., , zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të

detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke e fyer rëndë dinjitetin e një ose më shumë personave të mëposhtëm: I.P., M.P., D.S. dhe/ose I.S., gjatë kryerjes së detyrës zyrtare, duke i transportuar të ndaluarit me veturën e policisë Mercedes me targa nr. Police xxx nga Qendra e Paraburgimit të Prishtinës në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë, mes tjerash, duke i goditur dhe shqelmuar viktimat (edhe me gjësende) dhe duke ngritur çarkun e armëve dhe duke lëshuar muzikë shqip gjersa kërkonin nga viktimat që të deklaronin se ata jetojnë në Kosovën e Pavarur/Republikën e Kosovës.

Në bazë të nenit 364 paragrafi 1.1.3 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) J.R., V.K. dhe Z.S..

lirohen

nga pikat e mëposhtme e aktakuzës:

PIKA 12: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1 të KPK-së, lidhur me nenin 31 të KPK-së, vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tri (3) vjet:

Më 08 janar 2013, në Prishtinë, Kosovë, përafërsisht midis orës 15:10 dhe përafërsisht orës 15:30: V.K., Z.S., J.R. dhe I.R., zyrtarë policorë nga Policia e Kosovës, Njësia Speciale Operative (NJSO), Ekipi 3, si bashkë-kryerës, kanë kryer veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, duke i keqtrajtuar, frikësuar dhe duke e fyer rëndë dinjitetin e M.J., gjersa e transportonin të ndaluarin me veturën e policisë "Toyota", me targa nr. Police xxx nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë, duke e goditur dhe shqelmuar personin e prangosur dhe duke e fyer verbalisht në baza etnike.

ARSYETIM

1. Trupi gjykues dhe kompetenca:

Asnjë kundërshtim nuk është ngritur nga palët në lidhje me përbërjen e trupit gjykues. Kjo gjykatë është kompetente për gjykimin e çështjes, në përputhje me nenet 1, 2, nën-paragrafët 1.2, 9 nën-paragrafi 2.1, 15 paragrafi 1.20 dhe 15, paragrafi 2 i Ligjit për Gjykatat - L. 03/L-199 në fuqi në kohën e fillimit të procedurave 'Gjykata Themelore është gjykatë e shkallës së parë në Republikën e Kosovës, në këtë rast (paragrafi 2). Gjykata Themelore në Prishtinë është gjykata me juridiksionin territorial dhe në përputhje me nenin 11, paragrafi 1, i të njëjtit ligj, Gjykatat Themelore janë kompetente për të gjykuar në shkallë të parë gjitha çështjet, përpos nëse me ligj parashihet ndryshe'- dhe sipas neneve 3, paragrafët 1 dhe 7 (kjo e fundit në lidhje me shumicën e gjyqtarëve të EULEX-it) i Ligjit mbi kompetencat, përzgjedhjen e lëndëve dhe caktimin e rasteve gjyqtarëve dhe prokurorëve të EULEX-it në Kosovë (L. 03/L-053 në fuqi në atë kohë), ex vi neni 442 të KPK-së.

2. Historiku procedural:

Hetimet në rastin penal (PP: II 111/2013) kishte filluar më 16 janar 2013 kundër **G.K.** për veprat Keqtrajtim gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 dhe Sulm, në shkelje të nenit 187, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal, i cili aktvendim që ndryshuar dhe zgjeruar disa herë, përkatësisht më 17 janar 2013 kundër **S.S.** për veprat penale të njëjta, më 24 janar 2013 prokuroria kishte zgjeruar hetimet kundër disa të pandehurve të tjerë, **N.D.**, **S.A.**, **N.Z.**, **J.R.**, **N.S.H.**, **Xh.H.**, **V.K.**, **Z.S.** dhe **I.R.** dhe përveç PIKAVE të mësipërme, prokurori i rastit i kishte zgjeruar hetimet edhe për një tjetër vepër penale të Torturës në kundërshtim me nenin 199, paragrafët 1 dhe 3, lidhur me nenin 31 të KPK-së.

Më 20 shkurt 2013 në aktvendimin për zgjerimin e hetimeve ishin përfshirë të dyshuar të tjerë, **F.S.**, **N.D.** dhe **A.V.** për të njëjtat vepra penale dhe më 13 maj 2013 aktvendimi për zgjerimin kishte përfshirë të dyshuarin **D.Z.** për veprën penale të Pengimi i të provuarit në kundërshtim me nenin 394 paragrafi 1.1 dhe Dhënia e ndihmës kryesve pas kryerjes së veprave penale në kundërshtim me nenin 388 paragrafi 2 (2.3) të KPK-së. Të gjithë të dyshuarit në atë kohë ishin anëtarë të Njësisë Speciale Operative më parë të njohur si njësia ROSU.

Mbi këto baza, prokurori i EULEX-it i caktuar në këtë rast në hetimin paraprak lëshoi një aktvendim për fillimin e hetimeve më 16 janar 2013 dhe që më pas hetimet u zgjeruan dhe u ndryshuan disa herë për të përfshirë të dyshuar të rinj dhe akuza të reja.

Për shkak të hetimeve, disa propozime për masat e fshehta dhe, për analizë të ekspertëve janë paraqitur në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke përfshirë propozimin për anonimitetin e tre dëshmitarëve të cilët janë dëgjuar gjatë shqyrtimit kryesor.

Para aktakuzës prokurori i çështjes i kishte pushuar hetimet ndaj katër operatorëve të NJSO-së **F.S.** zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **N.D.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **A.V.** zyrtar policor, NJSO, ID #xxx dhe **D.Z.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx.

Pas përfundimit të hetimeve më 12 dhjetor 2013 aktPIKA ishte ngritur kundër: **G.K.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **S.S.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **V.D.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **S.A.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **N.Z.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **J.R.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **N.S.H.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **Xh.H.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **V.K.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **Z.S.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; **I.R.**, zyrtar policor, NJSO, ID #xxx; me këto PIKA:

PIKA 1: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., Xh.H., V.K., Z.S. dhe I.R.

PIKA 2: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., Xh.H., V.K., Z.S. dhe I.R.

PIKA 3: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., Xh.H., V.K., Z.S. dhe I.R.

PIKA 4: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet kundër G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.SH., Xh.H., V.K., Z.S. dhe I.R.

PIKA 5: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G.K., N.D. dhe S.A.

PIKA 6: Kanosja, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4 në lidhje me paragrafin 1 të Kodit të Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme prej një (1) deri në pesë (5) vjet kundër S.A.

PIKA 7: Kanosja, në kundërshtim me nenin 185, paragrafi 4 në lidhje me paragrafin 1 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme prej një (1) deri në pesë (5) vjet kundër G.K.

PIKA 8: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 1 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G.K.

PIKA 9: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1 të Kodit të Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet kundër G. K.

PIKA 10: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet kundër G. K.

PIKA 11: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër S. S., N. Z., N. S.H. dhe Xh. H.

PIKA 12: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër V. K., Z. S., J. R. dhe I. R.

PIKA 13: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G. K.

PIKA 14: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet kundër G. K.

PIKA 15: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër S. S.

PIKA 16: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet kundër S. S.

PIKA 17: Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim deri në tre (3) vjet kundër G. K. dhe N. D.

PIKA 18: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 2, në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit të Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në pesë (5) vjet kundër G. K. dhe N. D.

PIKA 19: Sulmi, në kundërshtim me nenin 187, paragrafi 3 në lidhje me paragrafin 1, në lidhje me nenin 31 të Kodit Penal të Kosovës (KPK), vepër kjo e dënueshme me burgim prej gjashtë (6) muaj deri në tre (3) vjet kundër G. K. dhe N. D.

Të gjitha pikat e aktakuzës të cekura më lart u referohen momenteve dhe ngjarjeve të ndryshme të cilat pretendohet se kanë ndodhur që nga koha kur palët e dëmtuara janë marrë nga policia nga qendra e paraburgimit në Prishtinë deri në momentin kur ata kanë hyrë në seancë në Gjykatën për Kundërvajtje në Prishtinë.

Më 28 janar 2014, u mbajt seanca e parë e shqyrtimit fillestar, e cila ka vazhduar më 4 shkurt 2014 dhe më pas më 8 prill 2014 me shqyrtimin e dytë. Propozimet për hudhjen e aktakuzës janë paraqitur nga të gjithë përfaqësuesit ligjorë të të pandehurve dhe pas marrjes së një mendim të ndarë në lidhje me të gjitha propozimet nga prokuroria, kryetari i trupit gjykues ka lëshuar aktvendimin më 14 prill 2014, duke hedhur poshtë të gjitha propozimet e avokatëve mbrojtës dhe vendosi dërgimin e çështjes për shqyrtim gjyqësor.

Ndaj aktvendimit të kryetarit të trupit gjykues u ushtrua ankesë në shkallë të dytë nga këta avokatë mbrojtës në emër të të pandehurve: F. B., Xh. M., N. S.H. 1., B. M., R. D. dhe T. H. I. pandehuri Z. S. e ushtroi ankesën të tij vetë, ashtu siç bëri avokati mbrojtës, K. M.

Ankesat e F. B. dhe Xh. M. nuk janë marrë parasysh dhe janë refuzuar si të paafatshme, ndërsa ankesat e mbetura të N. S.H. A., B. M. 2., R. D., T. H. , i pandehuri Z. S. e kishte ushtruar ankesën e tij, dhe avokatit mbrojtës K. M. u refuzuan si të pabazuara.

Përveç ankesave të refuzuara, Gjykata e Apelit sipas detyrës zyrtare vendosi po ashtu që ta ndryshojë aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë në lidhje me kualifikimet ligjore të akteve duke e lënë vetëm veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare dhe Kanosjen, duke pasur parasysh se akti i sulmit është konsumuar nga vepra e keqtrajtimit.

Pas aktvendimit të Gjykatës së Apelit më 8 korrik 2014, shqyrtimi kryesor filloi kundër të pandehurve të cekur më lart, që vazhdoi më 17 korrik 2014; 10, 11, 24 dhe 25 shtator 2014; 8, 9, 22, 23 dhe 24 tetor 2014; 19 nëntor 2014; 3, 9, 10, 11 dhe 16 dhjetor 2014; 15, 27, 28 dhe 29 janar 2015; 3, 4 dhe 5 shkurt 2015; 3, 9 dhe 12 mars 2015; 15, 16, 17 prill 2015; 12, 14, 18 dhe 20 maj 2015; 30 qershor 2015; 7 dhe 14 korrik 2015; 25 dhe 26 gusht 2015; 8 shtator 2015; 23 tetor 2015; 9, 10, 11 dhe 12 nëntor 2015 dhe më 13 nëntor 2015 u shpall dispozitivi i aktgjykimit.

3. Provat e administruara gjatë shqyrtimit kryesor

3.1 Provat materiale

Gjersa shqyrtimi kryesor ishte në vazhdim e sipër, në aktgjykim duhet të përfshihet edhe lista e provave materiale që janë elaboruar; për këtë arsye, lista duhet të përfshijë provat materiale si në vijim:

Në lidhësen numër 3:

Ekziston një listë e provave që duhet të emërtohet, por pasi që të gjitha dokumentet në lidhje me palët e dëmtuara mbajnë të njëjtën datë, me qëllim që, të ruhen sa më shumë faqe që të jetë e mundur, ne do t'i përmendim të përmbledhura.

Urdhër arresti ndaj të gjitha palëve të dëmtuara, mban datën 7.01.2013; deklaratat e të gjitha palëve të dëmtuara e dhënë në polici, të datës 7.01.2013 dhe gjithashtu shënimet e qendrës së mbajtjes të datës 7.01.2013, mbi d.m.th., I.P., D.V., M.S., B.M.L., D.S., M.P., D.T., B.M., I.S. dhe Z.M.

Një pjesë e provave që janë siguruar janë edhe procesverbalet e seancës në Gjykatën për Kundërvajtje, që të gjitha të datës 8.01.2013, pasi që ka pasur një seancë të veçantë për secilën palë e dëmtuar në Gjykatën për Kundërvajtje, andaj janë siguruar procesverbalet e veçanta për çdo njërin prej tyre.

Në lidhësen numër 4A:

I.S. – Dosja mjekësore e I.S. nga 'Spitali i Mitrovicës së Kosovës' nr. 316 i datës 9.01.2013; Raporti mjekësor i I.S. nga EULEX-i Dr. C.A. me 6 fotografi i datës 16.01.2013; Departamenti i Mjekësisë Ligjore i EULEX-it ("DML") raporti i vlerësimit mjekësor nr. ref. Eulex E-04/2013;

M.P. – Dosja mjekësore e M.P. me vulë të palexueshme nr. 314 të datës 21.01.2013; Raporti mjekësor i M.P. nga EULEX-i Dr. C.A. me 6 foto i datës 16.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor M.P. me nr. ref. Eulex E-06/2013;

B.M.L. – Dosja mjekësore e B.M.L. me vulë të palexueshme nr. 320, e datës 9.01.2013; Raporti mjekësor i B.M.L. nga EULEX-i Dr. C.A. me 6 foto i

datës 16.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor B. M. A me nr. ref. Eulex E-07/2013;

M. J. - Dosja mjekësore e M. J. me vulë të palexueshme nr. 319, dated 9.01.2013; Raporti mjekësor i M. J. nga EULEX-i Dr. C. A. me 3 foto tw datws 16.01.2013; EULEX- DML raporti i vlerësimit mjekësor M. J. me nr. ref. Eulex E-08/2013;

B. M. - Dosja mjekësore e B. M. me vulë të palexueshme të institucionit nr. 318, tw datws 9.01.2013; Raporti mjekësor i B. M. nga EULEX-i Dr. C. A. me 15 fotografi, i datës 16.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor M. J. me nr. ref. Eulex E-09/2013;

D. S. - Dosja mjekësore e D. S. me vulë të palexueshme nr. 315; raporti i specialistit të mjekësisë i Manastirit të Graçanicës të datës 8.01.2013; udhëzimi për ekzaminim nga Akademia Ushtarake Mjekësore Protokolli nr. 206 i datës 5.02.2013; Raporti mjekësor i D. S. nga EULEX-i Dr. C. A. me 9 foto i datës 16.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor D. S. me nr. ref. Eulex E-10/2013; EULEX-DML raport shtesë i D. S. me nr. ref. Eulex E-10/2013;

Në lidhësen numër 4B:

Letër informuese nga drejtori i shtëpisë së shëndetit në Leposaviq lidhur me D. V., I. P. dhe D. T. e datës 22.01.2013; Dosja mjekësore e I. P. me vulën e palexueshme të institucionit nr. 317, e datës 9.01.2013; Kopja e kartelës së regjistrimit mjekësor e I. P. në qendër mjekësore të Leposaviqit dhe kopja të librit pranimit të datës 11.01.2013; Fletëlëshimi me epikrizë për I. P. nga Qendra e Shëndetit e Mitrovicës, ref nr. 102, e datës 11.01.2013; Raporti i rezonancës magnetike për I. P. nr. 680, i datës 23.01.2013; konstatimi i specialistit mjekësor për I. P. i datës 5.02.2013; Raporti mjekësor i I. P. nga EULEX-i Dr. C. A. me 5 fotografi, i datës 16.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor për I. P. me nr. ref. EULEX-it E-11/2013.

D. T. - Letër informuese nga drejtori i shtëpisë së shëndetit në Leposaviq lidhur me D. V., I. P. dhe D. T. e datës 22.01.2013; Dosja mjekësore e D. T. me vulë të palexueshme të institucionit nr. 321, e datës 9.01.2013; Kopja e vërtetuar e dosjes mjekësore e D. T. marrë në spitalin e Mitrovicës protokolli nr. 40; Rekomandimi për hospitalizimin e D. T. në Akademinë Ushtarake Mjekësore në Beograd, i datës 10.01.2013; Kopja e kartelës së regjistrimit mjekësor të D. T. në qendrën mjekësore të Leposaviqit dhe kopja të librit pranimit e datës 10.01.2013; Vlerësimi shëndetësor i D. T. lëshuar nga instituti për sigurim shëndetësor nr. 66, i datës

10.01.2013; Vërtetimi i nevojës për të udhëtuar me qëllim të arritjes së kujdesit shëndetësor për D. T. i datës 10.01.2013; Raporti mjekësor i specialistit i lëshuar nga Qendra Klinike e Serbisë protokoll nr. P8-574/13, i datës 11.01.2013; Konstatimet e mjekut specialist për D. T. të datës 16.01.2013; Raporti mjekësor i D. T. nga EULEX-i Dr. C. A. me 15 fotot i datës 19.01.2013; Fletëlëshimi nga Akademia Mjekësore Ushtarake, e datë 01.02.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor për D. T. me nr. ref. EULEX-it E-12/2013.

D. V. - Letër informuese nga drejtori i shtëpisë së shëndetit në Leposaviq lidhur me D. V., I. P. dhe D. T. e datës 22.01.2013; Fletëpranimit në spitalin e Mitrovicës dhe analizat biokimike të D. V. protokoll nr. 749, e datës 9.01.2013; Fletëlëshimi me epikrizë për D. V. nga Qendra Shëndetësore e Mitrovicës, ref nr. 120, e datës 9.01.2013; raporti mbi konstatimet e mjekut specialist për D. V. të lëshuara nga Akademia Ushtarake Mjekësore në Beograd, protokoll nr. 283 i datës 9.01.2013; një kërkesë për fotografim me rreze X për D. V. e lëshuar nga qendra e shëndetit në Mitrovicë e datës 25.01.2013; udhëzimi për ekzaminim laboratorik për D. V. nga Akademia Ushtarake Mjekësore në Beograd; udhëzimi për ekzaminim nga specialisti ambulator për D. V. protokoll nr. 282 i datës 24.01.2013; Konstatimet e mjekut specialist për D. V. nga Akademia Ushtarake Mjekësore në Beograd, protokoll nr. 132, të datës 5.02.2013; Fletëlëshimi për D. V. protokoll nr. 365751/001 i datës 17.01.2013; katër kopje të ekzaminimit laboratorik të D. V. me titullin "Medtronic A/S Duet" të datës 05.02.2013; Udhëzimi për ekzaminim nga specialisti ambulator protokoll nr. 282 i datës 8.04.2013; Udhëzimi për ekzaminim laboratorik të D. V. i datës 8.04.2013; Raporti mjekësor i D. V. nga EULEX-i Dr. C. A. me 7 fotografi i datës 19.01.2013; EULEX-DML raporti i vlerësimit mjekësor për D. V. me ref. nr. Eulex E-05/2013.

Kërkesa e Policisë së EULEX-it ndaj Spitalit të Mitrovicës për të dhënë informacion në lidhje me Z. M.; I. P.; D. V.; M. S.; B. M. A.; D. S.; D. T.; B. M.; I. S. dhe M. P., e datës 10.01.2013; Procesverbali i takimit mes të hetuesve të EULEX-it dhe Udhëheqjes së Spitalit i datës 11.01.2013; Kopjet në letër të vërtetuara dhe versioni elektronik në 1 DVD të faqeve përkatëse të librit të pranimit të Spitalin e Mitrovicës; 2 DVD (1 DVD përmban imazhet X-ray të ijës dhe krahut të D. V. dhe versioni elektronik i dokumenteve mjekësore dhe 1 DVD me ekzaminimi, raportet dhe fotot e mjekut të EULEX-it).

Në lidhësen numër 5:

Raporti i policisë për fotot në shkallët që çojnë në hyrje të Qendrës së Mbajtjes në Prishtinë 2 foto; të datës 11.02.2013; Raporti i këqyrjes së vendit të ngjarjes 7.03.2013; kopja e foto-albumit dhe foto-albumi origjinal, i datës 7.03.2013; Raporti i ekzaminimit të provave i datës 14.03.2013;

Raporti i forenzikës së TI-së, i datës 14.07.2013, Kërkesa PK-së për marrje të fjalëkalimit për sistemin e kamera në SP, e datës 2.05.2013; Informacione të policisë së EULEX-it për kamerat survejuese, IT stacioni policor qendra Prishtinë të datës 12.04.2013; Përgjigja e Treo Elektronik mbi modelet e kamerës; kamerat CCTV në stacionin e Policisë nr.2, e datës 11.03.2013; Raporti i IPK-së në lidhje me LOE, i datës 1 mars 2013; CD që përmbajnë fotografi; Raporti i këqyrjes së vendit të ngjarjes i datës 7.03.2013; plani i stacionit policor nr. 2; Regjistri i policisë i radio komunikimit, i datës 8.01.2013; pamjet e kamerës, të datë 3.07.2013; Korrespondenca me emajl e IPK-së për të marrë radion nga stacioni policor i datës 6.03.2013; CCTV kamerat në Bodrum/Qendrën e Paraburgimit/Stacioni Policor Qendra; Raporti i IPK-së në lidhje me LOE i datës 12 mars 2013, të datës 15.03.2013; Korrespondenca me emajl e IPK-së në lidhje me dhomën e ndalimit e datës 14.03.2013; Pamjet e kamerës, të datës 13.03.2013; Plani origjinal i bodrumit; Kamerat CCTV / Stacioni Policor Qendër / Kati përdhese dhe pjesa e pasme e ndërtesës; Raporti i IPK-së në lidhje me LOE i datës 3 dhjetor 2013, të datës 4.12.2013, Korrespondenca me emajl e IPK-së me Stacionin Policor Qendër për planin e ndërtesë e datës 13.03.2013; Plani i ndërtesës; pamjet e kamerës; Korrespondenca me emajl e IPK-së, e datës 4.12.2013; Korrespondenca me emajl e IPK-së me Stacionin Policor Qendër për planin e ndërtesë e datës 12.03.2013; Plani i ndërtesës; pamjet e kamerës; korrespondenca e IPK-së me emajl në lidhje me kamerat e stacionit policor qendër, e datës 4.12.2013; kamera CCTV/Gjykata për Kundërvajtje në Prishtinë; Kërkesa e IPK-së për Administratën e Gjykatës Themelore në Prishtinë për kamerat CCTV në Gjykatën për Kundërvajtje e datës 13.03.2013; Korrespondenca me emajl e IPK-së me Gjykatën për Kundërvajtje në lidhje me planin e ndërtesës e datës 12.03.2013; Plani i ndërtesës së Gjykatës për Kundërvajtje; përgjigja e Gjykatës Themelore ndaj IPK-së e datës 13.03.2013; pamjet e kamerave; Raporti i IPK-së në lidhje me LOE të datës 21 tetor 2013 i datës 14.11.2013; Lista e policëve që kanë marrë uniformat dhe çizme, të datës gusht 2011; Raporti i IPK-së në lidhje me LOE të datës 25 shtator 2013; i datës 04.10.2013, korrespondenca e IPK-së me emajl në lidhje me çizmet, e datës 2.10.2013; Fotot e pajisjeve të policisë; Formulari i dorëzimit të lëndës i datës 4.10.2013.

Në lidhësen 6:

Sa i përket DVD-së, lista e bashkëngjitur

1 (një) CD-R-e bashkëngjitur në raportin e IPK-së, e datës 18.01.13; Ref. nr. IPK/DH/180113/EZRK; VIDEO KLAN KOSOVA-07.01.2013; 1 (një) CD-R – e bashkëngjitur në raportin e TI-së, Ref.ITF-2013-038, 26.09.13; Kamera 3, CD1, në piksela; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e Tis-ë, Ref.ITF-2013-038, 26.09.13 Kamera 6, CD2, në piksela; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e NJHKO-së, 21.01.2013, Ref. Nr. OCIU/12/20130121/5276, DVD Përmbajtja – Incizimi, Benedictine DVD 5, Kamera 2; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së 21.01.2013; Ref. nr. OCIU/12/20130121/5276; DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL; Nuk është në piksela - BENEDICTINE DVD 8; Kamera 3 Kamerë Snapshot 2 + Archive player; 1 (një) CD-R – e bashkëngjitur në Raportin i NJHKO-së 04.03.2013, Ref. nr. OCIU/36/20130304/5497 DVD

Përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela - Kamera 3, i ndaluar 1, koha e incidentit fillon 14:17:37 – 14:17:45 Disku 1; 1 (një) DVD+R – Raport i forenzikës së TI-së I datës 14.03.2013, DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela, 08.01.2013, Kamera 6, 13:00-16:00, Rasti Benedictine; 1 (një) CD-R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së 04.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130304/5497; DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela - Kamera 6, i ndaluar 1, Disku 2; 1 (një) CD-R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së 04.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130304/5497 DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela - Kamera 6 i ndaluar 9 fillon në 14:55:34 – 14:55:43, Disku 3; 1 (një) CD-R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së 04.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130304/5497 DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela – foto të palëvizshme kamera 3 + kamera 6 e incidentit për të ndaluarin 1+ 9 të raporteve të CCTV, Disku 4; 1 (një) CD-R – Forenzika e TI-së 14.03.2013, DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela, foto të palëvizshme kamera 6, foto të palëvizshme kamera 2, foto të palëvizshme kamera 3; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e NJHKO-së, e datës 09.10.2013, Ref. nr. OCIU/12/20131011/6398, Benedictine, 07.01.13, Kamera 3, 00:09:52-11:59:24, 07.01.13; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e NJHKO-së, 09.10.13, Ref. nr. OCIU/12/20131011/6398, Benedictine, Kamera 3, Koha: 12:11:37-19:26:38, 07.01.13, Disku 2; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e NJHKO-së, 09.10.13, Ref. nr. OCIU/12/20131011/6398, 07.01.2013 19:26:49 deri 08:01:2013 00:43:35 Benedictine DVD 7, Kamera 3, +Archive player; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në raportin e NJHKO-së 09.10.2013, Ref. nr. OCIU/12/2013/011/6398, DVD përmbajtja – KONFIDENCIAL, Nuk është në piksela, 08.01.2013 12:47:11-23:58:58, Benedictine DVD 8, Kamera 3 + Archive player 14:22:34, Disk 4 i kamerës së prapme; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së, 06.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130306/5516, Stacioni Policor II, Kamera 12, 19:00-21:00, Kamera 13 Nuk ka regjistrim nga 7.1. Disku 6; 1 (një) DVD+R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së, 06.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130306/5516, Stacioni Policor II, Kamera 12, 12:00-19:00, Disku 9; 1 (një) DVD-R – e bashkëngjitur në Raportin e NJHKO-së, 06.03.2013, Ref.nr. OCIU/36/20130306/5516, Kamera 12, Stacioni Policor II, 16:00-19:00, 07.01.2013, Disku 5; 1 (një) CD-RË – Raporti i IKP-së IPK/DH/140113/EZRK, 32 fotot – Operatorët e NJSO-së – Ekipi 1 dhe Ekipi 3, Foto e NJSO, e Krijuar më 11.01.2013.

Në lidhësen 6:

Raporti informativ i PK-së, i datës 7.01.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me masat e ndërmarra, i datës 12.01.2013; emajli i Policisë së EULEX-it në lidhje me arrestimin e 9 serbëve i datës 9.01.2013; Raporti special i Divizionit të EULEX-it për Forcim të Policisë, i datës 9.01.2013; Raporti fillestar i Divizionit të EULEX-it për Forcim të Policisë (Ch. B.), i datës 9.01.2013; Raporti fillestar i Divizionit të EULEX-it për Forcim të Policisë (J. D.), i datës 9.01.2013; Raporti fillestar i Divizionit të EULEX-it për Forcim të Policisë (S. E. & R. H.) i datës 11.01.2013; pamjet e kamerave nga gjykata; Emajli i

Policisë së EULEX-it në lidhje me qendrën e paraburgimit të policisë, i datës 11.01.2013; Raporti fillestar i Divizionit të EULEX-it për Forcimin të Policisë për kamerat CCTV në qendrën e paraburgimit i datës 14.01.2013; Raporti informativ i IPK-së, i datës 14.01.2013; Emajli i PK-së - kërkesa për ndihmë ROSU, i datës 8.01.2013; Emajli i PK-së - Kërkesa për hetim të rastit e datës 10.01.2013; Emajli i IPK-së - Kërkesa për dokumentimin e zyrtarëve të ROSU, e datës 14.01.2013; Kujdestaria e zyrtarëve të ROSU, e datës 8.01.2013; Fotot e zyrtarëve të ROSU që morën pjesë në operacion, të datës 8.03.2013; Lista e zyrtarëve të ROSU me kartat e identitetit të tyre dhe numrat e telefonit; Emajli i PK-së për IPK-në në lidhje me planin operativ i datës 19.03.2013; Raportet e PK-së nga NJSO për datën 8.01.2013, të datës 10.01.2013; raportet e PK-së nga NJSO për datën 8.01.2013, të datës 10.01.2013; Raporti i njësisë speciale operative pas operacionit, i datës 8.01.2013; Formulari i dorëzimit të rastit; Raporti i udhëheqësit të ekipit - A. Z., i datës 8.01.2013; Raporti i policit - G. K., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - S. A., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - N. D., i datës 9.01.2013; raport i policit 2 - S. S., i datës 9.01.2013; Raporti i policit 2 - N. S. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - Xh. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - N. Z., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - V. K., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - Z. S., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - J. R., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - I. R., i datës 9.01.2013; kallëzimi penal i Policisë së EULEX-it, i datës 15.01.2013; foto album; raporti special i Policisë së EULEX-it në lidhje me ditarët e radios të mbledhura nga Alfa Control Prishtina, i datës 28.02.2013; Raporti informativ i IPK-së në lidhje me LOE PP II 111/2013, i datës 18.01.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me informacionin e mbledhur në Qendrën e Mbajtjes në Prishtinë, i datës 17.01.2013; Regjistri mujor i detyrës për muajin janar 2013 nga Qendra e Mbajtjes në Prishtinë, i datës 15.01.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me konfiskimin e të dhënave në qendrën e paraburgimit Prishtinë, i datës 16.01.2013; Formulari i provave të pronës, i datës 16.01.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me CCTV, i datës 21.01.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it mbi video dhe fotografitë e marra nga kamera 3 dhe 6, i datës 4.03.2013; Fotografitë e palëvizshme të marra nga kamera 3 dhe 6 në një zarf të mbyllur; Raporti i Policisë së EULEX-it mbi rishikimin e pamjeve të marra nga hard drivet e kamera CCTV në Graçanicë dhe stacioni rajonal për hetime, i datës 6.03.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it mbi shqyrtimin e pamjeve të konfiskuara nga kamera 3; Raporti i provave forenzike të IT-së, N. M., i datës 16.08.2013; Raporti i provave forenzike të IT-së, N. M., i datës 19.08.2013; Raporti i provave forenzike të IT-së, N. M., i datës 26.09.2013; Shkresa informues e e IPK-së, e datës 8.02.2013; Emajli i IPK-së për PK-në ku kërkohen të dhënat për zyrtarët e ROSU, i datës 07.02.2013, Raporti i policit - S. S., i datës 7.02.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it mbi verifikimin e personave që organizuan kontrollin mjekësor më 9.01.2013, i datës 17.01.2013.

Në lidhësen 7:

Raporti i NJSO-së pas operacionit, i datës 8.01.2013; Raporti i policit - M. XH., i datës 8.01.2013; Raporti i policit - Rr. B., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - B. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. Q., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - B. K., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - E. S., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. K., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - B. G., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - I. L., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - Sh. M., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - Sh. Q., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. N., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. K., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - I. B., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - B. M., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - E. F., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. A., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. B., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - M. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. B., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. P., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. G., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. I., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - H. P., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - H. P. –i palexueshëm, i datës 8.01.2013; Raporti i policit - F. K. A., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. S., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - N. F., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - G. D., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - V. E., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. M., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - P. S., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - F. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - S. H., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - I. D., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - I. B., i datës 9.01.2013; Raporti i policit - A. T., i datës 9.01.2013; listë distribuimi e PK-së, e datës 11.01.2013; Raporti informativ i PK-së, i datës 8.01.2013; Letra e kryetarit të komunës së Mitrovicës drejtuar shefave të KFOR-it; EULEX-it dhe UNMIK-ut, e datës 9.01.2013; Fotografitë e zyrtarëve të ROSU, të datës 08.01.2013, Raporti i F. K., i datës 8.01.2013; Raporti i N. G., i datës 8.01.2013; Orari ditor i zyrtarëve të ROSU, i datës 8.01.2013, Informatat e priftit për Policinë e Kosovës - stacioni veri në lidhje me festimin e krishtlindjeve ortodokse, i datës 2.01.2013; Raporti i policisë së EULEX-it në lidhje me Letër Lënie në Besim, i datës 18.01.2013; Raporti i policisë së EULEX-it në lidhje me ekzaminimin mjekësor nga C. A., i datës 29.01.2013; Raporti i policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e dëshmitarëve gjatë procedurës paraprake, i datës 1.02.2013, Raporti i policisë së EULEX-it në lidhje me identifikimin e zyrtarëve të NJSO, i datës 1.02.2013, Raporti origjinal i Policisë së EULEX-it OCIU/12/2013 0201/5324 në zarf të mbyllur; Kopja e raportit të Policisë së EULEX-it OCIU/36/20130205/5338, e datës 2.05.2013; Raporti origjinal i Policisë së EULEX-it OCIU/36/20130205/5338 në një zarf të mbyllur, i datës 2.05.2013; Raporti i policisë së EULEX-it OCIU/12/2013/0208/5367, i datës 8.02.2013; Raporti i Policisë së EULEX në lidhje me intervistat e procedurës paraprake të kryer në Manastirin e Graçanicës, i datës 14.02.2013; Kopja e raportit të Policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat gjatë procedurës paraprake të zyrtarëve të PK-së që punojnë në Qendrën e Mbajtjes Prishtinë, i datës 21.02.2013; Raporti origjinal i Policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e paraburgimit të zyrtarëve të PK-së që punojnë në Qendrën e Ndalimit Prishtinë në një zarf të vulosur; Kopje të raportit të policisë së EULEX-it në lidhje

dëshmitarëve intervista paraprake kryer në 27/02/2013, i datës 1.03.2013; Raporti original i Policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e dëshmitarëve gjatë procedurës paraprake të kryera më 27/02/2013 në një zarf të vulosur; Raporti i policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e dëshmitarëve gjatë procedurës paraprake të kryera më 6/03/2013; Kopja e raportit special të Policisë së EULEX-it, i datës 12.03.2013; Origjinali i raportit special të Policisë së EULEX-it në një zarf të mbyllur; Kopja e raportit special të Policisë së EULEX-it OCIU / 12/20130312/5555, i datës 13.03.2013; Origjinali i raportit special të Policisë së EULEX-it OCIU / 12/20130312/5555 në një zarf të mbyllur; Kopja e raportit special të Policisë së EULEX-it OCIU / 36/20130307/5522, i datës 7.03.2013; Origjinali i raportit special të Policisë së EULEX-it OCIU / 36/20130307/5522 në një zarf të mbyllur; Raporti i Policisë EULEX në lidhje me intervistat gjatë procedurës paraprake të kryera në 12.03.2013, i datës 13.03.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me identifikimin e dëshmitarëve, i datës 19.03.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e dëshmitarëve gjatë procedurës paraprake të kryera më 16 dhe 18 prill 2013 të zyrtarëve të PK-së në Departamentin e Krimeve të Rënda, i datës 18.04.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me të dhënat e instruktorit tek Instruktori i Akademisë Policore, i datës 8.05.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me grumbullimin e udhëzimeve të PK-së, i datës 17.06.2013; Udhëzimi Administrativ për Përdorimin e Forcës nga ana e Zyrtarëve Policorë; Mësimi 4 - Kodi i sjelljes nga ana e zyrtarit të policisë; Mësimi 5 - Etika e zyrtarit të policisë; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me emrat e zyrtarëve të PK-së që ishin në Alfa Control më 8.01.2013, i datës 20.06.2013; Raporti i Policisë së EULEX-it në lidhje me intervistat e dëshmitarëve gjatë procedurës paraprake të kryera më 27 dhe 28 qershor 2013, i datës 1.07.2013, Kopja e raportit të Policisë së EULEX-it për këqyrjen e pamjeve nga kamera 6, i datës 2.08.2013; Origjinali i raportit të Policisë së EULEX-it për këqyrjen e pamjeve nga kamera 6 në një zarf të mbyllur.

Xhirimet me kamera CCTV (regjistrimi me kamerë të qarkut të mbyllur)

Gjersa ngjarja pretendohet të ketë ndodhur brenda objektit të policisë së qendrës së paraburgimit, ne do të përmendim se objekti i qendrës së paraburgimit të policisë është i pajisur me një sistem të regjistrimit me kamerë të qarkut të mbyllur. Gjatë operacionit të kryer më 30.1.2013 në Qendrën e Stacionit Policor hetuesi i forenzikës konfiskoi 1,81 GB të dhëna nga kamera 6 në bashkëpunim me personin e autorizuar. Prandaj duhet të përmendet se disa xhirime janë paraqitur gjatë shqyrtimit gjyqësor.

Në seancën e datës 8 tetor 2014, xhirimet nga kamera 6 nga minuta 14:15:50 sekonda i janë paraqitur dëshmitarit A. A. , ku mund të shihet goditja dhe tërheqja e personit të ndaluar para furgonit të policisë, mu para hyrjes në furgon.

Në seancën e datës 23 tetor 2014 xhirimi i datës 8 janar 2013 nga kamera 3; që fillon në ora 2:17:20 sekonda, i është paraqitur dëshmitarit B. M. A. . Ai e njohu veten në xhirime dhe

dëshmoi se oficeri i policisë i cili e kishte mbajtur atë ishte ai i cili e kishte goditur atë dhe ai gjithashtu e njohu M. S., që ishte i shoqëruar.

Në seancën e datës 19 nëntor 2014, xhirimet nga kamera 3 nga qendra e paraburgimit në Prishtinë të datës 8 janar 2013 dhe koha ishte 14:18, iu kishin paraqitur B. M. dhe ai e kishte njohur policin i cili ishte ulur pranë tij në furgon.

Më 16 dhjetor 2014, xhirimet nga kamera nga qendra e paraburgimit në Prishtinë saktë në ora 14:21, të datës 8 janar iu kishin paraqitur M. S. ku ai mundi të shoh se personi i cili doli nga krahu i furgonit ishte ai që e kishte rrahur atë.

Në seancën e 15 janarit 2015 një xhirim i datës 7 janar 2013; në lidhësen numër 6, numri i provës 17 është paraqitur dhe është rreth 2 minuta e gjysmë dhe fillon në ora 12:53:36 dhe kjo dëshmon se të burgosurit janë përballë murit dhe ata janë lënë që të qëndrojnë në një pozitë të tillë për një periudhë të gjatë kohore.

Në seancën e datës 28 janar 2015 xhirimet e datës 8 janar 2013 duke filluar nga ora 14:55:35 deri në ora 14:56:06 i janë paraqitur D. T., ku ai e ka njohur vetveten, por nuk janë parë detaje të tjera.

Në seancën e datës 25 gusht 2015 u paraqit një tjetër xhirim nga kamera që ndodhej jashtë institucionit të paraburgimit dhe xhirimi tregon se në orën 14:37:48 sekonda, një numër i njerëzve papritmas u mblodh për të shikuar në shkallë, sikur ishte duke ndodhur diçka, që do të thotë shkallët që çonin në qendrën e paraburgimit. Xhirimi tregon të burgosurit që janë duke u shoqëruar. Incizimi i fundit i paraqitur nga ora 14:55:36, për rreth njëzet sekonda tregon D. T., i cili është i udhëhequr nga zyrtari i NJSP-së dhe pothuajse në fund të shkallëve ai u takua nga një oficer tjetër, i cili mbante një kapelë, i cili e shqelmoi dhe e goditi të burgosurin dhe pastaj edhe oficeri tjetër i policisë pas tij e goditi atë.

3.2 Deklaratat e palëve të dëmtuara dhe të dëshmitarëve

Në mënyrë që të plotësohen provat materiale, një referencë duhet të bëhet edhe në deklaratat e palëve të dëmtuara dhe të dëshmitarëve në mënyrë që të kemi një pasqyrë më të qartë para se të hyjmë në vlerësimin përfundimtar dhe në thelbin e çështjes. Në këtë drejtim, do t'i përmbledhim fillimisht deklaratat e të dëmtuarve që pretendonin se janë keqtrajtuar, sipas radhës që janë të propozuar në aktakuzë;

3.2.1 – Dëshmitarët e prokurorit

3.2.1.1 - I, S.

Ai dëshmoi se pasi shkuan në Graçanicë, ata ishin në liturgji në manastirin e Graçanicës dhe kjo kishte zgjatur 2-3 orë. Pasi kishte përfunduar liturgjia, ata planifikonin të ktheheshin në Leposaviq, por një person nga grupi, Z.M., kishte shkuar te TV Graçanica dhe grupi e kishte ndjekur për të parë nëse ai do të kthehej me ta dhe në këtë kohë, gjersa ata ishin duke pritur, një patrullë të policisë kishte ardhur dhe u kishte kërkuar atyre kartelat e tyre të identitetit dhe ata u kishin thënë atyre që të shkonin deri në stacionin policor të Graçanicës. Grupi e informoi Z.M. se ata po shkonin në stacionin e policisë në Graçanicë dhe se arsyeja nuk dihej.

Me të arritur në stacionin e policisë në Graçanicë, policia i pyeti ata nëse ata ishin duke shkuar për në liturgji dhe pak çaste më vonë u shfaqën disa inspektorë në rroba të zakonshme. Sipas këtij dëshmitari ata të gjithë u prangosën dhe pastaj një nga një u nxorëm jashtë stacionit policor, u vendosën në vetura dhe u çuan me vetura në stacionin e policisë në Prishtinë.

Me të arritur në stacionin policor të Prishtinës, ata i vendosën në korridor me fytyrë kah muri, me kokat e tyre kah muri dhe me këmbët e tyre të hapura. Më vonë ata u fotografuan dhe atyre iu morën shenjat e gishtërinjve. Pas një periudhe të gjatë kohore, ata i vendosën në një zyrë me B.M.

dhe aty ishte një polic në rroba të zakonshme dhe dëshmitari e kishte dëgjuar atë duke folur në lidhje me formacionet paraushtarake dhe ai pretendon se ai i ka dëgjuar zërat e rrahjes, të goditjeve nga kati i poshtëm. Gjersa ata ishin duke qëndruar në atë dhomë, I.S. deklaroi se dikush iu afrua atyre dhe e kishte goditur njërin prej grupit, pasi që ata ishin duke qëndruar me këmbët e tyre të ndara dhe me fytyrë kah muri.

Polici i kishte thënë atij se ata e kanë kryer veprën penale të "Shkeljes së Rendit Kushtetues". Ai deklaroi se gjëja tjetër ishte se një grua erdhi dhe ai ishte informuar se "kjo është avokatja juaj sipas detyrës zyrtare". Ai deklaroi se atij i ishte thënë se besohej se ata ishin përcjellja e A.V.

dhe se ata ishin njëloj organizate paraushtarake. Ai vazhdoi duke e përshkruar situatën dhe tha se në një moment B.M. dhe ai ishin ndarë dhe se në atë moment ai pyeti nëse mund të marrë pak ujë, pasi që ai nuk kishte pirë ujë gjithë ditën dhe nuk kishte asgjë për të ngrënë. Pasi ata u morën nga stacioni policor i Prishtinës për në njësinë e paraburgimit, ai deklaroi se asgjë nuk kishte ndodhur gjatë transportit.

Pasi arritën në qendrën e paraburgimit, ai i pa të tjerët nga grupi dhe një prej të punësuarve në qendrën e paraburgimit ia dha telefonin e tij për të kontaktuar me familjen e tij. Pas kësaj, të gjitha sendet që ata i kishin me vete, (telefonat, rripat etj.) iu konfiskuan dhe ata u vendosën në qelitë e paraburgimit. Ai pretendon se të nesërmen në mëngjes, ata janë çuar në zyrën ku u janë konfiskuar dokumentet e tyre, dhe policia me uniforma tashmë ishin në dhomë. Ai tha se vuri re se ajo ishte një

¹ Procesverbalet e 15 dhe 27 janarit 2015

njësi speciale e quajtur ROSU, pasi që ata kishin të veshur jelekë antiplumb dhe mbanin kapele. Ai besonte se ata ishin njësi speciale për nga uniforma që mbanin.

Ai deklaroi se dy zyrtarë të policisë që ishin në uniformë shkuan tek ai dhe donin ta prangosnin. Ai deklaroi se ata me forcë ia kishin përdredhur bërrylin e tij nga mbrapa dhe ia vunë prangat plastike. Ai deklaroi se ata ia shtynë kokën teposhtë dhe ai pretendon se në atë moment dikush e goditi atë në kokë me dorë të hapur. Ai deklaroi se ata po e mbanin atë nga krahët më të ulët dhe bënin që i gjithë trupi i tij të përkulej drejt dyshemesë. Më pas ai u dërgua përgjatë korridorit drejt derës së daljes. Ai deklaroi se ai u qëllua në kokë me shuplakë me dorën e hapur dhe se në fund të korridorit ishin shkallët, pasi ai filloi të ngjitej shkallëve dikush që tashmë ishte atje e goditi atë në bark dhe e shtyu dhe pastaj ata që e mbanin, e tërhoqën atë përsëri kah shkallët dhe ai u çua shkallëve përpjetë.

Më pas ai pretendon se pasoi një rrahje edhe më e ashpër dhe se ai u godit në kokë dhe në shpinë. Koka e tij ishte shtyrë teposhtë, ai nuk mund të shihte, por ai mund ta merrte me mend se policët ishin të pozicionuar në të dy anët e shkallëve dhe se ai nuk e kishte parë asnjë nga fytyrat, sepse koka e tij ishte shtyrë poshtë drejt shkallëve. Në fund të shkallëve ishte një grup i vogël duke qëndruar atje, ata ishin në uniformë si dhe kishin çizme dhe ai pretendon se ai kishte marrë shumë goditje në kokë dhe në trup. Atëherë ai tha se njëri prej tyre e hapi derën dhe e çuan atë në drejtim të furgonit, ai u vendos brenda në furgon në ndenjësen pas ndenjësës së bashkë-shoferit.

Ai e lëvizi ngadalë kokën e tij për të parë se kush ishte prapa dhe ai i njohu D. S. dhe I. P. nga xhaketat e tyre. Pas pak, gjersa e sillnin brenda M. P., ata po e godisnin M. dhe po ashtu e goditën edhe atë në shpinë. Ata lëshonin disa këngë dhe po këndonin, ai mendoi se me siguri ato ishin disa këngë nacionaliste të cilat ata i këndonin dhe thoshin "ky është Shteti i Kosovës". Ai tha se e tërë kjo kishte ndodhur brenda në veturë dhe kishte zgjatur ashtu deri sa ata arritën në gjykatë në Prishtinë.

Ai nuk ishte në gjendje të shihte askë nga zyrtarët policorë gjatë transportit në furgon sepse koka e tij ishte ulur teposhtë gjatë gjithë kohës me fytyrë për tokë. Kur ata arritën në gjykatë, ai ishte nxjerrë nga furgoni dhe ishte dërguar në korridorin e gjykatës. Ai ishte ulur atje për disa orë duke e pritur shqyrtimin. Ai deklaroi se gjersa ishin atje, ai kishte vërejtur se D. V. kishte shkuar në tualet, dhe pas ca kohë ai e pa që ai kishte një pamje të dhimbshme në fytyrën e tij kur doli jashtë për t'u ulur. Ai pretendon se D. u kishte thënë të gjithëve që të mos shkonin në tualet, pasi që ai ishte rrahur ashpër në tualet.

Ai deklaroi se në sallën së gjykatës kur filloi seanca gjyqtari e kishte pyetur atë se çfarë kishte ndodhur, dhe ai i kishte treguar storien, por jo storien e njëjtë. Gjyqtari e pyeti nëse kishte ndonjë problem por ai i tha gjyqtarit se nuk kishte problem sepse kishin frikë për jetët e tyre që t'i tregonin se ishin rrahur. Ai tha se ata nuk i treguan askujt për keqtrajtimin.

Ai deklaroi se pasi u krye seanca e gjykatës, ata dolën jashtë sallës së gjykatës, ai kishte parë se disa nga zyrtarët policorë të ROSU ende ishin atje, por ai nuk e dinte nëse ata ishin të njëjtit që e kishin shoqëruar atë. Pas kryerjes së seancës ata ishin liruar, ata dolën jashtë dhe e morën një taksì dhe shkuan në manastirin e Graçanicës.

Duhet të vihet në dukje se të gjithë dëshmitarët/palët e dëmtuara kanë dëshmuar se gjatë qëndrimit të tyre në stacionin e policisë në Graçanicë ata ishin trajtuar në mënyrë korrekte, gjersa ata pretendojnë se rrahja ndodhi nga momenti kur ata u transferuan nga qendra e paraburgimit për në Gjykatën për Kundërvajtje.

3.2.1.2 - B.M.1 ²

Dëshmia e tij ishte dëgjuar më 7 janar të vitit 2013 dhe ai kishte deklaruar se 9 burra gjithsej ishin nisur herët në mëngjes me dy vetura për në manastirin e Graçanicës për liturgji. Gjatë udhëtimit ata ishin ndaluar nga policia e SHPK-së në vendin e quajtur Shupkoc, dhe ata u kishin dhënë dokumentet e tyre dhe kishin qëndruar atje për një gjysmë ore. Ata shkuan në manastir dhe qëndruan atje për liturgjinë dhe pasi ajo ishte kryer, ata shkuan te radio TV Graçanica. Gjersa ishin duke pritur, dy policë kishin ardhur dhe u kishin kërkuar atyre dokumentet e identifikimit dhe pas kësaj atyre iu kërkua që ta ndjekin pas policinë deri në stacionin e policisë në Graçanicë. Në stacionin e policisë ai u shpreh se ata u fotografuan atje dhe se iu morën shenjat e gishtërinjve të tyre. Pas njëfarë kohe, zyrtarët e PK-së kishin ardhur dhe u kishin kërkuar atyre që të qëndronin me fytyrë për muri dhe ata i prangosën këta. Ai deklaroi se ata e çuan nëpërmjet të një shkallë dhe më pas ata ishin larguar nga dera e daljes nga e cila kishin ardhur më herët dhe kishin vazhduar rrugës së tyre për në Prishtinë.

B. M. 1 deklaroi se ata hynë në ndërtesë në Prishtinë dhe se ata kishin vendosur të gjithë në një korridor dhe pasi policia i fotografoi dhe iu mori gjurmët e gishtërinjve. Ata ishin çuar në katin e poshtëm dhe kur arritën te platforma, ai vuri re se kishte kamera televizive që po i regjistronin. Ata ishin në një veturë të policisë dhe u dërguan në një stacion tjetër policor në Prishtinë.

Me të arritur në stacionin e policisë ai u dërgua në bodrum ku ai i dha të gjitha dokumentet e tij dhe telefonin celular që e kishte me vete, e po ashtu iu morën gjurmët e gishtërinjve dhe ata po ashtu e fotografuan atë. Ai e kaloi natën në një qeli së bashku me M: 3.

Më 8 janar atyre iu dha të hanin mëngjes dhe iu tha se koha e drekës është nga ora 2 deri në 5 pasdite. Pas drekës ata shkuan në dhomën ku ishin dokumentet dhe gjësendet e tjera personale të tyre.

² Procesverbalet e 23 dhe 24 tetorit 2014

Në atë moment ai kishte dëgjuar zhurmën e çizmeve duke ardhur nëpër korridor dhe ai i pa policët special duke hyrë në dhomë dhe ishin dy deri në tre sish. Njëri nga policët special e kishte kapur dorën e tij të majtë dhe e kishte pyetur policin tjetër në recepcion nëse e kishte përfunduar kontrollin e dokumenteve dhe nëse ai kishte nënshkruar për pranimin e dokumenteve të tij. Ai u prangos dhe policia filloi ta çonte dëshmitarin jashtë.

Ai po ashtu pretendon se mënyra se si ai e shoqëronte atë, ai gati po e prekte tokën me gjunjët e tij. Ai u çua lart dhe se kishte policë të rreshtuar në të dy anët e shkallëve dhe ata filluan ta godisnin atë në bark, në shpinë dhe kokë. Kur ai mbërriti te dera, njëri prej tyre e goditi atë në mollaqe. Ai vazhdoi me dëshminë e tij duke thënë se ai e çoi atë në furgon dhe e vendosi atë në një ulëse dhe ia lidhi rripin e sigurimit rreth qafës së tij. Ai pretendon se polici e kishte pyetur dëshmitarin se çfarë bënte ai në Graçanicë dhe dëshmitari i ishte përgjigjur se kishte shkuar për liturgji dhe pastaj ai kishte filluar ta godiste atë. Ai njohu dy prej tyre nga fotografitë që iu treguan atij gjatë intervistës së dhënë gjatë procedurës paraprake. Ai e njohu policin që e kishte prangosur dhe e kishte marrë atë jashtë dhe ai e njohu policin e dytë, kur D. V. është dërguar në furgon ishte polici i cili e rrihte atë. Ai pretendon se në atë moment polici që ishte me të i kishte thënë policit që ishte me D. V. “shqiptar, shqiptar”, me qëllim që ta rrihte atë më shumë. Më pas Z. M. u soll në këtë furgon dhe ishte vendosur pas tij dhe se edhe ai ishte i keqtrajtuar dhe më pas D. V. ishte çuar në furgon.

Pastaj ai pretendon se kur ata ishin vetëm, polici e pyeti nëse do të kthehej në Graçanicë dhe se a është Kosova Republikë dhe ai nuk kishte dashur të përgjigjet dhe pastaj ai kishte filluar ta godiste në kokë, ia shqelmonte këmbët e tij, e godiste atë në gjoks dhe në të gjithë trupin e tij. Atëherë ky polic doli jashtë dhe i solli Z. M. dhe D. V. Ai e pa policin i cili thoshte në lidhje me D. V. “shqiptar, shqiptar”, dhe në atë moment dëshmitari e kishte ngritur kokën dhe më pas erdhi polici dhe filloi ta rrihte atë në kokë duke i thënë që ta ulte kokën. Polici e urdhëroi atë që ta ulte kokën poshtë dhe ai e goditi në qafë atë. Dëshmitari ka deklaruar se ai ende i vuan disa pasoja si rezultat i kësaj. Ai pohon se keqtrajtimi vazhdoi dhe më pas ata e sollën D. T. në furgon dhe pastaj filluan ta keqtrajtonin atë dhe, gjersa ata e keqtrajtonin D. T. ata e godisnin dëshmitarin në anën e tij dhe në atë moment ata e sollën B. M. E vendosën atë para dëshmitarit dhe e lidhën me rripin e sigurisë rreth qafës dhe filluan ta keqtrajtonin. Një polic e pyeti B. M. “a është Kosova Republikë?” Dhe B. M. nuk i ishte përgjigjur dhe polici kishte filluar ta godiste atë duke i kërkuar që të thoshte se Kosova është Republikë. Ata e godisnin në kokë dhe i kërkonin atij që të thoshte “Kosova është Republikë”, por Branko Milojevic nuk ka dhënë asnjë përgjigje dhe në një moment polici ishte hidhëruar dhe e kishte marrë pushkën e tij dhe kishte filluar ta godiste B. M. në gjoks me kondakun e pushkës.

Ai pretendon se ishin 5 prej tyre brenda në furgon, D. V., D. T., Z. M., B. M. dhe ai vetë. Ai gjithashtu deklaroi se furgoni filloi të lëvizte në një

moment dhe keqtrajtimi i B.M. vazhdoi atje dhe ata i kërkonin atij të thoshte se “Kosova është republikë”, por ai refuzonte t’i thoshte ato fjalë. Në një moment shoferi u ndal në mes të rrugës dhe e tërhoqi frenin e dorës dhe e nxori armën e tij dhe e drejtoi armën e tij në gjurin e B.M.

Z.M. qante dhe i thoshte B. të lutem thuaje, por B. refuzonte të thoshte ashtu, e pasi që B. refuzonte ta thoshte atë që ata i thanë, shoferi e ktheu armën e tij prapa dhe shkoi në vendin e shoferit dhe filloi të voziste.

B.M.1 e pa fytyrën e shoferit i cili ia drejtoi armën në gjurin e tij dhe fytyrën e zyrtarit tjetër policor që e keqtrajtonte atë. Ata vazhduan duke ecur dhe arritën te një ndërtesë ku furgoni u ndal. Dera e furgonit u hap dhe B.M., D.T. dhe ai u nxorën jashtë. Ai ishte goditur gjersa ishte në furgon dhe më pas ai u mbështet për muri, gjersa i ngjisnin shkallët brenda ndërtesës së Gjykatës për Kundërvajtje në Prishtinë. Ata u dërguan në atë korridor dhe iu kërkuar që të shihnin teposhtë në tokë dhe të prisnin për gjykim.

Ai pohoi se nuk ishte keqtrajtuar në korridor, por nëse donte ta ngriste kokën e tij ata do ta shtynin atë poshtë. Ai pohoi se në anën e tij të majtë ishte B.M., ai ishte keqtrajtuar dhe goditur dhe ishte filmuar në telefon celular nga një polic. Ai gjithashtu theksoi se në një moment të caktuar D.V. kishte shkuar në tualet dhe kur ishte kthyer dhe fytyra e tij ishte e zbehtë, njëri nga supet e tij ishte përkulur poshtë dhe po ecte me vështirësi. Pretendohet se, D.V. ishte ulur pranë Z.M. dhe i kishte thënë Z.M. që ta informonte çdo njërin prej tyre që të mos kërkonin të shkonin në tualet.

Gjersa ishin duke pritur në korridor ai i tha një inspektori se duart e tij ishin të lidhura shumë fort. Ai e lëvizi mëngën e xhakëtës së tij dhe e pa se krahu i tij ishte mavijosur kështu që ia hoqi prangat atij dhe ia pozicionoi krahët e tij para trupit të tij. Grupi i policëve ndërroi në një moment dhe ai nuk e mban mend se çfarë në grupi ishte kur ky zotëria ia liroi prangat e tij. Pasi ata hynë në seancë dhe pas seancës gjyqtari i pyeti ata në sallën e gjyqit dhe pastaj atyre iu tha të dilnin dhe të prisnin për aktvendimin. Pasi kjo mbaroi, ata të gjithë së bashku u thirrën në sallën e gjyqit dhe gjyqtari u kishte thënë atyre se ata u liruan dhe se mund të shkojnë në shtëpi.

Gjatë seancës me gjyqtarin në Gjykatën për Kundërvajtje, gjyqtari i pyeti ata “a jeni keqtrajtuar nga policia?”. Por ata i thanë gjyqtarit se nuk ishin keqtrajtuar, sepse kishin frikë se në qoftë se ata dënoheshin atëherë do keqtrajtoheshin edhe më shumë. Ai tha se pasi u liruan, ata u larguan nga ndërtesa dhe morën dy vetura taksit dhe shkuan për në manastirin e Graçanicës, gjersa D.V. dhe Z.M. shkuan në shtëpi me avokatët e tyre, sepse D.Y. ishte i lënduar rëndë. Avokatët ishin F.K. dhe D.V.

Ata shkuan në kompleksin e manastirit dhe e kaluan natën aty. Ata i informuan motrat në manastir

dhe ai pretendon se ata janë ekzaminuar një nga një nga motrat pasi që ato e kishin të përfunduar shkollën mjekësore dhe ditën tjetër ata ishin shoqëruar nga EULEX-i, me të arritur në Mitrovicë, ata shkuan në spital, ku ata të gjithë u ekzaminuan. Atyre iu përshkruan disa ilaçe, për të marrë disa gjel dhe/ose tableta dhe disave prej tyre u ishin përshkruar injeksione kurse D.V. ishte transportuar për në Beograd, sepse ai ishte në gjendje të rëndë. Ai ka deklaruar se fillimisht ishte ekzaminuar në spitalin e Mitrovicës dhe më vonë, pesë apo gjashtë ditë më pas, kur EULEX-i e mori përsipër rastin, ata u ekzaminuan nga mjekët e EULEX-it. Ai deklaroi se katër muaj nuk ishte i aftë për punë.

Gjatë seancës, incizimet CCTV nga kamera 3 i janë paraqitur atij dhe kanë filluar në orën 2:17:20 sekonda. Lokacioni i kamerës është Qendra e Paraburgimit në Prishtinë. Ai e ka njohur zyrtarin e policisë i cili e kishte qëlluar atë në kokë, trup dhe stomak në furgon, i cili ia kishte vendosur rripin e sigurisë rreth qafës së tij dhe e kishte pyetur se përse kishte shkuar ai në Graçanicë, i njëjti polic i cili ia kishte lidhur rripin e sigurisë rreth qafës së tij, nuk kishte qenë në të njëjtën veturë gjatë rrugës prej qendrës së paraburgimit në Gjykatë. Dëshmitari e ka mohuar se ka qenë në ekipin e sigurisë të A.V. dhe ka pohuar se rrobat e tij nuk kanë qenë uniformë. Pas dy ditëve që janë dhënë dëshmitë me anë të video lidhjes, ai e ka identifikuar S.A. si të pandehurin i cili e ka ndaluar veturën dhe e ka mbështetë armën në gjurin e B. por ai nuk ka qenë i sigurtë 100%, por më shumë se 50%.³ Në albumin me foto që i është treguar atij në fazën e procedurës paraprake ai e ka njohur vetëm S.S.

Në sallën e gjykimit ai e ka njohur⁴ G.K. si personin i cili e ka qëlluar me pushkë B.M., ai e ka njohur S.S. si personin i cili e kishte lidhur atë, e kishte sjelle në furgon, e kishte qëlluar atë dhe e kishte pyetur se çfarë bënte ai në Graçanicë. Ai e kishte njohur N.D. si fytyrë por nuk e dinte nëse N.D. i ka bërë diçka atij "...ai tha" ndoshta më ka qëlluar me grusht "...Ai e kishte njohur në sallën e gjykimit S.A. si personin i cili e kishte vendosur pushkën në gjurin e B. Ai e ka njohur I.R. si personin i cili e ka goditur në qafë në furgon.

3.2.1.3- I.P. ⁵

Gjatë dëshmisë së tij, ai kishte theksuar se më 7 janar 2013 herët në mëngjes në mes të orës 05:00 dhe 06:00 ata ishin larguar në Graçanicë për të marrë pjesë në liturgjinë në manastir. Ata ishin nëntë persona me dy vetura. Gjatë rrugës së tyre ata ishin ndaluar nga policia e trafikut të PK-së në fshatin që ai mendon se quhej Shupkovic. Ata ju kishin kërkuar letërnjoftimet e tyre. D.V. ishte duke e vozitë veturën dhe ata i kishin konfiskuar dokumentet e tij dhe i kishin thënë se ai nuk mund të lëvizte në Kosovë me dokumente të Serbisë. Atij i ishte lëshuar një dokument me të cilin do të mund të lëvizte në Kosovë dhe ata kishin vazhduar. Ai ka theksuar se ata kishin vazhduar më

³ Faqe 19, procesverbali 24 tetor 2014

⁴ Faqe 36-38, procesverbali 24 tetor 2014

⁵ Procesverbali i shqyrtimit gjyqësor 10 dhe 11 dhjetor 2014

tej dhe kishin arrite në Graçanicë në manastir në liturgji dhe më pas atyre i është dashur të presin miqtë e tyre, të cilët ishin aty pasi që ata nuk ndiheshin të sigurve për tu kthyer vet. Ata kishin qëndruar para ndërtesës jashtë radio Graçanicës kur dy policë të PK-së i ishin afruar atyre në xhip dhe i kishin pyetur se çfarë po bënin aty. Ata kishin thënë se janë duke i pritë miqtë e tyre, ai ishte larguar më tej dhe kishte biseduar në telefon me dikën dhe më pas ishte kthyer dhe iu kishte kërkuar letërnjoftimet dhe i kishte thënë atyre se duhej ta përcillnin atë në stacion të policisë në Graçanicë. Ata e kishin pyetur atë : “përse ?” dhe ai kishte thënë: “vetëm një kontroll”.

Njëri prej tyre e kishte informuar Z. me i thënë se atyre i ishte kërkuar që të shkojnë në stacion të policisë. Njëherësh kur kishin qenë aty, ata ishin vendosur në dhomë së bashku, pastaj policët kishin ardhur nga brenda për t'i parë ata dhe pyetur se çfarë kishin bërë aty dhe ata ishin dërguar individualisht në katin e sipërm, pastaj aty iu kishin lidhur duart dhe pastaj i kishin marrë shenjat e gishtave dhe fotografitë e tyre dhe më pas ata ishin dërguar në Prishtinë. Ata kishin arrite në stacionin 1 të policisë në Prishtinë dhe ishin vendosur në korridor duke qëndruar të mbështetur në mur. Ata kishin qëndruar aty për një kohë të gjatë, kishin ardhur disa inspektorë si dhe shumë policë tjerë, ata ishin përcjellë prej një polici tek tjetri për marrjen e shenjave të gishtave dhe më pas ishin dërguar tek një zyre ku kishte qenë një procesmbajtës, zyrtari i policisë së Kosovës dhe një inspektor ishin aty dhe pastaj atij i ishte caktuar një avokat sipas detyrës zyrtare. Pas intervistës, ai shkoi në qendrën e paraburgimit, në qeli ai deklaroi se nuk ishte keqtrajtuar por inspektorët e kishin ngritë zërin në mënyrë që me nxjerrë diçka nga ai por ai nuk kishte pas asgjë me iu treguar.

Ata i kishin thënë se ai duhej të pranonte se ishte në mbrojtjen e afërt të Z. V. se ai ishte anëtar i mbrojtjes civile. Kur ata kishin shkuar në qendrën e paraburgimit dhe kur ai e kishte parë D. V. dhe D. S. në korridorin e qendrës së paraburgimit ata i kishin thënë atij se ishin keqtrajtuar nga një polic, ata ishin rrahur. Ai ishte dërguar i pari nga stacioni i policisë; ai ishte vendosur në xhip me katër policë tjerë, njëri ishte në anën e tij të djathtë dhe tjetri në anën e majtë, aty ishte vozitësi dhe bashkë vozitësi. Ata ishin dërguar në qendër të paraburgimit, poshtë shkallëve në një zyre në anën e djathtë ku ai e kishte dorëzuar telefonin e tij celular dhe të gjitha gjësendet që i kishte pasur në posedim , ai ishte vendosur në qeli dhe ai nuk e kishte parë askënd tjetër që ishte sjellë përveç Z. , D. dhe D. të cilët ishin vendosur në një qeli afër tij.

Pastaj ata ishin përcjellë nga qelitet e tyre dhe vendosur në një dhomë e cila dukej si dhomë e pritjes ku ai i kishte parë pjesën tjetër të shokëve të tij , kështu që ta ishin renditur , duke pritur dhe me fytyrë të kthyer kah muri. Aty kishte qenë një civil por ai nuk e dinte se në çfarë cilësie ishte duke vepruar. Ai ishte duke i fotografuar dhe i thoshte atyre që të vendosnin në kokë kapelat e tyre dhe të vishnin xhaketat dhe pastaj t'i hiqnin ato dhe ai shkrepnte me aparat fotografik nga secili kënd. Pastaj ata i kthyen në qendrën e paraburgimit dhe e kishin kthyer në qelinë e tij.

Ndërsa ishte duke u përcjellë në atë zyre, ai e kishte kthyer kokën e tij në anën e djathtë dhe kishte parë policë të njësisë ROSU. Ata kishin qenë në anën e djathtë të shkallëve nga nata e mëparshme

kur ishte sjellë brenda dhe pastaj një polic e kishte shoqëruar në zyre ku natën e kaluar ai i kishte dhënë të gjitha gjësendet nën posedim të tij dhe në atë dhomë ai i kishte parë disa inspektorë civil, disa inspektorë ROSU dhe B. M. 1. dhe M. 5. Ata i kishin kthyer gjësendet e tij në një qese dhe ai ishte kthyer tek policët ROSU. Një polic nga ROSU i kishte thënë atij se ai duhej t'i afrohej atij dhe e kishte rrëmbyer atë dhe vendosë afër murit dhe ia kishte prangosur duart me duar të lidhura prapa shpinës. Pasi që ai e kishte prangosur, e kishte kapur për dore dhe përcjellë përjashta dhe njëri prej tyre kishte ardhur nga prapa. Ai nuk ishte i sigurt se a ishin dy policë apo vetëm një që e kishte përcjellë. Në shkallë kishte pasur policë ROSU në anën e djathtë dhe majtë. Duart e tij ishin të lidhura prapa dhe ai kishte shpjeguar me gjeste që koka e tij gati e kishte prekur dyshtemenë.

Pas hapjes së derës së metalit, polici e kishte përcjellë atë deri tek shkallët dhe në atë çast ai pohon se policët nga të dyja anët, e majta dhe e djathta kishin filluar ta goditnin atë në tërë trupin dhe në fytyrë. Ndonëse gjatësia e shkallëve nuk kishte qenë e gjatë, polici i cili e kishte përcjellë atë, nuk shpejtonte me qëllim që ta dërgonte ngadalë në shkallë. Ai theksoi se edhe pasi që ishte vendosur në veturë, ata kishin vazhduar me e rrahur së bashku me të tjerët të cilët ishin duke u shoqëruar siç ishin B. M. 1. dhe M. 5. Ai kishte theksuar ase aty ishin tre policë nga ROSU të cilët ishin duke e rrahur por ata ishin duke u ndërruar vazhdimisht, aty kishte pasur policë të cilët vinin e shkonin siç ishte deklaruar nga policia. Ai më pas kishte theksuar se ai ishte ulur në anën e pasme afër dritares me duart e lidhura prapa shpinës, kështu që ai mund të thotë se një polic ishte ulur afër tij në anën e majtë dhe një pak më larg dhe i treti ishte ulur para tij, ai i cili ishte ulur para tij e kishte goditur me duar duke pas parasysh se ai nuk kishte mundur ta godiste me asgjë tjetër pasi që karrigia ishte para tij, ndërsa këta policë të cilët ishin në anën e majtë të tij e kishin goditë atë me grushte dhe me bërryla.

Pas një kohe ai theksoi se e kishin sjellë D. S., i cili ishte ulur në anën e tij të majtë, dhe pastaj pasi që e kishin sjellë I. S., i cili ishte ulur para dhe më pas e kishin sjellë M. P. dhe e kishin vendos në anën e tij të majtë përballë D. S. Ai kishte deklaruar se policet ishin ndërruar vazhdimisht por ata kishin qenë në numër diku në mes të katër dhe gjashtë. Ndërsa ata ishin duke i rrahur, policët i pyesnin se përse kishin ardhur në Graçanicë, përse ata kishin ardhë në liturgji, përse kishin ardhur që të ndiznin qirinjtë dhe se ata nuk duhej të ktheheshin më. Ai deklaroi se ata i kishin shtyrë që të thoshin se Kosova është Republikë, ata i kishin pyetur se prej nga vinin dhe e kishin shtyrë atë që të thoshte se Leposaviçi është në Republikën e Kosovës në gjuhën serbe.

Më pas, ai tha se kishin shkuar para gjykatës dhe ata kishin filluar t'i përcjellin një nga një, kështu që ata e kishin përcjellë atë deri tek hyrja e gjykatës. Ata kishin hyrë dhe pastaj ishin ngjitur shkallëve lart, në shkallë kishte pasur policë të cilët ktheheshin pasi që i kishin përcjellë shokët e tij dhe ai pohon se ata e kishin rrahur atë ndërsa dy policë tjerë ishin duke e shoqëruar shkallëve lart.

Ai gjithashtu e kujton se D. V. kishte shkuar në tualet dhe atij iu kujtohej kjo pikërisht se kur doli nga tualeti ai ishte shumë i zbehtë dhe ai ishte duke e mbajtur dorën e tij të djathtë dhe kur u ul në bankë ai kishte psherëtirë duke thënë se ishte rrahur në tualet. Pasi që ishte mbajtur seanca në Gjykatë, ata kishin pritë përjashta që gjykata me marr një vendim, vendimi ishte marrë që të gjithë ata të lirohen dhe ai deklaroi se në bazë të këshillës që e kishin marrë nga avokati dhe duke e marrë parasysh se ata ishin të frikësuar, ata nuk i kishin treguar gjyqtarit se ishin keqtrajtuar.

Njëherësh kur ata ishin jashtë Gjykatës, e thirrën taksin dhe shkuan në manastirin e Graçanicës dhe e kishin kaluar natën atje. Ata deklaruan se motrat e nderit e kishin hapur derën e manastirit, aty kishin qëndruar gjatë natës dhe pastaj në mëngjes ishin përcjellë nga një xhip i EULEX-it dhe ishin kthyer në Leposaviç.

Gjatë dhënies së dëshmisë së tij në shqyrtim gjyqësor, ai i kishte njohur dy persona, N. Z. si personin i cili e kishte keqtrajtuar atë në furgon (atij i ishte kujtuar ai pasi që nuk kishte pasur kapelë dhe ai kishte komunikuar me të) dhe G. K. si personin i cili gjithashtu e kishte keqtrajtuar atë jashtë furgonit, ndërsa për I. R. dhe S. A. ai kishte thënë se janë fytyra të njohura. Ai gjithashtu e kishte njohur S. S. si personin i cili e kishte goditur atë siç njihet tek ne me termin “një flakaresh a la cigane”.

3.2.1.4- M. J. ⁶

Ngjashëm, M. J. kishte theksuar se ata ishin nisur në mes të orës pesë dhe shtatë paradite në mëngjes në manastirin e Graçanicës. Ai gjithashtu kishte deklaruar se ishin ndaluar nga polici dhe patentë shoferi i Darko Vlasaj ishte konfiskuar nga ata. Më pas ata vazhduan në Graçanicë për të marrë pjesë në liturgji të krishtlindjeve. Pas liturgjisë ata shkuan në radio Grçanica dhe aty erdhën policët dhe ju kërkuan dokumentet. Ai kishte thënë në gjykatë se ata i paraqitën letërnjoftimet e tyre dhe pastaj policët kërkuan nga ata që ti përcjelli deri tek stacioni i policisë në Graçanicë.

Ai deklaroi se ata shkuan në vetura dhe e përcjellën veturën e policisë dhe shkuan në stacion të policisë ku i parkuan veturat në parking të stacionit. Ai tha se grupi kishte pritë nga ai që policia t'i shpjegonte atyre se përse ishin mbajtur në paraburgim pasi që nuk dinin se çfarë kishte ndodhur. Ata kaluan pak kohë aty dhe më pas policia i kishin marrë në pyetje individualisht dhe kishin kërkuar nga ata që ti përcjellin ku ishin dërguar në një dhomë, ku ju kishin marrë përmasat dhe ishin fotografuar dhe më pas ata ishin prangosur dhe dërguar nga dera e prapme në veturën zyrtare dhe ishin dërguar në Prishtinë.

⁶ Procesverbali më 16 dhjetor 2014

Ai deklaroi se njëherësh pasi arritën në stacionin e policisë në Prishtinë, ata ishin dërguar në një dhomë ku nga ata ishte kërkuar që t'i hapni këmbët dhe me qëndruar me fytyrë kah muri dhe me pritë derisa ata të përfundonin me procedura. Pas kësaj procedure ata ishin thirrë një nga një në dhoma të ndryshme me inspektorë duke i marrë në pyetje. Ai gjithashtu i kishte thënë gjykatës se atij i ishte caktuar një avokat sipas detyrës zyrtare, e cila ishte munduar që ta bind me e thënë të vërtetën pasi që siç kishte thënë ajo shokët tuaj kanë pranuar çdo gjë dhe në këtë drejtim ai i ishte përgjigjur që nuk ka asgjë për të pranuar pasi që ishte duke marrë pjesë në liturgji të krishtlindjeve në Graçanicë.

Ai theksoi se ishte intervistuar nga një inspektor i cili e kishte pyetur se përse ishte veshur ashtu, përse jeni veshur të gjithë njësoj, ku jeni duke punuar dhe çfarë jeni duke bërë këtu? Ndërsa përgjigja e tij kishte qenë se nuk është një uniformë, se janë rroba dhe se është zakon me veshur rroba të zeza kur shkojnë në liturgji. Ai theksoi se inspektori i policisë e kishte frikësuar atë. Aty ishte vetëm një inspektor i cili e shkruante procesverbalin dhe para se me nënshkruar, i ishte lexuar atij pasi që ishte përgatitë në gj. shqipe dhe i ishte lexuar atij në gj. serbe.

Ai theksoi se kur e kishin lënë stacionin e policisë, ata ishin ulur në një veturë të policisë dhe ishin dërguar në qendrën e paraburgimit. Ai kishte qenë i fundit i cili ishte dërguar jashtë. Ai kishte pohuar se ata kishin qenë nëntë në stacion të policisë por më pas ishte sjellë edhe Z. M. Më pas ata ishin dërguar me vetura të policisë në qendrën e paraburgimit ku kishin hyrë në një korridor të madh me shumë ulëse dhe nga ata ishte kërkuar që të vendosnin kapelat në kokë dhe xhaketat me zinxhir pasi që ata do të fotografoheshin. Pasi që ishin fotografuar, ata ishin dërguar në katin përdhese, një nga një me iu marrë shenjat e gishtërinjve përsëri dhe ju kanë thënë që të heqin lidhëset e këpucëve dhe rripat dhe pastaj ishin dërguar në qeli.

Ai kishte pohuar se ishte dërguar në qeli me B. M. A. dhe ata e kishin kaluar natën së bashku në të njëjtën qeli. Më 8 janar atyre ju kishin dhënë mëngjes dhe disa minuta më vonë kishin ardhur rojet dhe ju kishin thënë që të merrnin bukën dhe mishin dhe ta fushnin në kovë të mbeturinave.

Ai tha se fillimisht B. M. A. ishte marrë nga dhoma dhe më pas ai ishte dërguar në të njëjtën dhomë ku kishte qenë B. M. A., pastaj ishte prangosur dhe prangat ishin shtrënguar shumë dhe aty ishte një person i cili e kishte marrë dhe dërguar jashtë. Ai kishte thënë se ka qenë një anëtar nga njësisia ROSU, pasi që ata kishin të veshur uniforma tjera për dallim nga policët tjerë. Ai shpjegoi se polici nuk kishte thënë asgjë, ai vetëm kishte hyrë dhe e kishte nxjerrë atë jashtë dhe kur kishin arrite te shkallët pastaj kishin filluar keqtrajtimet. Ai kishte deklaruar në gjykatë se e kishin grushtuar në kokë, në gjunjë dhe gjoks dhe ai i cili e kishte nxjerrë jashtë e kishte tërheqë prapa në mënyrë që mos me ecur shpejtë.

Ai kishte pohuar se duart e tyre ishin lidhur shtrëngueshëm prapa shpinës dhe kur ata ishin afruar te shkallët , koka e tij ishte shtyrë poshtë dhe në këtë mënyrë ai ishte dërguar jashtë përmes dy rreshtave të policisë. Ai kishte thënë se aty ndoshta ishin afro 10 policë , por nuk ishte i sigurve. Ai kishte pohuar në gjykatë se kjo ishte çfarë kishte parë para se me arrite tek shkallët.

Më pas, ndërsa ata po dërgoheshin shkallëve dhe njëherësh pasi arritën në platformë , njëri prej policëve kishte thënë “kamerat, kamerat”. Këtë e mban në mend se e kishte dëgjuar dhe kur njëri prej anëtareve të policisë kishte thënë “kamerat, kamerat” , ai ishte tërheqë prapa nga njëri i cili e kishte nxjerrë jashtë dhe ai tha se ata kishin në kokë maska të zeza kështu që nuk ka mundur të sheh asnjë fytyrë.

Pasi që ishte dërguar jashtë , atë e vendosën në një veturë, në ulësen e prapme. Ndërsa në veturë ai pohoi se i ishte qasur një polic nga ROSU , i cili e kishte pyetur prej nga vjen dhe ky iu përgjigj se vinte nga Leposaviçi , dhe ai tha “në Kosovë” dhe zyrtari i policisë kishte thënë “ndodhet në Republikën e Kosovës ” dhe gjoja sikur ia kishte dhënë një flakësh. Polici ishte munduar të i thotë atij “a ishte ti ai i cili e ke vrarë kolegun tonë ?” Ai tha se e kishin shtyrë kokën e tij në dysheme , ata flisnin në gj. shqipe dhe ndërsa ata ishin duke folur , ata e rrihnin atë. Ai tha se dy policët të cilët ishin ulur prapa, kishin qenë ata të cilët e goditnin dhe gjithashtu ai ishte goditur në kokë edhe nga bashkë shoferi , ndërsa ata të dy të cilët ishin ulur afër tij e goditnin në veshka dhe në qafë.

Ai theksoi gjatë dhënies së dëshmisë në shqyrtim gjyqësor, kur vetura kishte filluar të lëvizte dhe sa herë që ata i flisnin në gj.shqipe , policët fillonin me e goditë. Ai tha se e kishte parë njërin prej tyre dhe ia kishte njohur sytë me ngjyrë të çeltë , por nuk e dinte se a ishin të gjelbër apo të kaltër. Pasi që ata kishin arrite në gjykatë , dy policë e kishin dërguar atë shkallëve dhe e kishin vendosur në një bankë me u ulur. Ai pohoi se kishte shkuar në tualet por aty kishte shkuar vetëm për të pirë pak ujë dhe ishte larguar menjëherë, ndërsa D. V. kishte shkuar aty gjithashtu por kur ai doli jashtë, ai ju kishte thënë atyre se ishte keqtrajtuar , rrahur dhe goditur në tualet.

Ai kishte thënë se pasi që kishte përfunduar seanca gjyqësore , ata kishin dalë jashtë me e pritë vendimin e gjykatës, ai kishte përmendë se edhe gjykatësi e kishte pyetur se a ishte keqtrajtuar , por ai i kishte thënë se ishte trajtuar në mënyrë korrekte, pasi që ai tha se gjatë dhënies së dëshmisë në gjykatë ai kishte qenë i frikësuar dhe i shqetësuar.

Ai kishte theksuar se ditën kur ata kishin arrite në Leposaviç dhe kanë bërë një kontroll mjekësor në spitalin e Mitrovicës, siç janë rëntgeni dhe ultrazëri dhe më pas kanë kaluar nëpër kontroll mjekësor nga doktori i EULEX-it në stacionin e policisë në Leposavic më datën 15 apo 16.

Vlen të theksohet se gjatë dhënies së dëshmisë në procedurën paraprake para prokurorit, prokurori sa i përket procesit të identifikimit , prokurori i referohej identifikimit të personave dhe z. J, kishte thënë se nuk është i sigurve në lidhje me numrin 26, i cili ishte J. R, i

dhe ai e kishte njohur numrin dy Gani Konjuhi, megjithatë gjatë shqyrtimit gjyqësor gjatë procesit të marrjes në pyetje të tij nga kryetari i trupit gjykues ai nuk arriti me identifikuar asnjërin, përveç G. K. i cili përngjante shumë personit i cili e kishte rrahë.

Në video incizimin që i ishte treguar atij (CCTV kamera nga objekti i policisë) ai e njohu vetën duke dalë nga objekti dhe pasi që ai theksoi se personi i cili doli afër furgonit kishte qenë ai i cili e kishte goditur. Përderisa kamera ishte duke u rrotulluar dhe prokurori e pyeti atë se a njohte personin para furgonit por M. S. tha “ Nuk jam ik sigurte se kush është ky ” dhe ai kishte thënë e nuk mund të ishte i sigurte gjithashtu në lidhje me personin i cili kishte dalë jashtë veturës dhe kishte hyrë brenda nga incizimet me kamerë.

3.2.1.5 - D. S.

-7

I theksoi se gjatë dhënies së dëshmisë së tij më datën 7 janar 2013 ai ishte nisur me shokët e tij për të festuar krishtlindjet në manastirin e Graçanicës dhe rrugës ata janë ndalur në rrugën afër vendit të quajtur Dudin Krs, dhe ishin identifikuar nga policia e Kosovës. Ai ishte vozitësi i veturës Volkswagen dhe brenda kësaj veture ai kishte qenë së bashku me tre persona tjerë. Pasi që kanë arritë në Graçanicë , ai ka deklaruar në gjykatë se kanë shkuar në manastir në liturgji. Njëherësh pasi kishte përfunduar liturgjia ai e kishte parkuar veturën përgjatë rrugës dhe disa çaste më vonë kishte ardhur një veturë e patrullës me polici të Kosovës , aty ishte një zotëri dhe një grua anëtare të PK-së. Pas identifikimit të bërë, polici i kishte thënë atyre se ata duhet të shkonin së bashku në stacionin e policisë në Graçanicë.

Ai kishte thënë se pasi kishte arritë në stacionin e policisë në Graçanicë, ata ishin dërguar në dhomë dhe në këtë dhomë ata kishin qëndruar së bashku për një kohë të caktuar dhe më pas ata ishin ëdrguar në një dhomë tjetër në katin e sipërm pasi të dy anëtarët e PK-së kishin ardhur dhe i kishin prangosur dhe i kishin nxjerrë jashtë , në një veturë të llojit Golf 5, ata ishin dërguar në Prishtinë. Pasi kishin arritë në Prishtinë ata ishin identifikuar dhe i ishin marrë shenjat e gishtërinjve dhe ishin dërguar me u marrë në pyetje , ku i kishin pyetur se përse kishin shkuar në Graçanicë atë ditë , cila ishte arsyeja dhe motivi i shkuarjes atje.

Ai deklaroi se i është caktuar një avokat sipas detyrës zyrtare dhe një përkthyes i gj.serbe dhe komunikimi me avokatin kishte qenë në gj.serbe gjithashtu. Atij iu kishte kujtuar se mbiemri i avokatit ishte H. dhe ai ia kishte treguar të drejtat atij. Më pas ai deklaroi se ishte dërguar në veturë edhe një herë në stacion të policisë Graçanicë ku vetura ishte kontrolluar vazhdimisht dhe pas kontrollit ata ishin kthyer në Prishtinë, në njësinë e paraburgimit. Ata ishin fotografuar atje me kapela dhe me dorëza dhe më pas janë vendosur në qeli të burgut.

⁷ Proccsverbali i seancës së 3 shkurtit 2015

Ai më pas deklaroi se ditën e nesërme kishte ardhur një roje i burgut i cili i kashtë dërguar në një dhomë në të cilën i kanë dorëzuar gjësendet personale të tyre dhe dokumentet dhe i kishin kaluar afro 30 minuta në këtë dhomë ndërsa atyre ju kishin kthyer përsëri dokumentet e tyre personale dhe gjësendet , pas së cilës erdhi një anëtar i PK-së dhe ia kishte lidhur duart me pranga të plastikës dhe e nxjerri atë jashtë dhomës duke u ngjitur shkallëve ku ai pohon se e ka pranuar grushtin e parë, një grusht në gjoks. Pas kësaj edhe policët tjerë kishin filluar me goditë atë dhe ai nuk mund të shihte me çka por ai mendon se ata i kishin përdorë duart, këmbët dhe shkopinjtë. Pas disa goditjeve ai pohoi se kishte rënë në shkallë dhe më pas ishte ngritur nga policia. Ai pohoi se ishte ngritur nga policia përsëri dhe deri te dalja kishte pranuar edhe disa goditje.

Ai më pas deklaroi se në hyrje dy policë të ri e kishin marrë atë dhe e kishin dërguar në furgonin e parë në afërsi dhe rrugës nga hyrja deri tek furgoni ai i kishte pranuar edhe disa goditje nga të dy policët tjerë. Ndërsa ishte duke ecur, ai deklaroi se ai përkulej lehtësisht përpara pasi që duart i kishte të lidhura prapa shpinës.

Ai shtoi se në furgon kishin qenë dy policë tjerë të cilët e kishin marrë atë dhe kishin filluar me e goditë. Aty brenda kishte qenë I. P. në anën e djathtë në fund dhe ai ishte gjuajtur në anën e majtë në fund të furgonit. Ai tha më pas se para se me u ul, një anëtar i policisë ishte mundura me ia shtrënguar duart edhe më shumë prangat dhe mekëte rast ai i kishte marrë disa grushtime në kokë dhe në anën tjetër njëri prej anëtarëve kishte ardhur nga ana e majtë dhe e kishte godite atë me gju në brinjë dhe kraharor. Pas një kohe veturat u nisën drejt godinës së gjykatës . Rrugës në gjykatë së bashku me muzikë me zë të lartë ai kishte pohuar se ka pranuar edhe disa goditje shtesë. Ai kishte mundur me pa se brenda në furgon me atë kishin qenë edhe D, S, I, P, M, P. dhe I, S.

Pasi që kishin arritë në gjykatë ata ishin nxjerrë një nga një dhe ai nuk e mban në mend rendit e saktë të personave duke dal nga furgoni, por ai pohon se ndërsa ai ishte nxjerrë nga vetura njëri prej tyre e kishte goditë me çizme nga ana e tij. Ai më pas shpjegon se ata kishin kaluar përmes derës në hyrje dhe kishin vazhduar me u ngjitë shkallëve drejt dyshemesë lart dhe në pushimin e parë aty kishin qenë dy policë të cilët tjerë ku e kishin goditur disa herë në gjoks. Ai deklaroi se ndërsa ishin duke pritur fillimin e seancës gjyqësore ai kishte pasur probleme pasi që nuk e ndiente njërën dorë dhe gishtërinjtë në dorën tjetër, ai kishte thënë se qarkullimi i gjakut i ishte ndalur. Ai e kishte përshkruar situatën si shumë të vështirë duke marrë parasysh që këmbët e tij kishin qenë të futura nën bankë dhe torzoja e tij përkulej përpara. Fillimisht ata nuk kishin komunikuar me njëri tjetrin por më vonë kur numri i policëve ishte reduktuar ata thanë se kishin filluar me i pëshpërite njëri tjetrit.

Në pyetjen se a e kishte parë dikën duke shkuar në tualet ai tha se nuk e kishte parë personalisht por kishte dëgjuar se D. kishte pasur disa probleme. Më vonë ai kishte hyrë në seancën gjyqësore dhe brenda në sallën e gjykimit ishte gjykatësi dhe përkthyesi dhe dy persona tjerë ku kishte

dëgjuar se ishin përfaqësuesit e tjerë ligjor. Ai nuk i kishte treguar gjykatësit se çfarë kishte ndodhur më herët dhe se ai ishte keqtrajtuar pasi që kishte qenë i frikësuar. Ai kishte theksuar pas deklaratës se ishin thirre nga gjykatësi dhe pastaj në sallën e gjykimit gjykatësi i kishte thënë se janë qytetarë të lirë. Njëherësh pasi që ishin liruar atyre iu kishte ofruar policia transportin deri në Mitrovicë por ata kishin vendosë që të kthehen vetë , njëherësh pasi që kishin dalë nga salla a gjykimit ata theksuan se kishin marrë një taksì dhe kishin shkuar në Graçanicë dhe e kishin kaluar natën atje. Në Graçanicë ai ishte kontrolluar nga një motër nderi e cila kishte qenë mjeke me profesion. Të nesërmen në mëngjes dikush nga EULEX-i , tre deri në katër persona i kishin vizituar ata brenda në Manastir, atij i kujtohet se ata kishin qenë policë nga SHBA dhe një polic grek dhe një person i cili i kishte ofruar atyre trajtim mjekësor. Pasi që e kishte marrë veturën prapa ata ishin nisur për Mitrovicë dhe më pas ai kishte shkuar në Akademinë Mjekësore Ushtarake në Beograd. Ai kishte kaluar përmes procesit të identifikimit, pasi që nuk e kishte njohur askënd në fazën e procedurës paraprake ai kishte deklaruar se nuk kishte parë asnjë fytyrë të policëve.

3.2.1.6- D . v . -8

Tregimi nga rruga prej Mitrovicës deri në Manastirin e Graçanicës është pothuajse njësoj dhe nuk ndryshon shumë, prandaj ne do të përmendim vetëm se ai kishte qenë vozitësi i veturës së tij dhe se ai ishte ndaluar nga policia afër fshatit Shupkovic dhe policia i kishte thënë atij se ani nuk do të mund ta ngiste veturën me patente shoferin e tij në Kosovë prandaj edhe ta ia kishin konfiskuar patentë shoferin e tij dhe ia kishin dhënë një certifikatë me të cilën ai kishte mundur me vozitë. Ata kishin vazhduar rrugën në Graçanicë por kur ata kishin arrite, liturgjia veç kishte filluar dhe pasi kishte përfunduar liturgjia , ai kishte shkuar me i kërkuar shokët e tij dhe ata i kishin thënë se ta ata ishin jashtë radios Graçanica. Ai nuk ishte i sigurt se a ishte radio apo kanal televiziv.

Ai më pas kishte deklaruar se përderisa ishte duke qëndruar jashtë, një polic i Kosovës iu kishte afruar dhe ia kishte kërkuar dokumentet e identifikimit të tyre. Polici iu ishte drejtuar atyre në gj.shqipe dhe kur kishte thënë “ nuk ka problem” dhe pastaj kishte filluar me fol në gj.serbe. Pas kontrollimit të letërnjoftimeve të tyre i njëjti zotëri erdhi përsëri dhe i pyeti nëse veturat ishin të tyre dhe më pas kishte kërkuar nga ata me e përcjellë deri në stacion të policisë me e kontrolluar këtë. Ai kishte theksuar se njëri prej shokëve të tij , Z. M . i kishte thënë atyre që të shkojnë lirisht pasi që ky sigurish ishte vetëm një kontroll rutine. D. V . kishte pohuar në gjykatë se ata e kishin përcjellë veturën e policisë dhe pasi që kishin arritë në stacion të policisë, policia i kishte thënë atyre që të presin për disa kontrollime shitesë.

Ai më pas deklaroi se pas një kohe kishte ardhur një burrë me rroba të thjeshta në derë dhe ishte sjellë paska çuditshëm dhe kishte thënë diçka si” pra ju jeni ata djem“ dhe pastaj i kishte pyetur se

⁸ Procesverbalet e datës 4 dhe 5 shkurt 2015

kush janë ata dhe më pas atyre iu kishin thënë me qëndruar përballë murit në mënyrë që me na lidhur duart. Prangat ishin nga metali dhe duart i kishin të lidhura pas shpinës. Ai deklaroi se nuk kishin dal nga objekti në të njëjtën hyrje që kishin hyrë, ishte një hyrje tjetër. Ata ishin vendosë në një veturë të policisë e cila i kishte pasur dritat rrotulluese tashmë të nderura dhe brenda veturës ishte një vozitës i PK-së. D, V, kishte thënë se ai ishte me një koleg tjetër.

Ata ishin nisë në Prishtinë, ata ishin duke vozitë shumë shpejt dhe dritat rrotulluese ishin nderur. Kur ata kishin arritë në stacion, ata ishin dërguar brenda në një dhomë në të cilën është dashur të qëndrojnë me kokë të kthyer kah muri. Pastaj i kishin thirre me emra dhe mbiemra nga letërnjoftimet e tyre. Ai pohoi se nuk e kanë pasur të lejuar me i kthyer kokat kur i kanë thirre emrat e tyre, ata ishin goditur në fytyrë me një flakaresh dhe pasi që i kishin dhënë shenjat e gishtërinjve ata ishin fotografuar dhe të gjitha dokumentet e tyre ishin konfiskuar.

Ai theksoi se ndërsa ishte duke i marrë gjësendet tij nga çanta, ata i kishin parë rruzaret të cilat i kishin blerë dhe i kishin thënë atij “përse i ke blerë këto përderisa ti je mysliman?” Ai më pas i kishte thënë atyre se nuk kishte arsye për ta bërë këtë pasi që ai e kishte qëlluar se çfarë do të ndodhte. Pastaj ai pohoi se polici vërtetë kishte bërë një zgjatje me këmbën e tij për ta shkelmuar dhe ai e kishte mbrojtë veten në ato çaste dhe në atë moment tre persona kishin hyrë dhe kishin filluar me e shkelmuar atë dhe e kishin rrëzuar në dysheme.

Ai më pas i kishte thënë gjykatës se më vonë kishte ardhur një person tjetër i cili e mbante veshë një xhakëtë të gjatë dhe ai e kishte pasur një doreze në dorën e majtë. Ai pohon se ata kryesisht e shkelmonin atë pasi që rruzaret e kishin një kryq si simbol i fesë të cilës i kushtonte respekt dhe i kishte dhuratë për të ëmën pasi që babi i tij ishte me kombësi shqiptare me emrin I, . Ai gjithashtu pohon se i kanë drejtuar shumë fyerje ndaj nënës së tij dhe motrës. Pastaj ata e kishin ngritur atë nga dyshemeja, i kishin derdhë ujë në fytyrë, ia kishin veshë xhakëtën dhe e kishin vendosur me fytyrë kah dollapi.

Në atë moment policia kishin filluar me goditë ate, duke i thënë me i hap këmbët e tij dhe njëri prej tyre kishte filluar me e goditë në mes të këmbëve. Ai pohon se më pas i kishte rënë të fikët atij, ata i kishin derdh ujë në fytyrë përsëri, e kishin ngritë, i kishin dhënë ujë dhe më pas ai ishte dërguar në një kat më lartë dhe i kishin thënë me u ulur dhe me pritë. Pastaj personi të cilin e kishte përshkuar me pallto të gjatë me rroba civile, kishin filluar me iu drejtuar atij në gj. shqipe. Ai fliste vetëm në gjuhën shqipe, ndonëse ky nuk kuptonte shqip ai vetëm kishte mundur të supozonte dhe atij i kishte thënë se arsyeja se përse ishte ndalur ishte sepse ai kishte qenë një lloj përcjelljeje i V. ..

Polici kishte shkruar diçka dhe në fund i kishte dhënë atij diçka për të nënshkruar. Ai i kishte thënë atij se nuk pajtohej me atë që ishte shkruar në procesverbal, pasi që aty thuhej se ata kishin ardhur këtu për të punuar për një; pagesë ditore prej 20 eurove në atë kohë apo 2000 dinarë dhe aty shkruante diçka si Vox klubi dhe ishte plotësisht i pasaktë. Sa i përket këtij klubi, aty shkruhej se

ata kishin punuar në këtë klubin të quajtur Vox si roje. Pasi që ia kishin lexuar me zë atij, ata thanë se do t'ia vendosnin prangat përpara në mënyrë që ai me e nënshkruar dokumentin, por ai kishte refuzuar me e nënshkruar.

Ai pohon se kanë ushtruar presion tek ai në mënyrë duke i thënë atij se “shokët etu në dhomën tjetër e kanë pranuar dhe e kanë nënshkruar procesverbalin” dhe ai i kishte thënë atyre se ai nuk dinte asgjë për shokët e tij por ajo që ishte shkruar aty nuk ishte për atë. Pastaj ai theksoi se polici me pallton e gjatë dhe një dorëz ia kishte shtyrë kokën në tavolinë dhe e kishte pyetur se me cilën dorë shkruan ai. Ai e kuptoi se diçka e keqe mund të ndodhte dhe ai i tha atij se ai e përdoret dorën e majtë, pastaj ai kishte filluar me e goditë atë me shpuzore në dorën e majtë në mënyrë që ky me e nënshkruar këtë. Ai deklaroi se në atë çast avokati iu kishte afruar atij dhe iu ishte drejtuar me fjalët, “unë nuk di serbisht edhe aq mire dhe ndoshta nuk do të mund të ndihmoj”, por kur erdhi avokati ai deklaroi se ai tashmë i kishte nënshkruar dokumentet ... Ai pohoi se nuk mund ta kujtonte këtë fakt pasi që kishte shumë stres dhe nuk ishte shumë i sigurtë se a kishte pasur avokat prezent apo jo.

Më pas personi i cili kishte dorëzën shkoi në një dhomë tjetër dhe sjelli një kartelë me emrin e Z.M. Ai tha “shefi yt është këtu dhe shokët tuaj tashmë i kanë pranuar të gjitha dhe ato që ju kanë ndodhur juve nuk është dashur të ndodhin”. Ai deklaroi më pas se duart i kishin të lidhura prapa shpinës dhe ata ishin sjellë në katin e parë aty ku kishin qenë në fillim. Këtu i kishte parë shokët e tij duke qëndruar me fytyrë kah muri. Ai gjithashtu qëndronte me fytyrë kah muri dhe i kishin thënë me i vendos kapelat në kokë. Dy polic të PK-së iu kishin afruar atyre në mënyrë që me i vendos duart e tyre përpara trupit në mënyrë që me i vendos kapelat në kokë. Ai deklaroi se ata kishin qeshur kur ata i kishin vendos kapelat në kokë.

Policia e kishin pyetur se kush ishte vozitësi i Audit dhe Golfit dhe pastaj D. dhe D. Simonovic ishin ngritur lart dhe policia i kishin thënë se ata duhet të ktheheshin në Graçanicë. Ai tha se ishin sjellë prapa në stacionin nr.2 dhe atyre i është thënë se do të dërgoheshin në paraburgim apo diçka ngjashëm. Ishte ende terr në qelinë e tij dhe ai ishte vendosur afër dritares dhe polici kishte thënë “duhet me i lutur zotit që ROSU të mos vijë këtu nesër”. Ai tha se ishte tronditur kur ajo ia kishte thënë këtë sikurse e dinte se diçka e keqe ka me ndodh.

Ai theksoi se është ngritur dhe kishte dëgjuar një zhurmë të motorit, dikush e kishte parkuar veturën afër dritares ku ndodhej ai dhe ai i kishte parë njerëzit duke veshur rrobat e plota, me maska policore në kokë duke i vendosur si kapela. Ata i kishin veshur ato maska ku vetëm sytë dhe goja ju shihej dhe pastaj i kishin hequr. Ai tha se kishin pasur ca provokime; derisa policia ishin duke e qëlluar me shkop poli furgonin duke u mundura me i frikësuar ata. Ata pastaj kishin filluar me iu thirrë emrat e tyre dhe me i hapë dyert dhe kjo ishte bërë nga policët të cilët punojnë në qendrën e paraburgimit. Atyre iu kishin thënë se njësia ROSU kishin ardhur me i dërguar ata në gjykatë. Këtë ja kishte thënë një polic i cili kishte ardhur me e nxjerr nga qelia. Kur ata u dërguan në këtë

dhomë, ata është dashur të kontrollojnë nëse të gjitha dokumentet e tyre të sekuestruara ishin aty dhe nëse do t'iu merrnin ato , rripat, këpucët, lidhëset e këpucëve dhe paratë.

Emri i tij ishte thirre nga një polic dhe pastaj ai u kthye dhe tha se ky jam unë. Policia i kishin thënë atij që të qëndron i kthyer kah muri me duar prapa shpinës. Ai ishte prangosur dhe kur kishin filluar të lëvizin, koka e tij ishte përkulur në drejtim të tokës gati në nivelin e gjunjëve të tij dhe në atë çast ai kishte thënë se nuk ka mundur të sheh asgjë në anën e tij të majtë apo të djathtë , ajo çfarë mund të shihte ai ishte shkalla e parë dhe disa çizme. Në atë çast ai tha se koka e tij ishte ngritë dhe pastaj ka mundur me i parë të gjithë policët dhe atë i cili e kishte ngritë kokën e tij kishte filluar me e goditë në fillim dhe pasta ferri kishte filluar, kishte thënë dëshmitari. Pas kësaj ata kishin arritë të shkalla e fundit dhe aty kishte qenë një platformë dhe dyert automatike të cilat u hapën dhe u ndalën. Ata e kishin dërguar ate në furgon i cili ishte vendosur para derës. Kur e vendosën ate në këtë furgon , ai u ul në ulësen e fundit dhe e kishin lidhur me rripin e sigurisë. Ai kishte thënë se Z. M. dhe B. M. A. kishin qenë së ashku të dytë ulur dhe ai e kishte parë fytyrën e njërit prej tyre të cilët e kishte sjellë brenda dhe ai mendon se kishte pasur edhe një shofer përpara. Në këtë furgon pasi që e kishin lidhur dhe mbyllur derën, më vonë e kishin sjellë D. T. dhe e kishin ulë përpara tij dhe pastaj tre polic ROSU kishin hyrë, e kishin mbyllur derën dhe gjoja sikur kishin filluar me i rrahur , me grushte dhe shkelma. Ai e kujton se ka pranuar fyerje, atij nuk ju kujtohet në mënyrë specifike, por ai e kujton se kishte lidhje me babën tij, motrën, nënën dhe të gjithë. Pasi që kjo kishte ndodhë, ata i hapën dyert dhe e sjellën B. M. brenda , ata e kishin detyruar ate me i kënduar disa këngë dhe me i treguar saktësisht se ku jeton. Ai kishte thënë se jeton në Leposavic. Ata e kishin pyetur se ku ndodhet Leposaviçi? Dhe ai kishte thënë në Serbi. Ata i kishin thënë atij 'Jo, ti do të thuash se Leposaviçi ndodhet në Kosovë". Ai nuk ka dashur ne thënë këtë dhe kanë filluar me e goditur ate.

Ai më pas kishte thënë në gjykatë se më vonë ata kishin arrite në gjykatë , ata ishin nxjerrë nga furgoni një nga një dhe e kishin vendosur ata ku ishin ulur në këtë gjykatë njëri afër tjetrit. Ata e kishin pyetur ate " kush ka pyetur me shkuar në tualet ?" dhe ai kishte thënë se unë kërkova dhe ai kishte kërkuar që t'ia vendosin duart përpara të lidhura në mënyrë që me shkuar në tualet. Ai i kishte larguar prangat dhe ia kishte lidhur tani përpara duart. Në atë çast kur ai ishte munduar me i zhveshë pantallonat , ai e kishte goditur ate në gjenitale dhe i kishte thënë atij se ia nuk duhej të bënte fëmijë , se kjo farë duhet të vritet. Kur ai ishte përkulur me pi pak ujë ata kishin filluar me goditur në stomak dhe prapa në vesh i kishin thënë se ai nuk duhej ti tregonte askujt asgjënë lidhje me kërcënimet, " ne e dimë se ku jeton ti dhe ne do të vijmë aty me ta dhunuar nënën dhe motrën dhe me i vrrarë ato". Në çastin kur ishim duke dal nga tualeti , ata i kishin buzëqeshur atij, e kishin goditur në krah dhe i kishin thënë atij " ti je shumë i fortë ”.

Kur ai ishte sjellë prapa në bankë , ai i kishte pëshpërite shokëve të tij se asnjëri prej tyre nuk duhej të shkonte në tualet pasi që ai nuk do të dëshironte që t'iu ndodh e njëjta gjë që i kishte ndodhë atij. Kur ai u paraqit para gjyqtarit, F. V. kishte qenë aty. Aty ishte një procesmbajtës dhe

kryetari i trupit gjykue. Ai theksoi se seanca kishte përfunduar, të gjithë ata ishin të lirë dhe D. V. kishte shkuar së bashku me F. K. dhe Z. M. direkt në spital në Mitrovicë Veriore. Ai kishte thënë në gjykatë se mjekët nuk mund t'i ndihmonin atij aty dhe ai duhet të transportohej në Beograd dhe njëherësh pasi kishte arrite në spital në Beograd atij i kishin thënë me qëndruar aty 15-20 ditë aty dhe pasi ishte lëshuar nga spitali në Beograd ai ishte vizituar në stacionin e policisë në Leposaviç nga mjeku i EULEX-it.

Në shqyrtimin gjyqësor është pyetur nëse mundet të identifikon cilindo prej personave të cilët e kanë keqtrajtuar atë, atij i është kujtuar S. A. si personi i cili e ka vozitur furgonin dhe afër tij ka qenë B. . Ai nuk ka qenë i sigurte në lidhje me S: S. , N. D. është identifikuar nga ai si dhe nga personi i cili e ka përcjellë ate nga qendra e paraburgimit deri te furgoni, dhe personi i cili ishte me të në tualet dhe i cili e ka rrahur ate. Ai e ka njohur G. K. si personin i cili në tualet ia ka shkaktuar atij goditjen e parë në ije.

3.2.1.7 - M. P. ⁹

M. P. gjithashtu ka treguar rreth fakteve kur janë ndalur nga policia në një vend të quajtur Shupkocv, rrugës për në Graçanicë më 7 janar 2013. Ata ishin ndalur nga një patrullë dhe janë kontrolluar ndërsa ata ishin 4 persona në veturë, D. S. , D. T. , M. S. Jakovljevic dhe ai gjithashtu. Ai kishte theksuar gjatë dëshmisë së tij se pasi që policia i kishte ndalur ata dhe iu kishte kërkuar dokumentet , ata ishin kontrolluar për pesë deri në dhjetë minuta dhe pastaj i kishin lëshuar.

Ai e rrëfeu se pasi që ata arritën në Graçanicë dhe liturgjia kishte përfunduar , njëri prej shokëve të tij i kishte thënë Z. M. se ata ishin ballafaquar me një çështje, kur ata e lëshuan Mitrovicën dhe janë ndalur nga një; patrullë e policisë dhe Z. kishte thënë “ të presim kur z.V. e përfundon intervistën e tij dhe pastaj ne do të shkojmë me ata ”. Ai më pas i kishte thënë gjykatës se ndërsa ishte duke pritur aty, iu kishin afruar policët dhe ju iu kanë kërkuar letërnjoftimet dhe më pas kanë kërkuar që t'i përcjellin ata deri në stacion të policisë në Graçanicë dhe ata ishin vendosur në një dhomë më të madhe siç është një sallë e takimeve apo diçka ngjashëm.

Ai kishte vazhduar me shpjeguar tërë procedurën e arrestimit , ndërsa ishte duke pritë aty inspektorët e policisë në rroba civile ishin paraqitë dhe ata i kishin dërguara ata në një kat më lartë, më pas ishin prangosur dhe ishin nxjerrë nga stacioni i policisë përmes derës së prapme. Ai ishte vendosur në një Golf ngjyrë hiri së bashku me B. M. 1. dhe ata ishin dërguar në stacionin e policisë në Prishtinë. Pasi që kishin pritë në korridor për një kohë , ata ishin dërguar në një dhomë ku i kishin dhënë shenjat e gishtërinjve dhe ishin fotografuar. Më pas ata ishin dërguar në katin e sipërm dhe këtu inspektor.t i kishin intervistuar ata në lidhje me ate se ku punojnë, përse kishin

⁹ Procesverbali më 15 prill 2015

shkuar në manastirin në Graçanicë dhe pyetje tjera të tilla. Duke e përshkruar situatën ndërsa ishin marrë në pyetje nga hetuesit e policisë, ai kishte thënë se disa njerëz kishin hyrë brenda dhe dilnin jashtë dhe se ai nuk e dinte se kush janë ata. Inspektori i cili e bënte procesverbalin kishte pasur probleme me sistemin kompjuterik dhe në një çast ai nuk merrte më shënime me kompjuter por filloi me shkruar me dorë deklaratën. Ata ishin të interesuar me ditë se përse ai kishte ardhur në Graçanicë dhe ai i kishte thënë atyre se ishte atje për shkak të liturgjisë dhe se kjo nuk ishte hera e tij e parë që shkonte aty sepse teza e tij kishte jetuar në Prishtinë dhe se ai e kishte vizituar atë do vit gjatë pushimit shkollor dhe kështu me radhë dhe se ai e kishte vizituar manastirin e Graçanicës jo vetëm si manastir por edhe gjatë pushimit veror. Në fund ai ishte pyetur për të nënshkruar një deklaratë e cila nuk ishte e qartë për atë. Më pas ai është dërguar poshtë shkallëve në një veturë dhe me e dërguar në qendrën e paraburgimit.

Në qendrën e paraburgimit atij i është lejuar që të thërret anëtarët e familjes dhe ai i kishte informuar ata se ishte arrestuar dhe më pas ata është dashur të blejnë ushqim pasi që koha e darkës kishte kaluar, ai ishte dërguar në podrum së bashku me të tjerët ku policia iu kishte marrë gjësendet e tyre, shenjat e gishtërinjve the përmasat i janë marrë si dhe janë fotografuar. Pala e dëmtuar theksoi se ishin vizituar edhe nja OJQ-të apo OSBE-ja. Ai kishte vazhduar me i përshkruar ngjarjet që kishin ndodhur më 8 janar 2013. Pasi që ishte zgjuar nga një polic, një mashkull apo një femër iu kishte sjellë mëngjesin atyre, një sandviç me mish të bluar, sigurisht se çdo gjë ishte korrekt në qendrën e paraburgimit deri në kohën kur ata u nisën për të shkuar në gjykatë, kishte thënë ai.

Ai tha që kur e ka lëshuar qelinë, ishte marrë nga një polic në të njëjtën dhomë ku ishin dokumentet e tij dhe çdo gjë që ai posedonte ishte marrë nga ai. Pasi që iu kishin kthyer gjësendet e tij polici ROSU e kishte pyetur se a është çdo gjë në rregull dhe ai e kishte konfirmuar, atij ia kishin prangosur duart prapa shpinës, e kishte rrëmbyer nën sqetull në mënyrë që me e nxjerrë jashtë. Ai theksoi se nuk kishte pritë që dikush do ta godiste atë apo rrahtë. Ai kishte thënë se njëherësh kur e kishte vendos këmbën në shkallen e parë, dikush e kishte goditur në stomak dhe ai kishte mbetur pa frymë, ndoshta ishte grusht apo shkelm pasi që koka e tij ishte ulur poshtë dhe nuk mund të shihte. Pas kësaj goditjeje të parë, ai tha se ishte goditur disa herë nga të gjithë ata që qëndronin tek shkallët, me duart e tyre, këmbë, gjatë tërë rrugës ndërsa ishte duke i dërguar tek dalja e qendrës së paraburgimit. Ai mendonte se aty ishin afro dhjetë policë, nuk ishte i sigurtë por ai mendonte se ata qëndronin zigzag, njëri ishte në shkallën e parë, tjetri në të tretën, në të pestën e kështu me radhë. Njëherësh pasi që kishte përfunduar dhe ata arritën tek platforma, ai ishte takuar me dy apo tre policë dhe polici e kishte dërguar deri tek furgoni. Ai ishte i katërti i cili ishte sjellë, P. i. ishte në këndin e djathtë prapa, S. i. ishte para tij., ai ishte përballë drejt S. i., dhe D. S. ishte para tij. Ai ishte prapa shoferit.

Ai kishte thënë se polici i cili ia kishte lidhur rripin e sigurisë e kishte goditë atë dy apo tri herë në qafë, ai pohon se e kishte dëgjuar policin i cili qëndronte jashtë furgonit duke thënë "Tigrat e

Vukovarit apo Tigrat e Arkanit ”. Pas një kohe ata shkuan drejt gjykatës. Ndërsa ishin në furgon, Ata kishin dëgjuar muzikë shqip me zë të lartë. Ai kishte thënë se furgoni kishte filluar me sirena dhe dritat e urgjencës të ndezura dhe ata ishin nisur drejt gjykatës. Kur ata kishin arrit. në gjykatë , ata ishin duke qëndruar para gjykatës për disa minuta, por ai i kishte thënë gjykatës se njëherësh pasi ishin nisur nga qendra e paraburgimit në gjykatë, ai nuk ishte goditur më me përjashtim se ata kishin vozitur vrullshëm dhe frenonin me forcë të madhe.

Ai theksoi se njëherësh pasi kishin arrite në gjykatë , polici e kishte marrë në fillim atë pasi që ai qëndronte afër derës dhe ndërsa ishte dërguar lart ai e kishte shkëllmuar atë, ai e vendosi atë me u ulur në bankë në korridor dhe ai nuk ishte i sigurtë se në atë çast a e kishte qëlluar në kokë apo ia kishte shkukur flokët. Pas kësaj ai pohoi se e kishin sjellë D. S. afër tij, I. P. dhe I. S. , të gjithë këta ishin ulur në të njëjtën bankë në korridor. Në atë cast D. V. shko në tualet dhe dy polic shkuan pas tij dhe kur ai doli nga tualeti ai pohoi se ndërsa ecte krahu i tij kishte qenë i zhvendosur nga vendi dhe dora e tij rrinte varur.

Në seancë para gjykatësit për Kundërvajtje ai tha se nuk ishte keqtrajtuar dhe ai ishte i frikësuar për sigurinë e tij. Njëherësh pasi ishte marrë vendimi nga gjykata dhe ata ishin lëshuar, ai tha se kishin pritur para gjykatës dhe kishin marrë dy taksi dhe kishin shkuar në Graçanicë në manastir dhe kishin kaluar natën aty. Ditën e nesërme ata kishin pritë dhe dy polic të EULEX-it kishin ardhur, njëri prej tyre quhej J, apo ngjashëm dhe ata i kishin përcjellë ata deri në Mitrovicë veriore. Ai kishte theksuar se njëherësh pasi kishin arrite aty në spital e kishin ekzaminuar me ultrazë të mëlçisë, zembrës, veshkave dhe çdo gjë kishte qenë në rregull përveç gishtave të mëdhenj të dorës të cilët ishin të pirë dhe atij i ishte dhënë një krem për ta përdorë. Ai deklaroi se ishin kontrolluar nga një mjek i EULEX-it në stacionin e policisë në Leposaviq pas 7 apo 8 ditësh.

Në fund ai nuk ishte pyetur nga askush që të identifikonte ndonjërin prej të pandehurve.

3.2.1.8 - D. T.

10

Ai theksoi se tetë apo nëntë prej tyre shkonin në Graçanicë më 7 janar 2013 dhe njëherësh pasi hyrën në pjesën jugore pas pesë apo dhjetë minutash, ata ishin ndalur nga patrulla e policisë dhe iu kishin marrë letërnjoftimet e tyre dhe i kishin mbajtur aty për 30 minuta. Në shqyrtimin gjyqësor ai theksoi se kishin shkuar në liturgji dhe se nuk ishin takuar me V. apo shoqëruesit e tij. Pas liturgjisë ata kishin shkuar dhe ishin ndalur para një objekti që ishte ndërtesë e televizionit , por njëherë një patrullë e policisë e përbërë prej një mashkulli dhe një gruaje kishin ardhur dhe ju kishin kërkuar letërnjoftimet tyre dhe më pa kanë kërkuar nga ata që t'i përcjellin deri në stacion të policisë në Graçanicë. Ai tha se njëherësh pasi kishin arrit. në stacion të policisë ata ishin prangosur dhe ishin dërguar në një stacion të policisë tjetër dhe ishin vendosë në një dhomë të madhe.

¹⁰ Procesverbali i datave 28.01.2015 dhe 29.01.2015

Njëherësh pasi kishin qenë aty, inspektorët e policisë në rroba të thjeshta kishin hyrë brenda dhe i kishin marrë në pyetje, duke iu kontrolluar telefonat, duke iu thënë atyre se ata ishin terroristë. Ai pohon se marrja në pyetje ka zgjatur disa orë. Pas kësaj ai ishte dërguar në podrum ku policia ia kishin marrë gjësendet e tij, kishin hartuar raportet dhe ishin vendosë në paraburgim së ashku me të tjerët.

Të nesërmen në mëngjes ata ishin zgjuar dhe dikush kishte kërkuar që të shkon deri në tualet, ai kishte thënë se rojet ishin sjellë korrekt dhe se ata nuk kanë pasur ide se çfarë do të ndodhte më pas. Pastaj ai thekson se ishte nxjerrë nga dhoma nga dy policë dhe kur kishin arrit tek shkallët të cilat çonin lart , ai kishte parë në anën e djathtë dhe të majtë afro dhjetë policë. Atij nuk i kujtohej numri i saktë i policëve por ajo çfarë kishte thënë është se nga platforma, nga shkalla e parë deri tek e fundit aty kishte pasur polic njëri pas tjetrit. Njëri prej policëve të cilët ishin duke e përcjellë ate, e kishte goditë ate në stomak kështu që ai e kishte përkulur kokën poshtë drejt shkallëve dhe më pas ai i kishte pranuar disa goditje dhe pohon se duke filluar nga koka , në shpinë, këmbë dhe kafkë. Ai deklaroi se ishte goditur kudo, me të dyja duar dhe këmbë.

Më pas pasi ai ishte përcjellë në furgonin e policisë dhe pak para se me hyrë në furgon, ai theksoi se polici e kishte tërheqë pak prapa në furgon, e kishte qëlluar disa herë dhe më pas e kishte futur brenda në furgon. Më pas ai theksoi se brenda në veturë e kishin shtyrë me fuqi dhe e kishin lidhur me rrip të sigurisë, e qëllonin në trup ate dhe kërkonin nga ai që të thoshte se Kosova është Republikë , të cilën fjalë e kishte thënë pas disa sekondave dhe më pas ata kishin ndaluar dhe pas kësaj B. ishte sjellë brenda dhe ishte vendosë në ulësen para tij apo para tij në anën e djathtë.

Ai gjithashtu i tregoi gjykatës se ishin duke e qëlluar B. gjithashtu dhe nga ai kërkonin që të thoshte se “Kosova është Republikë”, të cilën fjalë ai nuk e tha në fillim e as në fund. Ai pohoi se të rrahurat bëheshin nga dy apo tre prej tyre, nuk iu kujtohej saktësisht. Ata kishin filluar me goditë ma shumë dhe i rritën britmat dhe në atë çast ai kishte dëgjuar një armë dhe pas disa çastesh furgoni u ndal dhe ata ishin përcjellë jashtë furgonit deri në gjykatë.

Ai tha se ate e kishin vendosë në anën e djathtë, në një karrige në korridor dhe se ata gjithmonë i shtynin kokat e tyre drejt tokës dhe pasi që kishte kaluar një kohë, ai nuk e dinte se a ishte Darko apo dikush tjetër i cili kishte kërkuar me shkuar në tualet, por ai nuk e dinte saktësisht se a kishte ndodhur kjo para se me hyrë në sallën e gjyqimit apo pas, por sidoqoftë, ai theksoi se pasi që kishte dalë nga tualeti , fytyra e tij ishte shumë e zbehtë dhe ai tha: “ në asnjë mënyrë mos kërkonti që të shkoni në tualet “, duke marrë parasysh se pasi që ai shkoi në tualet , një apo dy policë kishin shkuar pas tij.

Ai nuk ishte i sigurtë por kishte thënë se në gjykatë se ai mendonte se e kishte pyetur gjyqtari se si e kishin trajtuar atë, por ai kishte thënë se ishin mirë nga frika sepse ai shpresonte se kjo do të përfundonte sa ma shpejt që është e mundur. Ai gjithashtu kishte thënë se në gjykatë mbrojtësi i tij

kishte kërkuar nga Gjykatësi me e futur në procesverbal se “klienti im ka veshur pantallona ngjyrë hiri, një xhaketë të kaltër dhe një bluzë me ngjyra dhe se klienti im nuk ka veshur asnjë uniformë”. Pastaj rrëfeu se si gjyqtari e kishte lëshuar vendimin me anë të cilit ai u liruar nga të gjitha akuzat. Pas përfundimit të seancës, dëshmitari pohoi se numri i policëve kishte qenë dukshëm më i vogël. Më pas ai kishte dal jashtë me grupin dhe ishin nisur në Graçanicë dhe kishin kaluar natën në manastir.

Gjatë dhënies së dëshmisë në procedurën paraprake ai e njohu përmes një identifikimi të fotografive policin i cili e kishte marrë ate nga qendra e paraburgimit në furgon dhe ai kishte treguar te numri 26 në foto album dhe ishte 100 % i sigurt se ky ishte G. K. ndërsa në gjykim ai kishte thënë vetëm se fytyra e G. K. është e njohur por nuk është i sigurte.

3.2.1.9 - B.M.

11

Ai kishte deklaruar në gjykatë se në mëngjesin e datës 7 janar 2013 rreth orës gjashtë ata ishin nisur për në Graçanicë. Pasi që kishin kaluar Mitrovicën, një xhip i policisë iu kishte dal përpara atyre dhe më tutje pas një kilometri më poshtë rrugës ata ishin ndalur nga një patrullë e policisë. Ata iu kishin marrë letërnjoftimet atyre, patente shoferin e z. D.V. e kishin marrë dhe ishte lesuar një dokument për këtë atij dhe më pas ata ishin lëshuar dhe kishin vazhduar drejt Graçanicës. Ai kishte thënë në Gjykatë se pasi që kishte përfunduar liturgjia, ata ishin ndier të pasigurte dhe ishin munduar me përdorë përcjelljen e z. V. në mënyrë që me u kthyer me ata në Leposavic, prandaj ata shkuan në TV apo radio Graçanicën për 10-15min dhe ndërsa pritnin aty, ishte paraqitë një patrullë e policisë dhe ju kishin kërkuar letërnjoftimet.

Ai deklaroi se menjëherë më pas kishin kërkuar që t'i përcillnin deri tek stacioni i policisë në Graçanicë. Ata e përcjellën xhipin e policisë dhe shkuan në stacion të policisë në Graçanicë. Atyre ju kishin thënë se në stacion të policisë shkuan për të dhënë deklaratë, me nënshkruar dhe pastaj do të lëshoheshin me shkuan në shtëpi. Megjithatë ata pastaj i kishin fotografuar. Ata i kishin kontrolluar dhe i kishin vendosur në një dhomë të vetme. Pas një kohe disa policë kishin hyrë se kishin kërkuar nga ata që të qëndrojnë përballë murit dhe ia kishin lidhur duart me pranga të metalit.

Ai ishte vendosur në një makinë dhe vozitur në stacion të policisë në Prishtinë. Në Prishtinë ata ishin vendosë në një korridor në ndërtesë dhe ata shkuan në një dhomë ku ishin disa policë me rroba të thjeshta. Ata pastaj ishin fotografuar disa here, iu kishin marre shenjat e gishtërinjve dhe janë kontrolluar. Ata e kishin pyetur atë se çfarë ka bërë gjatë luftës, a kishte qenë në Bosnje apo Kroaci. Ata e pyetën atë në gj.serbe nëse ka punuar për Arkanin dhe pyetje tjera. Pas tërë kësaj, ata e kishin nxjerrë nga dhoma në një korridor dhe i kishin thënë atyre që të qëndrojnë një metër

¹¹ Procesverbal i datës 3 dhjetor 2014

larg prej murit dhe më pas i kishin vendosë kokat e tyre në mur. Atyre iu kishin prangosur duart prapa shpinës dhe aty kishin qëndruar në këtë pozitë për një orë apo dy, një kohë e konsiderueshme. Aty ka pasur disa njerëz në grup, të cilët kanë pësuar lëndime nga e kaluara dhe ishte vështirë për ata. Ata ishin I.P. dhe I.S. Polici me rroba të thjeshta kishte filluar me sharë dhe bërtite dhe në fillim nuk ishte e lejuar. Pastaj pas një kohe një polic me uniformë ishte paraqitë dhe kishte pyetur se kush ka problem me pranga prapa shpinës dhe atyre ju kishin lidhur duart përpara. Burri iu kishte kërkuar falje atyre dhe i kishte dëshiruar fat.

Pas një kohe, ata ishin dërguar individualisht përmes një korridori drejt një dore e cila ishte një kat sipër. Ai ishte informuar nga një polic në rroba të thjeshta se ata kanë shkelur disa ligje dhe rregullore dhe kushtetutën dhe integritetin dhe ai ka përmend një grup kriminal. Ai kishte dalë nga zyra pas një kohe dhe pastaj një polic me uniformë kishte hyrë në dhomë. Ata i kishin lejuar atij dhe I.S. për me bërë një bisedë të zakonshme dhe I. ju kishte ankuar atij dhe policit me rroba të thjeshta i cili e kishte ngulfate atë gjatë tërë rrugës nga Graçanica në Prishtinë ndërsa kishin qenë në veturë. Ky ishte polici në rroba civile, i cili ishte së bashku me ata në zyre. Ai kishte theksuar se në atë dhomë atyre ju ishte lejuar me vepruar të lirë. Ata edhe kishin zhvilluar bisedë të zakonshme dhe me atë polic kishin biseduar për jetën në përgjithësi. Megjithatë, ai vazhdimisht ia përkujtonte atij se i kanë shkelur disa ligje dhe se duhet të dënohen me 10-20 vjet burgim megjithatë rasti do të t'i jepet gjyqtarit dhe ai do të vendos.

Në fund ai deklaroi se e kishte nënshkruar një dokument i cili ishte shkruar krejtësisht në gjuhën shqipe dhe ai nuk e dinte se çka ka nënshkruar dhe më pas ishte dërguar në paraburgim, ishte natën vonë por ai nuk kishte mundur me specifikuar kohën e saktë. Brenda në qendrën e paraburgimit, polici iu kishte ofruar atyre diçka për të ngrënë dhe iu kishte ofruar telefonin në mënyrë që me i kontaktuar familjet e tyre dhe me i treguar se ku ndodhet. Ai e kishte kontaktuar familje e tij dhe ju kishte thënë atyre se ishte në qendrën e paraburgimit në Prishtinë. Pas një kohe ata ishin përcjellë deri në qelitë e tyre dhe ai ishte vendosur me një qeli me D. T.

Ditën e nesërme ai kishte thënë në dëshminë e tij në shqyrtim gjyqësor, se ata ishin zgjuar të nesërmen dhe dikush mu solli atyre të ashtuquajtur mëngjes dhe përbëhej prej një buke të ndenjtur dhe sallame të cilës i vinte era, e cila nuk mund të hahej pasi që i vinte ra dhe e njëjta ishte për drekë, dhe ai deklaroi se në mes të mëngjesit dhe drekës asgjë nuk kishte ndodhë. Pas një kohe, pasi që ai ishte afër derës së qelisë në qendrën e paraburgimit, ai kishte dëgjuar një trazirë dhe diçka po ndodhte në korridor. Ai kishte dëgjuar një britmë dhe një grusht apo goditje. Ai e kishte përgatitë vetën për më të keqën. Ai ishte i pari dhe kishte hyrë në zyre ku ishin gjësendet e tyre personale që ju kishin marrë në fillim. Kur ai kishte tentuar me u ulë një polic e kishte urdhëruar ate me qëndruar në këmbë përballë burrit dhe i kishte thënë D. T. për me u ulë dhe me i marrë gjësendet e tij personale. Aty ishin prezent edhe polic të rregullte më uniforma dhe polic me rroba të thjeshta. Kur ai i kishte marrë gjësendet e tij personale, ata në mënyrë të ashpër e kishin kapë për duar e kishin ngritë nga karrigia atë dhe e kishin detyruar me qëndruar me fytyrë

kah muri. Pastaj ata e kishin prangosur atë brutalisht dhe e kishin kthyer me fytyrë kah ata dhe e pyetën nëse ka dëgjuar për ROSU dhe ky iu përgjigj se kishte dëgjuar për ROSU dhe ata ia kishin kthyer duke i thënë e tani ti do t'i shohësh ROSU.

Pastaj njëri prej policëve e kishte grabitur zinxhirin i cili i lidhte dy prangat dhe kishte filluar me e shtyrë B . Ai e kishte shtyrë atë jashtë dhomës dhe pastaj në korridor ai kishte filluar me e tërheqë ate në anën e majtë drejt derës me shufra. Ai ishte në pozitë me i parë të gjithë ata qartë, të gjithë të cilët ishin në dhomë. Pasi ishte duke iu afruar derës me shifra të metalit , ai i kishte par? Shkallët dhe një numër të policeve t cilët ishin vendosur në të dy anët e shkalleve. Kështu që në çastin kur kishte shkelur në shkallë dhe në çastin kur kishte filluar me i pranuar goditjet, polic i cili e mbante atë prapa , ia mbante kokën poshtë në mënyrë që ky me kaluar më ngadalë nëpër turmë. Goditjen e parë e kishte marrë në shkallën e parë në stomak dhe pastaj ai kishte ecur i kërrusur në mënyrë që me iu ikë goditjeve. Goditja e parë ishte në stomak dhe ndërsa përkulej qëllimi i tij kryesor kishte qenë me kaluar nëpër turmë s amë shpejt që është e mundshme në mënyrë që mos me pranuar goditje. Në fillim të shkallëve, aty kishin qenë katër policë duke e pritur ate dhe ai kishte pranuar edhe disa goditje. Ai ishte qëlluar në stomak, gjoks, kraharor dhe shpinë. Ai e kishte vërejtë në këndin e majtë një kamerë e cila ishte në një piedestal dhe e cila e incizonte zyrën. Pastaj disa prej tyre e kishin marrë ate duke e shtyrë kokën e tij drejt tokës dhe e kishin dërguar në furgon që atij i dukej se kishte ngjyrë të kaltër. Ai nuk ka mundur me parë se kush ishte brenda me të në furgon.

Në momentin kur e kishin futur brenda në furgon, ata e kishin ul rate në një vend ku ishte i izoluar dhe në atë ulëse ata befasisht kishin filluar me e rrahë , ai nuk mund t'iu shihte fytyrat asnjërit prej atyre policëve pasi që vazhdimisht merrte goditje dhe ai vetëm ishte mundur me mbrojtje trupin sa ma shumë që ishte e mundur. Aty kishte gjithfarë goditjesh por jo në kokë, prapa kokës po por jo në fytyrë. Në atë kohë askush nuk iu kishte drejtuar personalisht. Aty kishte të shara në gjuhën serbe por jo kundër atij personalisht. Para furgonit aty ishin dy ulëse , njëra për vozitësin dhe tjetra për bashkë vozitësin dhe ai ishte ulur prapa atyre , që ishte i izoluar. Në furgon polici ia kishte vendos rripin e sigurisë rreth qafës së tij dhe kishte filluar me ngulfate ate, shkurtimisht ai kishte mbetur ma oksigjen por fatmirësisht nuk kishte zgjatë shumë. Më pas ai ia kishte lënë rripin e sigurisë rreth qafës dhe e kishte shtrënguar në ulëse. Pastaj ai i kishte pranuar edhe disa goditje dhe ata ia larguan rripin e sigurisë nga qafa dhe ky kishte menduar se kishte përfunduar e tëra. Pastaj një polic i cili ishte ulur në anën e tij të djathtë e kishte pyetur atë në gjuhë serbe “a di të këndosh ”? Ai i kishte thënë atij se nuk këndon dhe pastaj ai i tha “tani ke për të kënduar”. Gjithashtu edhe me një zë kërcënues ai e pyeti ate nëse ka dëgjuar për ROSU dhe ky iu kishte përgjigje po. Me zë kërcënues i kishte thënë se ai gjithashtu ka për t'i parë ata. Pastaj vozitësi kishte hyrë në furgon dhe ata ishin nisur për në gjykatë .

Aty kishte pasur muzikë në furgon , ndonëse ai nuk e kishte kuptuar këngën ai është dashur me kënduar. Ai vetëm kishte kuptuar që ishte përmend Drenica. Pastaj kur furgoni ishte nisur, polici i

cili ishte ulur në anën e tij të djathtë kishte filluar me goditë atë dhe me shkelmuar me çizme në stomak dhe shpinë. Ai e kishte pyetur në gjuhën serbe se prej nga ishte dhe se ku jetonte. Ai i kishte thënë se jetonte në Leposavic dhe ai e kishte pyetur se ndodhet në Kosovën e pavarur dhe ky kishte refuzuar me u përgjigje. Sa herë që kishte refuzuar me u përgjigje ai kishte marrë një numër të goditjeve. Pasi që kishte refuzuar me u përgjigje, vozitësi e kishte ndalur veturën, e kishte nxjerrë armën e zjarrit dhe ia kishte vendos në gjurin e tij të majtë. Ai gjithashtu e kishte pyetur me u përgjigje pyetjes së kolegut të tij dhe natyrisht se ky kishte refuzuar. Pastaj kolegu i tij, i cili ishte në anën e djathtë, aq sa e kujtonte, ai mendon se e kishte përdor fjalën “mos” dhe pastaj ai ishte kthyer prapa në timon. Pas kësaj, polic në anën e tij të djathtë e kishte vendosë armën në kokën e tij dhe kishte filluar me e goditë pa masë dhe ai beson se edhe vozitësi e kishte goditur atë. Dëshmitari kishte kaluar nëpër procedurë e identifikimit më 15 dhe 21 janar 2013 dhe me 7 mars 2014 dhe ai e kishte njohur G, i cili ishte afër tij dhe gjithashtu edhe S, A.

i cili ishte vozitësi. Ai deklaroi se ai i ka identifikuar ata 95%. Pasi që zyrtari policor i cili ishte vendosur në të djathtë të tij tërhoqi diçka nga rripi i tij, ai nuk mund ta mbaj në mend, nëse kjo ishte një shkop polici ose një llambë por ai e goditi atë me këtë gjë në barkun e tij. Dhe atëherë kur këto goditjet nuk ishin duke dhënë ndonjë rezultat ai e kuptoi se ajo ishte një shkop teleskopik dhe ai filloi duke e goditur atë me të në pjesën e poshtme të gjurit.

Prapa tij ai e ka dëgjuar zërin e Z, M, 'it meqë ai kërkonte nga ai që të thoshte çfarëdo që ata dëshironin që ai të thoshte sepse atëherë ata do ndaleshin së rrahuri atë. Ai nuk iu përgjigj pyetjeve të Z dhe kjo gjë e bëri policin që qëndronte afër tij shumë të zemëruar dhe pastaj ai mori goditje nga ata me një dorezë të një arme dhe kjo gjë e bëri që ai të luftojë për ajër. Pas kësaj, këta zyrtarë policorë kanë filluar që ta shqelmojnë atë me çizmet e tija në nyjat e tija në pjesën e poshtme të gjurit të tij, në asht. Ata kanë arritur mu jashtë ndërtesës së gjykatës dhe dy zyrtarë policorë e kanë nxjerrë atë jashtë furgonit dhe ata kanë hyrë brenda në ndërtesë. Ata e kanë dërguar atë në katin e parë dhe në mënyrë sporadike e kanë qëlluar atë tek shkallët në drejtim të katit të parë. Në atë kat ata e dërguar atë gjer në fund në anën e djathtë dhe e kanë ulur në një karrige. Ata e kanë qëlluar atë sporadikisht gjersa e kanë dërguar në katin e parë dhe pastaj sërish gjersa ai ka qenë i ulur në karrige. Ai ka qenë i sigurtë në lidhje me identitetin e njërit prej policëve që ishte i ulur në anën e tij të djathtë por për tjetrin ai nuk ishte i sigurtë. Gjersa ai po qëndronte aty ai merrte një numër goditjesh në kokën e tij dhe ata i kanë thënë atij se ai ishte i fortë, patriot dhe kanë filluar që të ia shajnë nënën e tij Serbe.

Të tre nga shokët e tij ishin pranë tij në të djathtë. Miqtë e tij arritën më vonë, kur ata i hoqën prangat e tyre. Gjersa ai ishte i ulur aty, përveç goditjeve të marra në kokë ai gjithashtu ka marrë goditje në brinjët e tij në anën e tij të majtë. Ai ka theksuar se zyrtari policor që po e keqtrajtonte ia bëri një foto atij dhe ai tha që ai e bëri këtë gjë për ta identifikuar atë më lehtë gjersa do ishte në burg. Pas një kohe, një polic në rroba civile ka ardhur dhe e ka pyetur atë nëse prangat e tija ishin shumë të shtrënguara dhe nëse kokat po u dhimbshin. Kur ata janë përgjigjur në mënyrë pozitive në këtë pyetje ai kishte thënë se prangat e tyre duhej të hiqeshin. Ka qenë një zyrtar policor në

uniformë që kishte ardhur tek ata dhe i kishte pyetur se cili nga ta quhej D. T. dhe D. V. që të dy janë përgjigjur dhe ata e kanë pyetur D. T. se si quhej babai i tij dhe ai ka thënë R. Darko Terboljevac që thënë që të ulej dhe pastaj D. që pyetur në lidhje me emrin e babait të tij dhe kur ai është përgjigjur ai vetëm kishte pohuar me kokë dhe kishte dalur pastaj jashtë, dhe pas një kohe, D. kishte pyetur nëse mund të shkonte në banjo, dhe atij i qe lejuar. Pasi që ai është futur në tualet dy zyrtarë policorë e kishin përcjellë atë. Kur ai është kthyer nga tualeti ai ka qenë tërësisht i zbehtë dhe po shikonte lart në tavan dhe ka qenë i shqetësuar. Ai vetëm kaloi aty afër dhe u ul. Pastaj, pas një kohe B. kishte thënë nëpër dhëmbë, duke pëshpëritur “ mos shko në banjo në asnjë mënyrë”. Ata po rrinin të ulur aty dhe pastaj avokati Faruk është paraqitur. Ata i kanë thënë Z. K. se çfarë kishte ndodhur por ai thjesht nuk u ka besuar atyre. Gjersa ata po prisnin për seancë, Z. F. ka shkuar në tualet dhe me siguri ka pasur një takim të pakëndshëm me policët aty dhe ai tërësisht i ka injoruar.

Kur seanca ka filluar ata është dashur që të paraqiten një nga një për ti dhënë deklaratat e tyre dhe ata e kanë pritur aktgjykimin. Ata nuk i kanë thënë gjyqtarit që janë keqtrajtuar. Ata kanë thënë që dëshironin për të shkuar në shtëpi sa më parë që të jetë e mundur. Ai ka deklaruar se ata kanë dëgjuar për rastet kur njerëzit kanë përjetuar atë që ata e kishin përjetuar dhe ata kishin pritur disa ditë gjersa ajo çfarë u kishte ndodhur atyre qe hetuar. Gjyqtari tha që ata ishin të lirë dhe se mund të shkonin në shtëpi. Ata kanë shkuar tek hyrja e ndërtesës përballë gjykatës dhe kanë pritur një Taxi ashtu që të mund të niseshin në Gracanicë. Ata e kanë kaluar natën në manastirin e Gracanicës dhe disa individë qenë ekzaminuar nga murgeshat. Një zyrtar policor i EULEX-it kishte ardhur tek ata dhe u kishte ofruar një vozitëj të sigurtë për në Mitrovicë dhe në përcjellje të tij, ata kanë arritur në Mitrovicë. Ata kanë shkuar nga Gracanica drejt e në Leposaviq, ata kanë kaluar ca kohë aty dhe pastaj kanë shkuar në Mitrovicë dhe e kanë bërë kontrollin mjekësor në spital.

Gjatë procesit të identifikimit, ai e ka njohur S. A. si shoferi i furgonit që e kishte drejtuar armën tek gjuri i tij, G. K. si zyrtarin policor që e ka keqtrajtuar atë dhe është përpjekur që ta poshtërojë atë në furgon dhe N. D. si zyrtari policor që është përpjekur për ta goditur atë në sallën e gjyqit dhe ai mendonte se ai ka qenë ai i cili është futur në tualet kur D. ka qenë keqtrajtuar.

3.2.1.10 – Dëshmitari nr. 1¹²

Është e rëndësishme për të shtjelluar edhe deklaratat e dhëna nga dëshmitarët anonimë. Të gjithë ata dëshmuan më 16 prill 2015.

Dëshmitari nr.1 – ai ka deklaruar se me datë 8 janar 2015 ai e mban në mend të ketë parë forcat speciale të policisë që i kishin marrë të burgosurit nga qelia e burgut për tek furgoni që ndodhej në

¹² Procesverbali i seancës së datës 16 prill 2015

oborrin e qendrës së paraburgimit. Ai i ka thënë gjykatës se ai e mban në mend se ata i kishin pasur prangat në duar dhe se ata i kishin shoqëruar ata jashtë qendrës së paraburgimit. Ai i ka thënë gjykatës se ai e kishte parë një rast të keqtrajtimit, pasi që e kishte parë pamjet që i ishin treguar atij nga prokuroria në fazën paraprake. Ai tha se ai ka qenë duke folur me një koleg nga njësia speciale dhe në ndërkohë një i burgosur po dilte jashtë dhe se një zyrtar policor ka ardhur nga jashtë, ka shkuar tek shkallët dhe e ka nxjerrë atë jashtë dhe në atë kohë, nga ajo pamje, ai pa që ai ishte qëlluar. Dëshmitari, kur është pyetur nga prokuroria nëse ai ka parë ndonjë keqtrajtim, ai ka thënë se ai nuk ka parë asgjë në atë kohë por posa është përkujtuar nga zyra e prokurorisë se çfarë kishte thënë në fazën paraprake, ai ka deklaruar se ai nuk e ka mbajtur në mend në fillim por pasi që i kishte parë pamjet atij i ishte bërë e qartë. Ai tha se kur zyrtari policor me kapelë ka hyrë brenda ai e ka parë atë të futej brenda dhe ai e ka qëlluar atë por se si saktësisht, ai nuk e ka ditur, ndoshta ai ka qenë duke e shqelmuar atë dhe grushtuar nëse nuk e ka gabim dhe kjo kishte ndodhur jashtë objektit meqë ata nuk kanë pasur qasje brenda. Pastaj sërish ai është përkujtuar nga prokurori në lidhje me deklaratën që i ishte dhënë atij me datë 4 prill 2013, ku ai kishte thënë se ai duhet të ketë qenë grushtuar tek shkallët që shkonin lartë për tek dera, relativisht më afër derës dhe ai ka thënë se me siguri kanë qenë shtatë apo tetë zyrtarë policorë. Në pyetjen e avokatit se përse ai nuk ishte i sigurtë në lidhje me ngjarjet, ai ka deklaruar, se fillimisht, ai nuk ka qenë i sigurtë se kishte keqtrajtim por se pastaj qe bindur nga pamjet.

3.2.1.11 – Dëshmitari nr. 2¹³

Dëshmitari Nr. 2, duke iu referuar ditës kur ngjarja ndodhi, deklaroi ai kaloi nga dera e pasme e stacionit policor i cili përmban qendrën e paraburgimit. Dëshmitari tha gjykatës se fillimisht, ai vuri re njësinë speciale të policisë në oborr dhe ata ishin më afër furgonit dhe në atë moment ai kaloi përmes tyre dhe ai i vuri re dy policë të njësisë ROSU, të cilët po i shoqëronin të burgosurit dhe në këtë moment kur arritën në fillim të shkallëve nga jashtë, një zyrtar tjetër policor i njësisë ROSU u shfaq dhe në momentin, kur ai iu afrua këtyre tre persona, (d.m.th. dy zyrtarëve policorë dhe një të paraburgosuri), ai e goditi të paraburgosurin në anën e djathtë, ai e goditi atë me këmbën e tij në anën e djathtë në pjesën e poshtme të këmbës së tij, ai ngriti dorën e djathtë dhe ai e kapi atë me krahun e tij të majtë, dhe së bashku ata e morën atë në drejtim të furgonit të ROSU's , dhe pastaj dëshmitari tha se ai e kishte vazhduar punën e tij. Dëshmitari gjithashtu deklaroi se i vetmi person që ai ishte në gjendje të njohë ishte S. që rrinte ngjitur me furgonin, dhe ai nuk e mbante në mend se kush ishin të tjerët, dhe ku ata ishin. Në përgjigje të pyetjes së avokatit N. SH. 1, a e goditi S. ndokë, dëshmitari i tha gjykatës se pozita e S. kur ai e pa atë ishte në këmbë pranë furgonit, dhe ai nuk ishte në komunikim, ose i përfshirë me ndokë. Dëshmitari nuk e ka parë atë që ta godasë ose ta përdorë dhunën kundër ndokujt.

¹³ Procesverbali i seancës së datës 16 prill 2015

3.2.1.12 – Dëshmitari nr. 3¹⁴

Dëshmitari nr. 3 – gjersa ka dëshmuar në shqyrtimin kryesor i ka thënë gjykatës se në ditën kur ka ndodhur ngjarja ai i ka parë të burgosurit të nxirren jashtë dhe të dërgohen në gjykatë dhe ai ka thënë që gjatë rrugës kur ata janë dërguar ata janë rrahur pak dhe ai ka parë dy ose tre prej tyre në mesin e të arrestuarve. Ai ka sqaruar më tej se ata po qëlloheshin në ije dhe në shpinë me shqelma. Dëshmitari i ka thënë gjykatës në lidhje me pozitën e dëshmitarit afër shkallëve, ai ka qenë tek shkallët dhe ai ka dalur jashtë për ta ndezur një cigare, pastaj ai ka parë se ata janë dërguar nëpër furgona dhe janë transportuar në gjykatë dhe ata kanë qenë duke i shqelmuar ata gjersa i kanë nxjerrë në korridor dhe tek shkallët. Sipas dëshmitarit, kanë qenë dy policë që i kanë marrë ata dhe i kanë vendosur në furgona. Dëshmitari po ashtu ka theksuar se gjersa ata kanë qenë të shoqëruar në drejtim të shkallëve ka pasur zyrtarë policorë në të dyja anët e shkallëve, në anën e djathtë dhe në anën e majtë.

3.2.1.13 – C. B. ¹⁵

Doktoresha e mjekësisë ligjore e EULEX-it C. B. (nga DF) ka dëshmuar me 12 mars 2015. Znj. B. nuk ka pasur kontakt direkt me palët e lënduara. Detyra e saj ka qenë për të dhënë një mendim eksperti bazuar në dokumentacionin dhe raportet mjekësore që i janë sjellë asaj nga zyra e prokurorisë dhe po ashtu për të analizuar ekzaminimin mjekësor që u ishte bërë palëve të dëmtuara nga mjekja e EULEX-it C. A. Prandaj, dëshmia e saj është e rëndësishme në kuptimin e të dëgjuarit të mendimit të saj ekspert nëse dhuna është ushtruar ndaj të dëmtuarve. Përfundimi i saj është përmendur në lidhje me secilin prej palëve të dëmtuara.

Ajo ka deklaruar gjatë dëshmisë së saj se ajo i konsideron raportet mjekësore të sjella nga palët e dëmtuara, si dokumente të besueshme dhe në përgjithësi atë që ata e përshkruan nuk ishte më shumë se sa gjetjet e tjera të mjekëve të EULEX-it, d.m.th. shënimet përputheshin me gjetjet. Ajo shpjegoi gjatë dëshmisë së saj shprehjen e "lëndimit me mjet të topitur", e cila është përdorur shpesh në përfundimin e saj mjekësore. Gjatë ekzaminimit të palëve të dëmtuara ajo shtoi se goditja me mjet të topitur është lëndim i prodhuar nga goditjet me sende të forta dhe ajo tha se mund të jetë një grusht apo një goditje me këmbë. Sipas dokumentacionit mjekësor që ajo zotëronte në atë kohë ajo ka deklaruar se në bazë të dokumentacionit mjekësor të cilën ajo e kishte në atë moment, ajo mund të arrijë në përfundimin se palët e dëmtuara kanë pësuar lëndime të lehta trupore.

Znj B. është pyetur dhjetëra pyetje edhe nga avokatët mbrojtës, duke vënë në pikëpyetje besueshmërinë e raporteve mjekësore të lëshuara nga Spitali i Mitrovicës së Veriut, të cilat raporte

¹⁴ Procesverbali i seancës së datës 16 prill 2015

¹⁵ Procesverbali i seancës së datës 12 mars 2015

kishin në disa raste vula të palexueshme dhe nënshkrime. Megjithatë, përfundimi i saj i përgjithshëm ishte se raportet mjekësore të përpiluara në Spitalin e Mitrovicës së Veriut ishin në përputhje me raportet e hartuara nga Mjeku i EULEX-it i cili kishte kryer ekzaminimet mjekësore. Prandaj, konkluzioni përfundimtar i një mjeko- ligjori të EULEX-it është se një forcë e caktuar është përdorur ndaj palëve të dëmtuara në periudhën në mes të datës 7 dhe 8 Janar 2013.

3.2.1.14 - O. P. dhe Sh. M. 16

Nga shkresat e lëndës dhe hetimet tashmë është e ditur se regjistrime specifike mungojnë nga pajisjet CCTV per regjistrim, andaj, në këtë aspekt në lidhje me të dhënat që mungojnë në hard-drajvët e jashtëm që i janë dorëzuar IPK-së (dhe më pas prokurorisë së EULEX-it dhe laboratorit IT të Forenzikës). F. D. ka theksuar se ai ka marrë një urdhër gojor përmes telefonit nga G. K. L. për ta marrë filmimin nga serveri i stacionit qendror nga data 7 janar. Ai e ka urdhëruar atë që të marrë të dhënat nga korridori, nga korridori dhe hyrja kryesore dhe ajo e përparme. G. K. L. nuk i ka specifikuar numrat e kamerave. Në pyetjen e parashtruar nga hetuesi nëse ai i kishte marrë të dhënat nga kamera numër 3, ai është përgjigjur se ai nuk e mban në mend. Në pyetjen e parashtruar nga hetuesi i ITF-së nëse ai ka marrë urdhër për ti marrë të dhënat vetëm për datën 7 janar apo edhe për datat tjera, ai është përgjigjur se vetëm për datën 7.

Në këtë drejtim dy dëshmitarë që e njihnin sistemin e kamerave, Sh. M. nga Kompania TREO Electronics dhe O. P. Eksperte e EULEX-it e IT-së në forenzike, janë marrë në pyetje gjatë shqyrtimit kryesor dhe ata kanë dëshmuar me datë 25 shtator 2015. Pyetja kyqe në këtë drejtim ka qenë se a ka qenë e mundur për tu kuptuar nëse kamerat ishin programuar automatikisht apo është dashur që të largohen me dorë, duke iu referuar të dhënave nga kamerat që mungonin në ditën kur ka ndodhur ngjarja dhe në orën kur palët e dëmtuara janë nxjerrë jashtë dhe janë vendosur nëpër makina. Që të dy dëshmitarët kanë dëshmuar se në këtë rast nuk ka qenë e mundur sepse nuk ka pasur dosje të logimit në kamerë. Zakonisht ju mund të shihni në dosjen logimit të kamerës se kush ka ndërhyrë dhe nëse kjo ka mundur që të bëhej ose jo. Sidoqoftë, nuk ka pasur dosje të logimit në kamerë dhe vetëm me log mund ta kuptoni këtë gjë dhe kjo është një funksion brenda sistemit të kamerave e cila mund të kyqet dhe mund të shkyçët. Siq shihej , vetëm një kohë specifike dhe të dhëna specifike mungonin të cilat do e ndriçonin më shumë faktin se çfarë kishte ndodhur gjatë përcjelljes së palëve të dëmtuara nga burgu tek makinat me datë 08.01.2013; sidoqoftë, nga thjesht rastësia ose ndoshta edhe nga ndërhyrja njerëzore kjo pamje filmike nuk ka ekzistuar.

Në këtë pikëpamje ne na duhet që ti referohemi po ashtu raportit ¹⁷ të Inspektoratit të Policisë së Kosovës Hetuesve R. K. dhe E. Z. të cilat ia kanë dorëzuar zyrës së prokurorisë

¹⁶ Procesverbalin nga seanca e datës 25 shtator 2015

¹⁷ Lidhja 5. Pika 5, faqet 004562 - 004568

disa raporte që e përshkruajnë lokacionin e secilës kamerë brenda ndërtesës¹⁸. Sipas departamentit në fjalë të gjitha kamerat në qendrën e paraburgimit kanë qenë funksionale me datë 7 dhe 8 Janar 2013.

3.2.1.15 - J. D.

19

Ai është një zyrtar policor i EULEX-it në shërbim. Ai ka dëshmuar me 17 prill 2015 dhe ka theksuar se me 9 janar 2013, ai dhe një zyrtar tjetër policor i janë përgjigjur një thirrjeje të bërë në Manastirin e Gracanicës, me urdhër nga zingjiri komandues brenda Departamentit të Fuqizimit për shkak të një raportimi në lidhje me një rast të ushtrimit të mundshëm të forcës nga ana e Policisë së Kosovës ndaj civilëve. Ai i ka thënë gjykatës se ai e ka marrë informacionin direkt nga këshilltari i shefit rajonal për Rajonin e Mitrovicës por dhe se ai ka qenë po ashtu në kontakt me Kryesuesin e Departamentit të Fuqizimit. I vetmi veprim që ishte ndërmarrë ka qenë thjesht për të shkuar në Manastir dhe vetëm për të përcaktuar diçka në lidhje me ekzistimin e një raporti të thjeshtë për tek zingjiri komandues nëse ka pasur ose jo dyshim të bazuar për një të tillë. Ai dhe partneri i tij kanë shkuar atje për të përcaktuar nëse ka pasur tetë individë të pranishëm që e kanë bërë padinë se ishin viktimat të përdorimit të forcës së tepruar nga ana e Policisë së Kosovës.

Pasi që kanë arritur atje, ai ka folur vetë me disa prej tyre të cilët kanë dhënë ngjarje të ndryshme nga koha e burgosjes së tyre e gjer në kohën kur janë liruar. Ata besonin se këta zyrtarë kanë qenë nga njësia ROSU. Ai ka folur me ta në gjuhën Serbe meqë e kishte mësuar më parë dhe ka dhënë një përmbledhje të asaj se çfarë i kanë thënë atij, në raportin e informimit të cilin ai ia ka dorëzuar zingjirit komandues.

Ai më tej sqaroi se në lidhje me observimet e tija, nuk janë parashtruar pyetje hetimore gjatë gjithë kontaktit që është bërë me këta persona. Prandaj, çdo deklaratë që ata do e kishin dhënë ishte e një natyre pasive, dhe si një përmbledhje. Anëtarët e grupit prej tetë personash që kanë qenë aty të pranishëm në Manastir, kanë treguar se ata kishin pësuar disa lëndime nga zyrtarët policorë që ata besonin të kenë qenë nga njësia Mbështetëse Operacionale, bazuar në etnicitetin e tyre. Ai ka vazhduar se disa deklaratat qenë bërë dhe se nuk ka qenë e mundur që të mbahet mend çdo deklaratë që ishte bërë në janar 2013 dhe po ashtu deklaratat që ishin bërë në lidhje me viktimën e nëntë që nuk ka qenë prezent në Manastir në atë ditë. Ai nuk ka pasur mundësi në asnjë mënyrë që të verifikojë bile supozimet e bëra. Disa nga grupi prej tetë personash janë paraqitur se ata kishin përjetuar vështirësitë fizike[sic], të lëvizjes, të qëndruarit, të ngritjes në këmbë, shumica prej tyre shfaqnin shenja të parahatisë dhe dhimbjeve kur përpiqeshin për të lëvizur. Ishte mendim i tij se disa prej individëve dukeshin sikur të ishin ën dhimbje dhe nuk i simulonin lëndimet e tyre. Ka pasur dy raste gjatë bisedës së tij kur ajo frika psikologjike ka qenë e pranishme. Në një rast, gjatë diskutimit në lidhje me kthimin e automobilave të konfiskuar tek pronarët e tyre, që u takonin

¹⁸ Lidhja 5, Pika 6 dhe 7

¹⁹ Procesverbal nga seanca 17 prill 2015

atyre, ai u ka thënë atyre se do ishte e nevojshme për makinat tu kthehen pronarëve të tyre nga Policia e Kosovës. Ata janë përgjigjur më nervozizëm të theksuar në lidhje me këtë të cilën ai do e përshkruajë si frikë psikologjike. Po ashtu edhe përgjatë një bisede tjetër në lidhje me ndonjë ankesë të mëvonshme ndaj Policisë së Kosovës për përdorimin e forcës së tepruar, ai i ka këshilluar ata se duhej bërë një procedurë e duhur e ankesës përmes Inspektoratit të Policisë së Kosovës e cila që marrë me një dozë të theksuar skepticizmi.

Ai tha se referimi më i rëndësishëm i natyrës në bazë etnike ishte një referencë për një viktimë të palës së tretë, (ai nuk ishte i pranishëm) me emrin D. V., për të cilin një nga viktimat që ishte i pranishëm tha se ai kishte marrë disa dëmtime të rëndësishme, me kërcënime shoqëruese, në bazë të etnisë së tij. Në bazë të deklaratës gojore të bërë në manastir, D. V. ishte i një etniciteti të përzier, me një prind shqiptar, dhe një prind të etnicitetit serb. Ai nuk e mbante në mend ndonjë arsye specifike të cilën ata ia kishin dhënë atij se përse nuk donin[sic], por, ai e ka mbajtur në mend se ka pasur mjaft konfuzitet nga ana e tyre në lidhje me atë se çfarë donin në të vërtetë. Ishte e çartë për të se ata po flisnin mes tyre, si dhe flisnin me persona tjerë të pidentifikuar në telefon.

Sa i përket shoqërimit të nesërmen për në Mitrovicën Veriore dëshmitari i tha gjykatës se në thelb kjo nuk mund të quhet një përcjellje; në thelb ishte ai vetë dhe një tjetër polic i cili ndodhi që të shkonte në të njëjtin drejtim në automjetet që përmbanin tetë persona, të cilët ishin viktimat. Pra, edhe ligjërisht apo figurativisht ajo nuk mund të interpretohet si një përcjellje aktuale.

3.2.1.16 - Ch. B. ²⁰

Ai ka dëshmuar përmes video-linkut nga Britania e Madhe dhe ai i ka thënë gjykatës se në janar të vitit 2013 ai e mbante pozitën e koordinatorit të njësisë rajonale. Kjo ka qenë një njësi e divizionit të fuqizimit. Roli i tij kryesor ka qenë që të bëj monitorim, këshillim dhe mentorimin e PK-së. Me 09 janar 2013, ai që caktuar me një detyrë specifike së bashku me kolegun e tij M. P. që ishte konsulent për rajonin e Prishtinës dhe ata qenë ngarkuar me detyrë për të shkuar në Gracanicë që të qëndrojnë me këta persona të cilët supozohej se ishin rrahur nga policia e Kosovës. Ai që fillimisht i ngarkuar nga Z. H. L. që ka qenë shefi kryesor i departamentit të policisë dhe pastaj ata kanë shkuar në stacionin policor në Gracanicë. Kur ai ka arritur në oborrin e stacionit policor ai e ka marrë një telefonatë nga Z. P. B. që ka qenë x x x . Divizionit të x x x i. Diskutimi ka qenë në lidhje me udhëzimet se çfarë duhej të bëhej atje. Në atë kohë ai punonte për divizionin e fuqizimit.

Ai i tha gjykatës se brenga e tij ishte që ai dhe menagjeri i tij të kishin kuptimin e njëjtë në lidhje me rolin e tij. Ai tha se roli i tij ka qenë që të mbledhë informacione dhe jo të bëj hetime. Kur ata

²⁰ Scanca me video link e datës 20 maj 2015

kanë arritur në mensë ka pasur shumë persona të pranishëm aty, andaj, së pari ai është përpjekur që të përcaktojë se kush ishin njerëzit që ata duhej të flisnin me ta. Ai beson se kanë qenë 7 ose 8 burra; ata kanë mundur që të dallohen nga personat e tjerë të pranishëm përmes rrobave të tyre.

Ai tha gjatë dëshmisë së tij në gjykatë se ata ishin të gjithë të veshur me pantallona të errëta, pantallona ushtarake ose policie të zeza dhe kishin këmbë të zeza dhe po ashtu mbanin veshur çizme të zeza si ato ushtarake. Ata shkuan për të folur me këta burra përmes një përkthyesi dhe ai ka qenë në dijeni për faktin se kishte edhe shumë persona tjerë aty. Ai nuk e ka ditur se kush kanë qenë ata dhe nuk ka pasur mundësi që të përcaktojë se kush ishin ata. Për shkak të ndjeshmërisë së rastit, ai ka vendosur që të kërkojë të flasë me njërin nga personat në një vend privat. Ai e mori grupin e individëve anash dhe ata e identifikuan njërin prej tyre si folësi i grupit. Pas identifikimit të atij personi ata kanë shkuar me një dhomë tjetër më të vogël larg nga ai vend, ai ka qenë i pranishëm së bashku me Z. P. dhe një përkthyes dhe një person nga ai grup. Ai beson se ishte B. dhe ai mendon se mbiemri i tij ka qenë M.

Ai i tha gjykatës se biseda e parë ishte për të ia shpjeguar B. se çfarë detyra e tyre ishte. Atëherë ai i tha atij se ata ishin policia e EULEX-it dhe jo hetuesit dhe nëse ai kishte ndonjë ankesë apo nëse ndonjë anëtar i grupit ka pasur ndonjë ankesë nga policia e Kosovës ata duhet të shkojnë tek autoritetet e tjera apo ti raportojnë ata tek Inspektoratit Policor i Kosovës. B. i tha atij se ai e kuptonte se pse ata ishin aty. Pastaj ai ka kërkuar nga ai që tu thoshte atyre se çfarë kishte ndodhur, ai tha se ai dhe shokët e tij ishin ndaluar nga policia, ai tha se ata nuk kanë pasur asgjë me asnjërin nga policët e uniformuar apo ndokë tjetër të përfshirë. Ai tha se ai nuk kishte probleme ose ndonjë gjë me hetuesit të cilët u kanë folur atyre, i vetmi problem që B. është ankuar ishte se atij nuk i pëlqente ushqimi gjersa ata janë arrestuar. Ai tha se rrahja kishte ndodhur gjersa ata janë transportuar nga qendra e paraburgimit e policisë për në gjykatë. Ai ka sqaruar se si ata ishin transportuar individualisht nga qendra e paraburgimit tek shkallet dhe jashtë dhe pastaj ata kanë filluar të rrihen nga policia që kanë qenë në të dyja anët e shkallëve. Ai po ashtu ka vazhduar të thotë se disa nga policët po bënin fotografi më telefonat e tyre mobil. Ai pastaj ka sqaruar që ka qenë i kërcënuar me armë dhe po ashtu ai ka thënë se ishin përndjekur nga ata në mënyrë që janë pyetur se ku jetojnë, nga jeni, kjo është Kosova e Pavarur dhe kushdo që refuzonte të thoshte ashtu është rrahur. Ai pastaj ka vazhduar të thoshte se njëri nga anëtarët e grupit ka kërkuar që të shkojë në banjo dhe ai është shoqëruar nga dy zyrtarë policorë dhe kur është kthyer ai ka thënë se ishte shqelmuar në banjo.

Ai tha se ai ishte kërcënuar nga një person i cili ka qenë vozitës, kjo ka ndodhur gjersa ata janë futur në furgon dhe se shoferi është mbështetur dhe e ka vënë armën në gjendje gatishmërie. Nuk ka pasur lëndime që të shihen sidoqoftë ai është ankuar nga dhimbja në këmbët e tija dhe ai vazhdonte të fërkonte këmbët. Po, ai tha që është rrahur nëpër trup dhe pjesën e poshtme të brinjëve në mënyrë që të mos lihen shenja. Ai tha se për të dhe për tjetrin ka qenë ndikimi psikologjik që ka qenë më shumë se fizik. Ai është udhëzuar që të ua ofrojë këtyre personave

mundësinë që të kenë një ekzaminim mjekësor nga mjekët e EULEX-it. Andaj ai ka thënë se ai e ka diskutuar me grupin dhe ata kanë diskutuar mes vete dhe fillimisht kanë thënë po dhe pastaj 3 prej tyre kishin ndërruar mendjen. Ata thanë që ata nuk do të shpërndahen si grup, ata ose do të shkojnë të gjithë për ekzaminim ose asnjëri nga ata nuk do të shkojë dhe vendimi i tyre ka qenë për të mos shkuar.

Kur ai së pari ia ka përmendur B. , ata kanë thënë që ata ishin dakord që të ekzaminohen nga mjekë të EULEX-it në Mitrovicë, dhe pastaj ai ia përcolli këtë zingjirit të tij komandues dhe ata kishin thënë se ata duhej që të ekzaminoheshin në qendrën mjekësore të Eulex-it në Prishtinë. Ata thanë se ata nuk do të shkojnë në Prishtinë në qendrën mjekësore të EULX-it edhe pse ai u tha atyre se kjo është një vend i ndarë dhe i sigurtë, por megjithatë ata nuk pranuar kështu që përfshirja e tij me rastin kishte përfunduar kur ai i ka lënë ata në Manastirin e Gracanicës dhe është kthyer në Prishtinë.

3.2.1.17 – I. P. 4 (murgesha)²¹

Murgesha nga Manastiri i Gracanicës ka pasur kontakt me të burgosurit menjëherë kur janë liruar nga gjykata. Ajo i tha gjykatës se ajo është një mjeke e përgjithshme (MP) dhe se një kohë të gjatë ka punuar në Qendrën Klinike në Prishtinë dhe që për një kohë të gjatë ishte zhvendosur në Gracanicë. Aktualisht ajo punon në qendrën mjekësore në Susica. Ajo ka punuar si mjeke për 16 vite. Ajo ka deklaruar në shqyrtimin kryesor se ajo qëndronte pranë deklaratës së saj të mëhershme meqë kishin kaluar dy vjet e gjysmë dhe tani ajo mund të thoshte se çfarë mban në mend në atë moment. Ajo tha se ajo e mbante në mend se ka qenë e ftuar natën vonë. Ka qenë pas orës 22:00 të mbrëmjes kur është ftuar të ekzaminojë disa mysafirë që ishin aty për ta kaluar natën. Ata a kanë qenë të pandehur ose persona të arrestuar, ajo këtë nuk e ka ditur në atë kohë. Ka pasur shumë prej tyre por ajo nuk mund të mbaj në mend se prej nga ishin. Ajo tha se ajo ishte ftuar për një djalosh të ri i cili ankohej nga dhimbjet në gjoks dhe me vështirësi në frymarrje. Ajo ka pyetur se kush ishte ai person dhe ai ka dalur nga grupi dhe ata e kanë diskutuar ngjarjen dhe ai ka qenë shumë i shqetësuar dhe ajo është përpjekur që ta qetësojë në mënyrë që të mund ta ekzaminonte. Ajo tha se ai e mbante vendin ku i dhimbtë me dorë në gjoks dhe ka qenë shumë i shqetësuar dhe po i thoshte asaj se ata kanë qenë të rrahur. Ajo e ka kontrolluar atë dhe i ka dhënë disa ilaçe. Pas kësaj ajo ka shkruar se çfarë kishte ndodhur. Ajo po ashtu ia kishte dhënë atij edhe numrin e saj të telefonit që ta thërrasë atë në rast se do kishte probleme gjatë natës dhe u tha atyre që të nesërmen në mëngjes ai duhej që të shkojë në ndonjë ambulancë për tu vizituar dhe ndoshta ta bëj edhe një incizim Röntgen dhe tretman. Ai i ka thënë asaj se ata janë rrahur në burg por ajo nuk e dinte se nga kush, sigurimi ose policia, ajo nuk e ka pyetur atë. Ai i tha asaj se ai ishte rrahur me duar dhe me shkopinj dhe se në një rast kishte rënë në tokë. Ajo nuk e ka pyetur atë shumë dhe ai më ka thënë që ai ka qenë i rrahur.

²¹ Procesverbal nga seanca e datës 12 maj 2015

Në lidhje me ekzaminimin mjekësor, ajo i ka sqaruar gjykatës se ka qenë vetëm një ekzaminim klasik, ajo po kërkonte për vendet e lëndimeve, ajo ka bërë dëgjimin e rrahjeve të zemrës dhe ka bërë çdo gjë për të zbuluar në lidhje me lëndimet dhe ajo ka vërejtur lëndime tek ai. Ajo më pas ka treguar se ajo i ka dhënë atij ca analgjetikë ibuprofen dhe ca heparin dhe e ka rekomanduar atë për trajtim të mëtejshëm dhe këto kanë qenë barërat që i ka pasur ajo. Ajo nuk ka pasur kohë që të flasë me tjerët por ata ia kanë treguar asaj njërin që ka pasur gërvishtje dhe nuk ishte asgjë serioze. Ajo është dashur që të ngrihet herët në mëngjes, andaj kishte shkuar për të fjetur. Të nesërmen, ajo ka shkuar në punë dhe kur është kthyer ata nuk kanë qenë më aty dhe të nesërmen ajo të pas-nesërmen ajo e ka përpiluar raportin.

Dëshmitarët e tjerë të prokurorisë

3.2.1.18 A, A.

22

Si ~~XXXX~~ i njësisë speciale të policisë ai është marrë në pyetje në lidhje me caktimin e njësisë ROSU, që nga shtatori i vitit 2011. Për një kohë ai ishte duke vepruar si drejtor dhe më pas në qershor të vitit 2012 ai u emërua drejtor.

Ai deklaroi në shqyrtimin kryesor se në janar të vitit 2013, ai ka marrë një urdhër nga eprori i tij, Zëvendës Drejtori i Përgjithshëm, N. R., para se të thirrje nga kapiteni B. H., i cili kishte kërkuar nga ata që ti transportojnë të dyshuarit në rastin V. dhe ai i ka thënë atij se ai duhej që të marrë një urdhër nga eprori i tij Zëvendës Drejtori Gjeneral, N. R. dhe kaq enë data 8 janar 2013. Ai më tej i ka thënë gjykatës se meqë njësitë speciale janë njësi elite të PK-së në këtë rast specifik është vendosur se për shkak të ndjeshmërisë së rastit, menagjimenti i lartë ka vendosur që të burgosurit duhej të transportoheshin nga njësi speciale meqë ai kishte thënë se kurdo që ata kishin minoritete të arrestuara, fokusi i stafit menagjerial ka qenë që ata gjithmonë të bëjnë përcjellje në mënyrë profesionale dhe në këtë rast ka qenë për shkak të nivelit të rrezikut i cili nga menagjimenti i lartë qe konsideruar i nivelit të mesëm. Andaj ai ka thënë në shqyrtimin kryesor se ka qenë për shkak të etnisë së tyre dhe vlerësimit të riskut që menagjimenti kishte vendosur që ta caktojë njësinë ROSU.

Ai tha se gjatë vlerësimit, PK-ja ka pasur dy mënyra për ta vlerësuar riskun. Njëri vlerësim është nga personat e arrestuar dhe kjo është marrë nga dosja e tyre kriminale dhe vlerësimi tjetër ishte rreziku i jashtëm ndaj të cilit personat e arrestuar do ekspozoheshin. Zëvendës drejtori gjeneral ka dhënë urdhrin që të kryhej përcjellja me njësinë speciale.

²² Procesverbal nga seanca e datës 8 tetor 2014

Gjersa e ka caktuar rastin ai e ka thirrur zv. komandantin i cili në fakt ishte duke e ushtruar detyrën e komandantit, dhe së bashku me komandantin e njësisë ai tha se ai ia kishte sqaruar detyrat e tyre rreshterit B. A. (tani Lejtnant) dhe Rreshterit A. Z. Ai tha në shqyrtimin kryesor se ai u kishte thënë atyre se ishte një operacion që duhej ta zbatonin dhe u kishte thënë atyre që të ishin shumë profesional, për të parashikuar kapacitete të mjaftueshme të transportimit të të burgosurve dhe për të ia sqaruar këtë secilit zyrtar policor, në detaje, në lidhje me ndjeshmërinë dhe për të qenë shumë të kujdesshëm sepse kishte udhëzime nga Zëvendës Drejtori Gjeneral. Ai po ashtu i ka thënë gjykatës se në raportin e pas-operacionit të cilin ai e kishte marrë, ishte thënë se operacioni që kryer me sukses dhe pa asnjë problem. Nuk ka pasur asnjë raport apo diçka të pazakontë. Dëshmitarit po ashtu i ishin treguar pamjet në dëshminë e procedurës paraprake nga kamera no. 3 e cila është jashtë qendrës së paraburgimit. Kaseta që lëshuar nga minuta e 14-të e gjer në minutën e 17-të dhe 28 sekonda. Në dëshminë paraprake ai ka thënë se ai nuk ishte i sigurtë por i është dukur atij se njëri person ishte G. gjersa pamja filmike tregon se një person e shqelmon një person tjetër në pjesën e poshtme dhe e ka grushtuar atë në kokë para policisë gjersa është futur në furgon.

3.2.1.19 B. A.

23

Në atë kohë kur ngjarjet u zhvilluan ai ishte një rreshter me pozitën e * * * të Operacioneve dhe * * * * * i Njesisë Operacionale Speciale dhe ai konfirmon se në ditën e ngjarjes ai u thirr nga Major A. A., meqë si shef i operacioneve ai ishte përgjegjës për pjesën e administratës dhe tre toga të njësive speciale dhe në ditën që ai ishte i informuar, togu 3 ishte në detyrë dhe rreshter A. Z. ishte në krye. Ai i tha gjykatës se atë ditë ai mori urdhër me telefon dhe atij i ishte thënë në lidhje me një detyrë dhe ai e pyeti se kush ishte në krye, pasi Rreshter A. ishte në detyrë dhe ai i tha atij se ai do e kontaktonte atë. Më pas, ata u takuan në korridor menjëherë pas telefonatës, që të tre prej tyre, pasi ai ishte duke shkuar për trajnimin fizik dhe ai e mban në mend kur drejtori i tha rreshterit në lidhje me një detyrë të ndjeshme dhe ai i caktoi atij detyrën.

Në mënyrë të ngjashme, B. A. gjithashtu theksoi se zakonisht njësia e ekipit special është caktuar kur ka të paktën një vlerësim mesatar të rrezikut ose ndjeshmëri të rastit dhe kryesisht vlerësimi i rrezikut bëhet nga Zyra e Vlerësimit të Riskut. Ai gjithashtu tha se ata e konsideronin nivelin mesatar të rrezikut dhe kanë marrë të gjitha masat sipas nivelit dhe ata e konsiderojnë se një rrezik mund të vijë nga brenda ose jashtë dhe në atë kohë ata nuk e perceptuan ndonjë gjë të veçantë. Ai më tej shtoi, se kjo çështje mori vëmendjen e medias dhe ndoshta kjo ishte arsyeja që u vlerësua si e ndjeshme, por ai nuk e ka bërë këtë vlerësim. Ai u pyet edhe nga prokurori nëse ka pasur një përdorim të forcës nga të paraburgosurit[sic] ose kush e cakton numrin e zyrtarëve policor për të bërë përcjelljen, dhe ai tha se i takon udhëheqësit të togës për të vendosur.

²³ Procesverbal nga seanca e datës 8 tetor 2014

Pamjet e njëjta filmike i qenë treguar A. A., dhe ai ka parë grushtime të jenë bërë. Ai ka theksuar gjatë shqyrtimit kryesor se zyrtari i policisë që e ka hapur derën, sipas pamjes së tij, ai dyshonte të ishte G. K.

3.2.1.20 A. A. -24

Ai tha në gjykatë gjatë dëshmisë së tij në shqyrtimin gjyqësor se ai ishte rreshter dhe kreu i një togu, në mungesë të komandantit të togës i cili ishte i sëmurë dhe ai ishte duke vepruar në pozicionin e tij në kohën kur ngjarja ka ndodhur. Me 8 janar 2013 ai tha se ai e mban në mend një urdhër që kishte ardhur në ora 13:00 nga Drejtori i Njësisë së Operacioneve Speciale, A. A., dhe ai i tha atij se ata kishin për të transportuar disa të burgosur nga qendra e paraburgimit për në gjykatë. Ai tha se ata zakonisht nuk merren me çështje të tilla, por në qoftë se urdhri vjen nga zinxhiri komandues ata duhet të binden dhe kjo varet në vlerësimin e rrezikut. Rreziku është vlerësuar si rrezik i nivelit të mesëm dhe ai i caktoi 11 policë.

Në përgjigje të pyetjeve të prokurorit se pse ata u caktuan në këtë përcjellje, ai i tha gjykatës se ka pasur raste disa herë, kur ata janë caktuar për të transportuar të burgosur për raste të caktuara, por arsyet dhe vlerësimi i rrezikut bëhen më lartë në zinxhirin komandues. Ai gjithashtu tha se vetëm kishte për të siguruar transportin dhe nuk kishte asnjë ide në lidhje me atë se kush transportohej. Ai kishte marrë vetëm një telefonatë nga eprori. Ai tha se ata vetëm i thanë atij për të përgatitur operatorët dhe të vazhdojnë në qendrën e paraburgimit dhe drejtori e ka udhëzuar atë për të kryer përcjellje si gjithmonë. Ai i tha atij, se kur arritën aty, duhej të kontaktonin njësinë e hetimit dhe ata t'i udhëzonin ata për më tej.

Në këtë rast ai e emëroi S. S. si lider i grupit, në mënyrë për të transportuar të burgosurit dhe ai mori informacionin se personat që do të transportohen mund të jenë të dhunshëm, prandaj ata duhet të jenë të kujdesshëm. Në lidhje me udhëzimet e dhëna zyrtarëve policor në përcjellje ai tha se ata janë të trajnuar se si të veprojnë. Ata zakonisht i mbajnë kokat e tyre poshtë në mënyrë që të jenë më të sigurtë dhe kur ata janë të prangosur ata duhet të jenë në gjendje për të parë se ku ata ecin. Po ashtu filmimi i është treguar atij se ku të shqelmuarit dhe tërheqja e personave në para furgonit të policisë ka ndodhur dhe ai tha se ai nuk ishte në dijeni derisa ai i ka parë filmimet dhe se ishte joprofesionale dhe jo etike.

3.2.1.21 M. P. 2 -25

²⁴ Procesverbal nga seanca e datës 8 tetor 2014

²⁵ Procesverbal nga seanca e datës 9 tetor 2014

Ai i tha trupit gjykues se me datë 7 janar 2013 ai qe ftuar nga drejtori rajonal përmes një zyrtari policor në qendrën e paraburgimit që ishte në detyrë. Ai qe thirrur për të ofruar ndihmë meqë ishin vetëm dy policë në detyrë për shkak të një procedure më të gjatë të pranimit të të burgosurve së cilës ata i janë referuar dhe ai ka theksuar se kanë qenë 120 zyrtarë policorë. Ai e mban në mend se ata kanë qenë në gjendje të mirë dhe se nuk ka pasur asnjë lloj ankese. Po ashtu ka qenë edhe një monitorues nga OSBE-ja që është quajtur Valeria e cila i viziton qendrat e paraburgimit dhe ajo i ka vizituar edhe ata, edhe pse edhe nëse ka ankesa ajo i kontakton mbikëqyrësit; sidoqoftë, askush nuk i ka thirrur ata për tu ankuar në lidhje me ndonjë gjë. Përpos të tjerëve, ai ka përmendur, në pyetjen e avokatit Nexhat Shabani, se njëri nga të burgosurit e ka pasur një lëndim në kokë të cilën e ka marrë ditë më parë. Ai po ashtu ka thënë se nuk ka pasur asnjë sjellje jashtë standardeve nga zyrtarët policorë që i kanë nxjerrë ata jashtë.

3.2.1.22 M. B.,²⁶

Ajo ishte gjithashtu në mesin e punonjësve të policisë të cilët i kanë pranuar të burgosurit në natën që u arrestuan. Ajo kujton ndërrimin para saj të kishte pranuar 7 prej tyre para se të arrinte dhe pastaj ajo erdhi ndërsa ata ishin duke i pranuar ata dhe ajo i ka pranuar personalisht disa prej tyre dhe ajo deklaroi se ata ishin të gjithë në kushte shumë të mira dhe nuk ka pasur ankesa fare. Në mënyrë të ngjashme, gjersa merrej në pyetje nga prokurori ajo konfirmoi gjithashtu se një nga të arrestuarit ka pasur një dëmtim në kokë që e kishte nga më parë. Pjesa tjetër e dëshmisë së saj të shkurtër nuk është relevante për çështjen.

3.2.1.23 S. SH.,²⁷

Ajo ishte gjithashtu një zyrtare policore brenda institucionit të paraburgimit, kur ndërrimi ka filluar më 8 janar 2013, një ditë pasi ata u arrestuan, në thelb dita kur të burgosurit u dërguan në Gjykatë. Ajo ka deklaruar gjatë dëshmisë së saj që, ndërsa ata i kanë shoqëruar ata në banjo, ata kishin kërkuan një cigare dhe ushqim, kjo ishte detyra e tyre dhe ata nuk kishin ankesa, ajo tha se "u kemi ofruar atyre cigare dhe ata kanë tymosur dhe na falënderuan". Në pyetjet e avokatëve ka deklaruar se kur ata janë marrë nga Njësia e Operacioneve Speciale, ata vepruan shumë profesionalisht, ata dhanë nënshkrime dhe asgjë tjetër nuk ndodhi, kishte qenë në mënyrë normale. Ajo sqaroi se pozicioni i saj në qendrën e paraburgimit ishte në dhomën e pranimit ku u sollën të gjithë tek ajo para nisjes. Ajo tha se e mban në mend emrin e D. V. që mbiemri i tij është i njëjtë me disa nga kolegët e saj dhe pastaj ai i tha asaj se babai i tij është shqiptar. Ajo i tha gjykatës se deri në atë moment ajo nuk e ka vërejtur ndonjë lëndim tek ndonjëri nga të burgosurit dhe ky ishte fundi i dëshmisë së saj.

3.2.2 Dëshmitarët e mbrojtjes

²⁶ Proccsverbal nga seanca e datës 9 tetor 2014

²⁷ Proccsverbal nga seanca e datës 9 tetor 2014

Dëshmitarja N. G. është një zyrtare policore dhe në kohën kur kishte ndodhur ngjarja ajo ka punuar në stacionin qendror të policisë, në zyrën për dënime, aksidente dhe dokumente të humbura. Ajo ka sqaruar se zyrtarët policor të njësisë ROSU janë gjatë tërë kohës përreth stacionit qendror të policisë, nëse ka ndonjë ndeshje futbollit ose basketbolli ata janë aty dhe nëse është ndonjë protestë ata janë aty meqë policia qendrore i mbulon të gjitha këto, sepse ka shumë programe trajnimi që mbahen brenda stacionit qendror prandaj ata janë përherë aty. Ajo i ka përshkruar trupit gjykues ndërtesën e gjykatës dhe pozitën e saj të punës dhe shkallët që të dërgojnë në dalje dhe ajo ka thënë se zyra e saj dhe shkallët ndahen nga një hapësirë prej 3 metrash. Në lidhje me datën e 8 janarit 2013 ajo ka treguar se ajo është dashur të dali jashtë nga zyra e saj shumë herë brenda ditës. Ajo i ka thënë gjykatës se në lidhje me atë ditë, prokurorja N. V. ia ka treguar asaj fotot e asaj dite dhe ajo ka qenë në rroba civile për shkak të problemeve shëndetësore dhe ajo konfirmon se në atë ditë ajo i ka parë pjesëtarët e njësisë ROSU. Ajo i ka thënë trupit gjykues se ajo nuk ka parë asgjë të jashtëzakonshme atë ditë dhe nëse do kishte keqtrajtime apo rrahje së paku ajo do kishte dëgjuar dhe ajo as që kishte parë ndokë të ishte përcjellë atë ditë.

Dëshmitari J. M. është zyrtar policor dhe ka punuar në qendrën e paraburgimit në Prishtinë dhe ai e ka mbajtur në mend ngjarjen kur avokati iu është referuar rastit si ngjarja në Gracanicë dhe ai ka deklaruar se së bashku me një koleg të tij ata e kanë kryer bartjen apo transferin e dhjetë personave nëse e mban në mend mirë. Në këtë aspekt ai i ka thënë gjykatës se ka raporte në lidhje mbi pranimin e të burgosurve së bashku me gjendjen e tyre shëndetësore. Kur ka filluar transferi i të burgosurve, detyra e tij ka qenë prezantimi i gjësendeve të tyre, ai ka shpjeguar më tej se këto gjësende u janë prezantuar të paraburgosurve dhe ata kanë kërkuar nga ata që të nënshkruajnë nëse çdo gjë ishte në rregull. Ata e kanë mbyllur zarfin dhe pastaj hetuesit policorë i kanë marrë ato. Ai po ashtu i ka thënë gjykatës se ai ka qenë ai që e ka hapur derën e qelisë kur janë marrë të paraburgosurit por pastaj, pasi që e kishte kryer detyrën e tij ai nuk i ka parë të jenë përcjellë jashtë. Ai gjithashtu ka thënë se ai nuk ka parë zyrtarë policorë të qëndrojnë anash shkallëve meqë ka qenë një vend i ngushtë dhe ai nuk ka dëgjuar bërtitma dhe nuk ka pasur ankesa edhe pse transportimi i të paraburgosurve ka filluar gjatë ndërrimit të tij dhe ka vazhduar në ndërrimin tjetër.

²⁸ Procesverbal nga seanca e datës 14 maj 2015

²⁹ Procesverbal nga seanca e datës 14 maj 2015

³⁰ Procesverbal nga seanca e datës 14 maj 2015

Pozita e tij është toger dhe shef i zyrës së trajnimit, departamenti rajonal. Ai ka theksuar se ai e mban në mend datën 8 janar 2013, duke e lidhur rastin me rastin Gracanica dhe se në atë ditë ata kanë qenë duke i kryer detyrat e tyre të zakonshme. Gjersa zyra ku ata punonin ka qenë nëpër kontejnerë të vendosur jashtë stacionit qendror të policisë. Kontejnerët janë ngjitur me stacionin policor por ato konsiderohen si pjesë e drejtorisë rajonale të policisë në Prishtinë dhe ai ka punuar nga ora 08:00-16:00. Ai e ka mbajtur në mend se me datë 8 janar 2013 ka pasur programe trajnimi që janë mbajtur dhe ai po ashtu e mban në mend ti ketë parë njësinë e policisë ROSU atje, ai nuk e ka ditur se përse ata ishin atje sidoqoftë i vetmi informacion që ai e ka pasur ka qenë një thashetheme se kishte një grup të kontrabanduesve të narkotikëve. Përpos kësaj ai po ashtu ka thënë në shqyrtimin kryesor se ai ka parë njerëz me pranga në duar që qëndronin në furgon mu jashtë ndërtesës, nuk ka pasur asgjë me rëndësi dhe ai nuk e ka njohur asnjërin nga zyrtarët policorë. Ai ka dëshmuar se ai ka dëgjuar se ky rast ishte rasti Gracanica ose rasti V^o pas dy ose tre ditësh në medie.

Prokurori e ka marrë atë në pyetje në lidhje me fotot që i janë treguar atij në intervistën e bërë me datë 27 shkurt 2013 meqë ai ka thënë se ai i ka parë dy policë brenda furgonit, gjersa prokurori pohon se videoja nuk tregon të ketë pasur ndonjë zyrtar policor brenda në furgon.

3.2.2.4 B: A. L. ³¹

Ai e mban në mend rastin por ai nuk e ka ditur kohën dhe datën e saktë, dhe ai ka thënë se ai qe ftuar që ta përfaqësojë të pandehurin ex-officio para një autoriteti të policisë emrin e të cilit nuk e mban në mend tani, ai e mban në mend që i është thënë se ishte rasti Gracanica dhe se ka qenë stacioni policor tek lagja “ Muhaxheri”. Ai tha se i ishte dhënë pak kohë për konsultime duke marrë parasysh se ai e ka folur gjuhën Serbe shumë mirë, ata kanë komunikuar drejtpërsëdrejti dhe ai mund të thotë se ai ka qenë pak a shumë i kënaqur me mbrojtjen, këshillat dhe ndihmën në përgjithësi. Ai i ka thënë trupit gjykues po ashtu se klienti i tij nuk ka pasur asnjë vërejtje për marrjen në pyetje, ose vërejtje kundër veprimeve të hetuesve. Ai ka thënë se klienti i tij ka qenë shumë i kënaqur dhe se ai personalisht e ka nënshkruar pa asnjë vërejtje, çdo gjë ka qenë në rregull.

3.2.2.5 I: XH. ³²

Dëshmitari Xh^o është një zyrtar policor që punon në krime të rënda. Ai i tha avokatit N. S^o se ai ishte thirrur për të dëshmuar në lidhje me ngjarjet që ndodhën në rastin e njohur si rasti i Gracanicsës. Ai i tha gjykatës se ai ishte caktuar nga mbikëqyrësi i tij për të marrë pjesë në seancë në Gjykatën për Kundërvajtje dhe për të marrë vendimin përfundimtar pasi procesi

³¹ Procesverbal nga seanca e datës 12 maj 2015

³² Procesverbal nga seanca e datës 12 maj 2015

gjyqësor të përfundonte. Ai tha se ai dhe kolegu i tij shkuan atje dhe ai kishte një rast për të i parë palët e dëmtuara, kur ata u sollën në korridorin e gjykatës dhe ai tha se nuk kishte asnjë sjellje joprofesionale dhe ai ka deklaruar se sjellja e Policisë së Kosovës ndaj tyre ishte shumë e profesionale.

3.2.2.6 G. H. ³³

Z. H. ka qenë avokat ex-officio i njërit nga palët e lënduara, të cilët në atë kohë qenë dërguar në Gjykatën për Kundërvajtje dhe ka qenë i propozuar si dëshmitar nga avokatët mbrojtës. Ai ka deklaruar në shqyrtimin kryesor se ai e mban në mend datën e ngjarjes shumë mirë, ka qenë mbrëmje. Ai ka qenë i ftuar nga njësia rajonale e hetimeve dhe ai ka shkuar atje në cilësi të avokatit mbrojtës për një të dyshuar për të cilin atij i ishte thënë se është pjesëtar i Grupit për Mbrojtje Civile dhe ai e ka prezantuar veten e tij si avokat i caktuar ex-officio. Ai i ka thënë gjykatës se i pandehuri për të cilin ai ishte caktuar, ishte i nacionalitetit Serb, banor i Mitrovicës së Veriut, i lindur në Kraljevë dhe anëtar i “Civilna Zastita”. Ai është konsultuar me të në gjuhën Serbe, ai po ashtu e ka sqaruar procedurën në njësinë hetimore dhe në lidhje me sjelljen e policisë së Kosovës, nëse ka qenë i maltretuar, ai kishte thënë se ata janë sjellë mirë dhe se nuk ka pasur dhunë fizike të ushtruar kundër tij dhe pastaj e ka nënshkruar procesverbalin.

3.2.2.7 A. H. ³⁴

Po ashtu edhe ai ishte caktuar avokat ex-officio për njërin nga palët e dëmtuara në atë kohë i pandehur, dhe ai i ka thënë gjykatës se emri i tij ka filluar me letrën “D” dhe ajo se çfarë ai po ashtu mund të mbaj në mend është se ai ka qenë banor në Mitrovicën e Veriut, apo njërin nga komunat në veri të Kosovës. Ai po ashtu ka dëshmuar se ai e ka marrë një telefonatë nga njësia hetimore në Prishtinë, për të raportuar në stacionin e policisë nr.2. Pra, ai është ftuar në lagjen Muhagjeri për ta mbrojtur një person ex-officio për një vepër penale dhe si zakonisht, brenda 20-30 min ai ka shkuar në stacionin policor. Kur ka arritur atje ai ka thënë se e ka pyetur zyrtarin policor se çfarë po ndodhte dhe për çfarë arsye ky i pandehur është këtu. Zyrtari policor i ka thënë “ ne do intervistojmë disa persona, nuk është vetëm ai” . Ai e mban në mend se vepra penale ka qenë diçka në lidhje kundër kushtetutës, Rrezikimi i sigurisë publike në Kosovë. Ai ka thënë se klienti i tij i ka kuptuar pikat e aktakuzës nga policia dhe kjo ishte e qartë, me dhënien e deklaratës, ka pasur sekuenca nga magjistratja Mitrovicë-Prishtinë dhe Prishtinë-Gracanicë dhe ngjarja në Gracanicë. Ai e mban në mend se dyshimi ka qenë nga ana e policisë se këta persona ishin duke ofruar përcjellje të paligjshme për A. H. duke e penguar policinë e Kosovës në mbrojtjen e magjistrales, duke hyrë në rreshtin e veturave me makinat e tyre dhe po ashtu ngjarja në Gracanicë kur ata po i ofronin mbrojtje fizike duke i penguar zyrtarët policorë të Kosovës në kryerjen e detyrave të tyre dhe ky ka qenë dyshimi për veprimet e tyre. Posa ai ka

³³ Procesverbal nga seanca e datës 14 maj 2015

³⁴ Procesverbal nga seanca e datës 14 maj 2015

arritur atje, atij i është dhënë ca kohë për tu konsultuar me klientin e tij dhe i ka folur atij në gjuhën Serbe dhe ai ka thënë se klienti i tij është ndjerë i relaksuar. Ai ka thënë në gjykatë se klienti i tij në atë kohë nuk ka pasur vërejtje aspak dhe ka thënë se do përgjigjet në të gjitha pyetjet dhe çdo gjë ka qenë në rregull, intervista kishte përfunduar, deklarata që nënshkruar dhe ka qenë në rregull.

3.2.2.8 A. R. 1 ³⁵

Dëshmitari është pjesëtar i njësisë ROSU. Ai është referuar nga avokati mbrojtës A. R. në lidhje me ngjarjet që kanë ndodhur me datë 8 janar 2013, gjersa ai ka konfirmuar se në atë ditë ai ka qenë i pranishëm në stacionin policor Nr. një dhe ka marrë pjesë në trajnimin brenda stacionit nga ora 08:00 e deri në ora 16:00. Ai i tha gjykatës se gjatë asaj dite ai i ka parë pjesëtarët e policisë speciale të cilët janë duke i përcjellë disa persona. Kanë qenë zyrtarë policorë nga njësia ROSU dhe ai ka folur me ta në vendin ku lejohej pirja e duhanit dhe ata kanë qenë duke i thënë atij se ata ishin duke i pritur disa persona që të vijnë në mënyrë që ti përcillnin ata në gjykatë. Ai tha se ai i njihte ata meqë ata ishin kolegët e tij. Gjatë asaj dite dhe në momentin kur ai ka folur me kolegët e tij ai nuk e ka parë askë që të përcillej. Ai i ka thënë gjykatës se ai ka qenë i pranishëm në stacionin policor por nuk ka parë asgjë meqë asgjë e posaçme nuk po ndodhte.

3.2.2.9 S. 1. ³⁶

Ai është gjithashtu një oficer i policisë, një instruktor i armëve të zjarrit në njësinë e trajnimit në Drejtorinë Rajonale të Prishtinës. Avokati mbrojtës A. R. i tha dëshmitarit se pyetjet e tija nuk janë të lidhura me trajnimin, por ku ai ishte atë ditë dhe në qoftë se ai mban në mend se me datë 8 janar 2013 ka pasur zyrtarë policorë që shoqëronin persona të nacionalitetit Serb për tek qendra e paraburgimit. Ai ka theksuar se çështja ka qenë në lidhje me persona të nacionalitetit Serb që kanë qenë shoqërues për vizitën e A. V. në Kosovë dhe pjesë e konvojit që shkonte nga Mitrovica në Prishtinë, Dëshmitari ka thënë në dëshminë e tij se ai nuk e mban në mend atë ditë sepse si njësi për trajnim ata e kanë përdorur dhomën e konferencave të stacionit policor dhe ata kanë hyrë e kanë dalur jashtë gjatë tërë kohës dhe ai nuk e mban në mend dhe nuk ka parë askë të shoqërojë ndokë, gjatë periudhave kur ai është futur brenda dhe jashtë nga dhoma e trajnimeve. Ai është përkujtuar në lidhje me deklaratën e tij të mëparshme dhe ai i ka thënë gjykatës se ka kaluar një kohë e gjatë dhe për këtë arsye ai nuk e mban në mend se çfarë kishte deklaruar, por gjersa deklarata i është lexuar atij ai e ka kujtuar që kishte thënë se e ka parë një person, një të paraburgosur që është shoqëruar në mënyrë të rregullt nga ROSU ose FIT meqë në atë kohë ata e kanë pasur uniformën e njëjtë, por tani janë të ndryshme.

3.2.2.10 - N. T. H. ³⁷

³⁵ Procesverbal nga seanca e datës 18 maj 2015

³⁶ Procesverbal nga seanca e datës 18 maj 2015

Ai ishte një nëpunës Regjistrimi në Gjykatën Themelore për Kundërvajtje dhe ai deklaroi se ai ka punuar në atë pozitë që nga viti 2001. Pasi u kujtua nga avokati mbrojtës A. R., ai ka kujtuar se për çka ishte rasti në fjalë. Ai i tha gjykatës se aq sa ai mban në mend nuk pati ankesa para gjyqtarit Murat Pacarada nga të burgosurit në atë kohë, të gjitha kushtet e parashikuara nga Ligji për të i dëgjuar ata ishin kompletuar dhe ata të gjithë e kanë nënshkruar procesverbalin në fund të seancës dhe në fund ata e përshëndetën stafin. Ai i tha gjykatës se para çdo nënshkrim deklarata u qe lexuar atyre në gjuhën e tyre dhe ata kanë pasur të veshur ca uniforma në të zezë dhe kaltër dhe bluza që kishin disa mbishkrime në pjesën e përparme.

3.2.3 Deklaratat e të pandehurve

3.2.3.1 – G. K. 38

I pandehuri mori qëndrim dhe dëshmoi gjatë shqyrtimit kryesor. Ai i tha gjykatës se nga data 8 janar 2013 ai ishte pjesë e njësisë speciale edhe për një muaj dhe më pas u pezullua dhe deri më tani ai punon me një patrulle policore në Vushtrri. Ai tha se gjatë karrierës së tij ai ka marrë shumë çmime, një letër vlerësimi dhe kishte dy mirënjohje që ai i ka marrë nga Ministria e Punëve të Brendshme, një çmim nga Drejtoria e Përgjithshme e Policisë së Kosovës, dhe së fundi një çmim nga stacioni policor në Vushtrri. Ai tha se mbikëqyrësi i tij është tog. A. Z. i cili është komandant toge dhe në ditën e përmendur ai ishte i veshur me uniformën e njësisë policore, jelek taktik, ai e ka pasur një armë me tytë të shkurtë të cilën çdo zyrtar policor e mban dhe po ashtu një armë me tytë të gjatë. Ai pohoi gjatë dëshmisë së tij se ai nuk e ka përcjellë askë nga ndërtesa e paraburgimit për tek furgoni meqë roli i operatorit i cili mban një armë ka qenë sigurimi i perimetrit që do thotë se ai ka qenë jashtë ndërtesës duke e siguruar perimetrin. Për më tepër, ai ka theksuar se pasi që të gjithë kanë qenë brenda makinës, ai ka qenë i fundit që ka hyrë. Ai po ashtu ka theksuar se posa makina ka filluar që të lëvizë ata i kanë ndezur dritat rrotulluese meqë ka qenë një vozitje emergjente, sipas tij, vozitja nga qendra e paraburgimit për në Gjykatën për kundërvajtje ka zgjatur tre minuta. Ai ka mohuar ta ketë përdorur forcën ndaj ndonjërit nga të paraburgosurit që janë transportuar me datë 8 janar 2013, në furgon ose në tualetin e Gjykatës për Kundërvajtje.

3.2.3.2 – N. D. 39

N. D. në dëshminë e tij i ka thënë trupit gjykues se ai qe pranuar në shtator të vitit 2009 në Njësinë Speciale në Prishtinë dhe ai ka punuar në stacionin policor në Vushtrri që nga data 2 gusht 2013. Gjersa ai ka qenë në njësinë speciale ai ka punuar në togun e njësisë numër 3 dhe shef

³⁷ Procesverbal nga seanca e datës 18 maj 2015

³⁸ Procesverbal nga seanca e datës 30 qershor 2015

³⁹ Procesverbal nga seanca e datës 7 korrik 2015

i njësisë ka qenë rreshteri A. Z. dhe togu numër tre është përbërë nga 34-45 policë. Ai i ka thënë gjykatës se gjersa ata kanë qenë në palestër, rreshteri A. Z. ka ardhur dhe i ka thënë udhëheqësit të njësisë S. S. në lidhje me detyrën, dhe ai i ka thënë gjykatës se ai qe caktuar po ashtu që ta mbaj një armë me tytë të gjatë, së bashku me tre zyrtarë tjerë policorë të cilët po ashtu kanë qenë të caktuar me armë me tyta të gjata. Ai i ka thënë gjykatës se ai ka qenë brenda në furgon me S. A. dhe G. K. . Ai i ka thënë gjykatës se në momentin kur ata kanë arritur në ndërtesën e paraburgimit , meqë ai mbante një armë me tytë të gjatë, ai ka qëndruar në parking, afër makinave në mënyrë që ta sigurojë perimetrin. Pas kësaj, ai ka parë disa kolegë të cilët kanë qenë duke i përcjellë të dyshuarit nga qendra e paraburgimit për tek makinat. Me aq sa ai ka mundur që të shohë kanë qenë gjashtë apo shtatë të dyshuar që kanë dalur jashtë, dhe ata janë shoqëruar nga zyrtarët policorë dhe ai pastaj ka shkuar po ashtu që të shoqërojë një të dyshuar nga qendra e paraburgimit për tek makina.

Ai ia sqaroi trupit gjykues se ai shkoi në katin e poshtëm, një zyrtar policor nga qendra e paraburgimit e hapi derën, kishte një të dyshuar atje, kishte rreth tre ose katër policë, dy ose tre prej tyre ishin hetuesit, të veshur me rroba civile, me aq sa ai mban në mend ishte një police femër që ishte duke i marrë të dhënat në qendrën e paraburgimit. Posa i paraburgosuri ishte i gatshëm ai e prangosi me pranga plastike, e ka marrë të dyshuarin, duke ia mbajtur dorën e tij të djathtë me dorën e tij të majtë, ka dalur jashtë dhomës në korridor, dhe pastaj dera është hapur sërish nga një zyrtar policor në qendrën e paraburgimit dhe ata kanë shkuar në katin e mësipërm tek vend parkingu i automjeteve. Ai e ka shoqëruar të paraburgosurin tek makina dhe ai nuk e di me saktësi se në cilin furgon e ka dërguar. Gjatë shoqërimit të të paraburgosurve, ai i ka thënë gjykatës se koka e të paraburgosurit ka qenë në një pozitë normale meqë ai nuk e ka pasur asnjë mundësi që ta mbaj kokën e tij në ndonjë pozitë gjersa po e mbante të dyshuarin me dorën e tij të majtë, dhe ai e ka pasur armën me tytë të gjatë në dorën e tij të djathtë që do të thotë se ai ka qenë duke ecur në një pozitë normale. Ai po ashtu ka mohuar të ketë përdorur ndonjë lloj dhune kundrejt ndonjërit nga të paraburgosurit, as në qendrën e paraburgimit e as tek gjykata për kundërvajtje dhe ai nuk ka parë asnjë zyrtar policor të ketë përdorur forcë. Posa ata janë nisur nga qendra e paraburgimit, ai ka thënë se në udhëtimi për në Gjykatën per Kundërvajtje ka zgjatur tre deri në katër minuta. Ai ka thënë se në momentin kur ata kanë arritur në gjykatë ai ka dalë jashtë nga makina, ka qëndruar para makinës dhe e ka rregulluar trafikun gjersa kolegët e tjerë i kanë shoqëruar të dyshuarit brenda gjykatës. Mesa ai e mban në mend e njëjta detyrë qe ndërmarrë nga djemtë që ishin në afërsi, do të thotë dy zyrtarë policorë kanë qenë aty, ai tha se nëse ai nuk gabon, kanë qenë N. S. dhe N. SH.

3.2.3.3 – S. A.

40

⁴⁰ Proccsverbal nga seanca e 7 korrikut 2015

S. A. ... i tha gjykatës se ai ishte duke punuar në njësinë speciale prej vitit 2009 deri në vitin 2013, dhe tani punon në stacionin policor në Vushtrri. Ai tha se më 8 janar 2013 ai ishte në detyrë të rregullt në orarin e rregullt të punës, kur ai e takoi udhëheqësin e togut A. Z., i cili e informoi atë se ata do të angazhohen në një operacion të transportimit të disa të arrestuarve. Ai i tha gjykatës se ai nuk është informuar sa i përket detajeve. Ai tha se fillimisht ai nuk ka qenë në dijeni për kombësinë e të arrestuarve, por sapo ata shkuan nga stacioni policor qendra, në furgon ndërmjet dy ulëseve janë vendosur zarfet me shënime personale, dhe ai e pa një mbishkrim në gjuhën Serbe në të, dhe atëherë ishte e qartë se në mesin e të dyshuarve ishin disa persona të etnitetit Serb. Ai deklaroi se ai ishte vozitësi i furgonit, dhe brenda me ta ishin G. K. dhe N. D. . Ai tha se kur ata arritën në parking në stacionin policor Qendra, ai e parkoi automjetin në fjalë dhe i vendosi pajisjet që ishin të zakonshme për një operacion të tillë, dhe priti derisa personat të ishin gati për transportim, pasi që zyrtarët policorë të njësisë hetuese ishin përgjegjës për rastin.

Ai më tutje shtoi se ai personalisht i kishte pajisjet e zakonshme që ata i përdorin për çdo operacion, që janë jeleku anti-plumb, një jelek tjetër që quhet jeleku taktik dhe ka xhepa, dhe asgjë tjetër të veçantë. Ai gjithashtu deklaroi se ai i pa disa zyrtarë policorë duke transportuar të arrestuar, por njërin që ai e mbajti mend veçanërisht ishte kolegu i tij N. , duke shoqëruar personin nga qendra e paraburgimit, por pjesa që ai ishte në gjendje ta shoh ishte jashtë derës së hyrjes. Natyrisht, ai tha se mund ti ketë parë të tjerët gjithashtu, por nuk mund ti përmend ata me emër, pasi që përveç N. dhe G. , ishte operacioni i parë në të cilin ai mori pjesë me të tjerët, pasi që disa nga pjesëtarët ishin nga Gjilani, dhe kjo ishte koha kur ata u kthyen në njësinë e tyre, përderisa grupi tjetër i përkiste një togu tjetër, dhe ai nuk i njihte ata me emër në atë kohë.

Ai shpjegoi sesi bëhet shoqërimi i një të arrestuari. Ai tha se fillimisht ata i vendosin prangat në pozitën prapa, dhe posa ta bëjnë këtë i arrestuari është gati për ta shoqëruar. Dora e personit që e shoqëron atë duhet të jetë e vendosur prapa në duar, dora e djathtë në shpatull, dhe kjo bëhet nga ana e majtë, pasi që zakonisht kjo është ana dominonte dhe përkatësisht ana ku ju e mbani armën duhet të jetë sa më larg nga subjekti që është e mundshme. Bëhet në këtë mënyrë për shkak që në rast të ndonjë tentimi nga i dyshuari për të ikur, është mënyra më e shpejt dhe më e lehtë që ta mbash atë nën kontrollë. Atij nuk iu kujtua se në cilin nga furgonët ai e shoqëroi të arrestuarin dhe ai deklaroi se ai e vërejti se veshjet e tyre ishin të njëjta, kur ata e pritën personin e fundit që të vendoset në furgon dhe e filluan udhëtimin për në Gjykatën për Kundërvajtje. Ai shpjegoi se ai ishte vozitësi. Ai ishte ulur në ulësen e vozitësit, duke vozitur. Përpara, në anën e djathtë, ishte kolegu i tij N. D. , përderisa G. K. ishte ulur në ulësen e fundit në anën e djathtë. Kjo ishte pozita sesi ishin të ulur kur ata u nisën nga stacioni policor Qendra deri në momentin e arritjes së tyre në Gjykatën për Kundërvajtje. Ai tha se pasi që hynë në automjet, hetuesit e policisë që ishin përgjegjës për rastin gjendeshin afër automjetit, në anën e majtë, dhe mu para se të hynte në automjet ai i pyeti ata se në cilën gjykatë duhej ti dërgonin këta? dhe ata u përgjigjën, në Gjykatën për Kundërvajtje, dhe ata vazhduan tutje.

Sa i përket pyetjes se a kanë ndaluar gjatë transportimit të të arrestuarve për në Gjykatën për Kundërvajtje, ai tha se ai nuk e ka ndaluar automjetin kurrë gjatë transportimit, në asnjë prej operacioneve që ai ka marrë pjesë, dhe ai gjithashtu tha se automjeti përveç radio-lidhjes zyrtare për komunikim, nuk ka pasur ndonjë radio me kaseta apo radio tjetër. Ai tha se kur ata arritën atje, atij i duhej ta parkonte automjetin dhe kur ai hyri brenda, të gjithë të arrestuarit ishin të ulur. Ai e mohoi se ai përdori ndonjë lloj force ndaj të arrestuarve që nga momenti kur ata janë marrë nga objekti i paraburgimit e deri në arritjen në Gjykatën për Kundërvajtje.

Sa i përket asaj se kush e bën vlerësimin e rrezikut për operacionin, ai deklaroi se ekziston një zyre e caktuar dhe kjo është çështje e strukturës komanduese, dhe nuk ishte e drejtë e tyre si pjesëtarë të njësisë që të merren me kësi lloj çështjesh. Dhe sa i përket vendosjes së fishekut në tytë të armës, ai tha se kjo nuk ishte e vërtetë pasi që sipas tij arma e një polici gjithmonë është e mbushur me fishek në tytë.

3.2.3.4 – J. R. ,⁴¹

Ai tha se ai ishte zyrtar policor që prej vitit 2005, dhe prej vitit 2007 ai ishte duke punuar në Njësinë Speciale të Policisë së Kosovës në Prishtinë, dhe ai filloi të punoj në Prishtinë tre muaj para incidentit, dhe derisa ishte duke punuar në Prishtinë, ai kurrë nuk është angazhuar në transportimin e të arrestuarve. Ai i tha gjykatës se ata u nisën nga baza dhe shkuan në stacion. Për një kohë të shkurtë ata qëndruan në oborrin prapa dhe prej aty ata shkuan dhe morën një person dhe e shoqëruan atë për në automjet, i cili ishte automjet Toyota, dhe ai ishte ulur në ulësen e përparme të pasagjerit. Kur ata e morën të arrestuarin, ai tha se së pari shkuan në qendrën e paraburgimit. Aty kishte hapësirë dhe ata të dytë mund ta merrnin atë. Ai i mori gjësendet e veta, kështu që kur ata dolën jashtë, afër asaj hyrjeje, ishte e pamundshme që të kalonin tre persona në të njëjtën kohë. Për këtë, ishte V. ai i cili doli jashtë me të së pari, dhe ky doli pas tyre. Ai deklaroi se ai e vendosi atë në automjet, ku gjithashtu ishin Z. , I. dhe V. , dhe ata u nisën për në gjykatë. Pas arritjes në Gjykatën për Kundërvajtje, me aq sa i kujtohet atij, ai po qëndronte në fund të korridorit ku gjendet një derë krejt në fund. Ai qëndroi atje për një kohë, por tani ai nuk e dinte se a ka qenë një kohë e gjatë apo më shkurt, dhe ai kaloi ca kohë në një zyre në ndërtesë të gjykatës, ku ai ishte me I. dhe Z. , ku ata pushuan ca.

Përderisa ishin atje, njëri nga të arrestuarit u ankua në lidhje me prangat, dhe ai shkoi atje për ta konfirmuar këtë dhe vuri në dukje se edhe pse ai po ankohej, prangat kishin mjaftueshëm hapësirë, ato ishin mjaftueshëm të lira, por megjithatë ai i mori gërsërët nga I. dhe i preu lidhëset e plastikës dhe i zëvendësoi ato me një tjetër. Ai e mohoi ta ketë goditur ndonjërin gjatë transportimit apo gjatë pritjes për seancë në Gjykatën për Kundërvajtje, apo ta ketë fyer ose

⁴¹ Procesverbal nga seanca e 14 korrikut 2015

kërcënuar ndonjërin. Sa i përket ndalimit të automjetit gjatë transportimit, ai deklaroi se është rregull që kur janë në ndonjë përcjellje/shoqërim, nuk mund të ndalosh askund dhe sa i kujtohet atij, në atë ditë ata nuk kanë ndaluar fare dhe udhëtimi ka zgjatur ndërmjet 3 – 5 minutave. Përderisa po i përgjigjej pyetjeve të prokurorit, ai tha se ata nuk e kanë ditur apo të kenë mbajtur takim informativ (briefing), që ata do të merren me të arrestuar në kombësisë Serbe, por ai e kuptoi këtë kur arritën në qendrën e paraburgimit dhe gjithashtu që kur atyre ju caktohet një detyrë, atëherë duhet të vlerësohet rrezikshmëria prej e mesme deri në e lartë, edhe pse vlerësimi specifik i rrezikshmërisë bëhet nga zyra për vlerësimin e rrezikshmërisë. Ai gjithashtu deklaroi se përderisa i arrestuari po shoqërohej nga qelia e paraburgimit për në furgon, koka e tij është mbajtur e përkulur, pasi që është rregull dhe është për të mirë të personit që është duke u shoqëruar.

3.2.3.5 - V. K. ⁴²

Ai tha gjykatës se ai punon në Polici të Kosovës që prej vitit 2003, dhe në Nëntor të vitit 2004 ai është caktuar në NjSP (SPU) në Gjilan, përderisa në Nëntor të vitit 2012 ai është caktuar në Njësinë Speciale në Prishtinë. Në ditën e ngjarjes në fjalë, ai tha se ai e filloi ndërrimin e tij në ora 10 si zakonisht, dhe në atë kohë ata ishin duke i bërë disa ushtrime fizike. Ai ishte së bashku me J. R., në atë kohë, dhe disa zyrtarë policorë tjerë ishin të pranishëm gjithashtu. Rreshter A, erdhi në palestër dhe u tha atyre që të përgatiten. Ai u tha atyre të përgatiten pasi që ata duhet të shkojnë në Prishtinë për ta kryer një shoqërim nga qendra e paraburgimit për në gjykatë. Pra, pasi që u përgatitën, ai tha se pasi që arritën në oborr, ai hyri në ndërtesë të stacionit policor dhe disa nga pjesëtarët shkuan atje në qendrën e mbajtjes aty poshtë. Me sa i kujtohej atij, aty ishin një polic i mbajtjes dhe dy policë të hetuesisë, dhe ata ishin duke u bëtë gati që ti përgatisnin të arrestuarit, ashtu që këta të mund ti merrnin dhe ti transportonin ata.

Ai deklaroi se ai dhe polici J. e morën të arrestuarin e parë, për të cilin në atë kohë ata menduan se ishte i arrestuari i parë, por ai ishte i arrestuari i dytë, kështu që ata e morën atë dhe e sollën atë në një automjet Toyota, dhe e vendosën atë në ulësen e prapme, dhe pastaj një polic qëndroi aty pasi që një polic gjithmonë duhet të kujdeset për sigurinë, por atij nuk iu kujtua tani se kush ishte ai, pasi që zakonisht ata ndërroheshin dhe ata ktheheshin nëse paraqitej nevoja për ti ndihmuar ndonjë kolegu tjetër. Pas përshkrimit të mënyrë sesi ata i shoqëronin njerëzit, ai tha se zakonisht kur ata kryejnë transportim të personave, e tërë NjSP e bënë njëjtë, sepse kjo është mënyra sesi ata janë trajnuar. Ata e vendosin njërin nga duart e tyre nën shpatullën e të arrestuarit dhe dorën tjetër ata e vendosin prapa shpinës së tij. Nëse është e nevojshme, ata i përkulin të arrestuarit dhe në atë mënyrë i vendosin ata brenda. Atë ditë, së bashku me J. R., në të njëjtën mënyrë i morën që të tre të arrestuarit, por kur ata arritën te shkallët, hapësira ishte e ngushtë, kështu që ai mbeti në anën e djathtë të të arrestuarit, njëri mbeti prapa tij, dhe në atë

⁴² Procesverbal nga seanca e 14 korrikut 2015

mënyrë ata e shoqëruan atë derisa ata dolën nga stacioni, dhe në të njëjtën mënyrë ata e transportuan atë për në automjet. Zakonisht, kur ndodhte një transportim i tillë, të arrestuarit do ti kishin duart e tij prapa shpinës së tij dhe koka e tij duhet të jetë e përkulur para, dhe e përkulur sepse nëse qëndron drejt atëherë ai mund të ndjejë dhimbje nga prangat e tija. Kur i arrestuari është vendosur në automjetin Toyota, ata u nisën. Ai ishte vozitësi i Toyota-s, J. R., ishte në ulësen e pasagjerit dhe I. dhe Z. ishin në ulësen e prapme së bashku me të arrestuarin. Gjatë transportimit, dritat dhe sirena e automjetit ishin të ndezura. Zakonisht kur transportohen njerëzit nga qendra e paraburgimit për në gjykatë apo në ndonjë vend tjetër, ata gjithmonë përdorin dritën rrotulluese të kaltër dhe ai tha se udhëtimi nga qendra e paraburgimit deri në Gjykatën për Kundërvajtje ka zgjatur më së shumti 4 – 5 minuta. Ai deklaroi gjatë dëshmisë së tij se as nuk ka ushtruar ndonjë dhunë ai, e as nuk i ka parë ndonjërin nga kolegët e tij të ushtrorë ndonjë dhunë apo të kenë fyer ndonjërin nga të arrestuarit. Pas arritjes në Gjykatën për Kundërvajtje, ai tha se ai dhe J. iu afruan një furgoni dhe e morën njërin nga të arrestuarit nga aty dhe e shoqëruan atë brenda në gjykatë, pasi që i arrestuari që ata e kishin në ulësen e prapme të automjetit të tyre u shoqërua nga dy zyrtarë policorë tjerë. Në fakt ata shkuan tu ndihmojnë kolegëve të tyre në një furgon tjetër. Këta i shoqëruan ata brenda në gjykatë dhe aty ishin disa karrige. Këta i vendosën ata aty dhe pritën për avokatët dhe gjyqtarët që të vinin dhe të merreshin me ta. Pjesa tjetër e dëshmisë së tij ishte thjesht një përsëritje e këtyre gjërave kur pyetej nga palët e ndryshme.

3.2.3.6 – Z. S. ⁴³

Ai deklaroi se ai punoi si zyrtar policor për 15 vite, dhe aktualisht ishte duke punuar në Viti, në njësinë e patrullës së bashku me komunitetet tjera, siç janë Serbët dhe Kroatët. Ai tha se ata ishin në detyrë në kampin Vrella dhe ata po bënin ushtrime aty dhe ai e dinte se dikush nga lartë erdhi poshtë, ai deklaroi se ishte një Rreshter me emrin A., mbiemrin e të cilit ai nuk e mbanë mend, dhe ai u tha atyre se disa nga ata do të shkonin në Prishtinë për ta kryer një përcjellje deri në një gjykatë të caktuar, por e nuk e dinte se në cilën gjykatë saktësisht pasi që ai vazhdoi me përgatitjet. Ata nuk ishin në dijeni për etninë dhe ata gjithashtu nuk e dinin gjykatën ku ata duhej ti transportonin ata, pasi që ata nuk ishin të familjarizuar me zonën për shkak se ishin të sapo caktuar në Prishtinë, dhe zakonisht, ai tha, kur ftohen ata, ata janë të përgatitur për rrezikun më të lartë, prej rrezikut mesatar e deri në nivel të lartë të rrezikshmërisë, dhe marrin në konsideratë që të dyja mund të ndodhin, ose rrezik i brendshëm ose i jashtëm.

Pasi që ata arritën në stacion në Prishtinë, dolën nga automjeti dhe shkuan në qendër të paraburgimit. Atij nuk i kujtohej, por disa zyrtarë policorë hynë aty më parë, dhe në mesin e tyre ai ishte së bashku me I. Pasi ata hynë në qendër të paraburgimit, një polic i qendrës së paraburgimit u tha atyre të presin te dera, ku të arrestuarit iu dorëzuan atyre nga policët e qendrës

⁴³ Procesverbal nga seanca e 14 korrikut 2015

së paraburgimit. Ai tha se ata pritën pak aty, derisa kolegët e tij i morën të arrestuarit, dhe me sa i kujtohej atij, ai dhe I. e shoqëruan personin e tretë. Kur zyrtarët policorë të qendrës së paraburgimit u thanë këtyre se ata janë gati, ata vazhduan me detyrën. Ai komunikoi me Ilmiun, i cili e prangosi të arrestuarin dhe ai i barti të dyja qeset e tija të plastikës dhe vazhdoi tutje. Ai deklaroi se I. ishte përpara tij duke e shoqëruar të arrestuarin, dhe ky ishte prapa tyre me dy qeset e plastikës. Ai vazhdoi se pasi që ata dolën jashtë nga oborri ata e vërejtën se një i arrestuar tjetër po shoqërohej për në automjet dhe për këtë ata ia dorëzuan të arrestuarin furgonit më të afërm në parking. Ata e dërguan të arrestuarin në furgon dhe ata merreshin nga njëri prej kolegëve të tyre emrin e të cilit ai nuk e mbante mend. Ai e mori të arrestuarin dhe ky i vendosi këto dy qese plastike në ulësen e cila ishte e zbrazët, dhe ky dhe kolegu i tij I. vazhduan për në automjetin e tyre. Brenda në automjet ai ishte ulur në ulësen e prapme në anën e majtë me sa i kujtohet atij, I. ishte në anën e djathtë, J. ishte në ulësen e parë të djathtë, përderisa V. po voziste. Ai i tha gjykatës se çdo gjë ishte normale dhe nuk ndodhi asgjë e pazakonshme. Pas arritjes në gjykatë, ai tha se dolën nga automjeti dhe me sa i kujtohej atij, ai e shoqëroi një të arrestuar nga njëri prej furgonëve, numri i të cilit atij nuk i kujtohet tani. Ai e shoqëroi atë deri në korridorin e gjykatës dhe i tha atij të ulej në ulësen afër të arrestuarve tjerë që ishin aty. Ai e mohoi të ketë përdorur ndonjë lloj force ndaj të arrestuarve dhe as nuk e pa ndonjërin nga kolegët e tij ta bëjë atë. Duke iu referuar pyetjeve të prokurorit, ai tha se ata nuk ishin informuar si zakonisht, pasi që ai tha se zakonisht, ata ftoheshin në një takim dhe iu jepnin atyre më shumë detaje, por në atë ditë atij iu duk e pazakonshme që tu thuhet atyre në korridor që vetëm të shkojnë pa u ofruar ndonjë informatë të duhur, pasi që ai nuk e dinte se kush ishin të arrestuarit apo kombësinë e tyre. Gjatë shoqërimit nga objekti i paraburgimit drejt dera e daljes, ai vazhdimisht deklaroi se rruga ishte e lirë edhe pse sipas prokurorit kishte mospërputhje me dëshminë në fazën e procedurës paraprake, por ai tha se ishin dy palë shkallë, në ato që ai i përdori për të dalë jashtë nuk kishte pengesa, përderisa në shkallët tjera që qonin në sallën e mbledhjeve ishin disa zyrtarë policorë në ato shkallë.

3.2.3.7 – I, R. ⁴⁴

Gjatë dëshmisë së tij ai i tha gjykatës se fillimisht ai po punonte në Kaçanik. Në fillim të vitit 2005 ai është transferuar në njësinë NjOMR (ROSU). Aktualisht, ai po punonte si polic në patrullën e policisë në Gjilan. Duke iu referuar datës kur ka ndodhur incidenti, ai deklaroi se atij i kujtohej ti ketë shoqëruar të arrestuarit dhe ai i tha gjykatës se ai e shoqëroi të dytin apo të tretin për në minibusin/furgonin Mercedes përpara hyrjes, dhe ia dorëzuan atë pjesëtarit brenda në minibus. Pas shoqërimit të të arrestuarit, ai hyri në automjetin Toyota, dhe ai deklaroi se ata ishin katër pjesëtarë të njësisë aty. V. K. dhe J. R. dhe kolegët e tij po prisnin ta merrnin të arrestuarin e tyre për ta shoqëruar, dhe ai ishte prapa tyre dhe ai tha se ai nuk pa ndonjë tjetër. Ai tha se ai e prangosi të arrestuarin nga prapa me pranga plastike dhe e shoqëroi atë. Ai po qëndronte në pozicionin anash të arrestuarit dhe ky pozicion është i ndaluar gjatë shoqërimit. Ai

⁴⁴ Procesverbali nga scanca e 14 korrikut 2015

tha se zakonisht kurdo që ata i vendosnin prangat, pa marrë parasysh se a janë ato të metalta apo plastike, ata e vendosin njërin nga gishtërinjtë e tyre ndërmjet, në mënyrë që të kuptojnë nëse ato janë mjaftueshëm të lira dhe të mos i shkaktojnë ndonjë lëndim të arrestuarit, dhe ai tha se ata vepruan në të njëjtën mënyrë kundrejt këtyre të arrestuarve gjithashtu.

Ai i deklaroi prokurorit se ata ishin caktuar nga Rreshteri A, Z. dhe ai ishte i shkurtër, ai vetëm u tha atyre se është një operacion për ti transportuar disa persona nga qendra e paraburgimit për në gjykatë, pa specifikuar në cilën gjykatë, por më vonë kur në qendrën e paraburgimit ai i dëgjoi disa nga hetuesit e policisë të thonë se ata duhej të dërgoheshin në Gjykatën për Kundërvajtje. Prokurori e pyeti atë në lidhje me gjoja mospërputhjes me dëshminë e tij në fazën e procedurës paraprake, dhe ai tha se ishin disa zyrtarë policorë dhe disa nga administrata, në shkallë rrugës për në korridor në stacion policor, dhe në lidhje me shkallët e zbritjes, nuk ishte asnjë nga pjesëtarët e njësisë duke qëndruar statik aty, dhe gjithashtu kur ai shkoi ti marrë të arrestuarit dhe gjithashtu kur ai u largua, aty nuk kishte fare asnjë pjesëtarë të njësisë. Përderisa po i transportonin të arrestuarit, ai i pa J, R, dhe V, K. duke pritur ti shoqëronin personat tjerë.

Të pandehurit S, S, , N, Z, , N, SH, dhe Xh. H, qëndruan në heshtje dhe nuk dëshiruan të dëshmojnë.

4. Fjala përmbyllëse e prokurorit dhe avokatëve mbrojtës

4.1. Fjala përmbyllëse e prokurorit

Fjalët përmbyllëse të prokurorit, gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor, të datës 25 Gusht 2015, deklaruan një numër të fakteve për ti mbështetur pohimet e tija që ngjarjet që pretendohet të kenë ndodhur më 8 Janar 2013, ishin të vërteta. Ai deklaroi në mënyrë që të presupozohet se të pandehurit nuk janë fajtor, atëherë ata duhej ta krijonin një teori që të gjitha palët e lënduara haptazi kanë gënjyer. Në lidhje me këtë, ai iu referua dëshmimeve të të gjithë dëshmitarëve, të cilët i kontaktuan palët e lënduara pas ngjarjes, dhe gjithashtu raportet mjekësore. Ai shtoi se provat e prezantuara në rast ishin prova të drejtpërdrejta, të cilat ose i paraqesin ose i përshkruajnë veprimet kriminale përderisa ato ishin duke ndodhur, ose i përshkruajnë efektet dhe pasojat e veprimeve kriminale menjëherë pasi ato kanë ndodhur. Ai pohoi se palët e lënduara ishin të arrestuar nën dyshimin e kryerjes së detyrave të sigurimit ilegal. Ai tha se ai ishte munduar dhe ka kontrolluar gjithkund për veprën penale të “Kryerjes së detyrave të sigurimit ilegal”, por ai nuk gjeti një vepër të tillë penale. ata ishin arrestuar për një vepër penale jo-ekzistuese, dhe për më keq, ishte e sigurt se ata kurrë nuk kishin kryer ndonjë lloj përcjelljeje dhe për këtë konsideron se veprimet e Policisë së Kosovës ishin shumë joprofesionale. Ai më tutje mohoi se palët e lënduara përfaqësuan përcjelljen e z. A:V. , dhe duke ju referuar deklaratave të disa prej viktimave, çfarë gjendet në procesverbal nuk është e vërtetë, pretendohet se disa thanë se ata ishin

pjesë e të ashtuquajturës Mbrojtja Civile dhe se ata ishin caktuar që të ofrojnë sigurinë për z. V. apo Z. M. . Më pastaj, duke i marrë të gjitha parasysht, ata janë dërguar në fund të fundit në Gjykatën për Kundërvajtje, që do të thotë se nuk ekzistonte kurrfarë përgjegjësie penale mbi palët e lënduara. Prokurori gjithashtu iu referua deklaratave të zyrtarëve policorë M. P. , M. B. dhe S. S. , të cilët i pranuan palët e lënduara në atë kohë dhe e përmendën se ata të gjithë ishin në gjendje të mirë. Megjithatë, keqtrajtimi, sipas prokurorisë, ndodhi në ditën e nesërme, kur u caktua Njësia e Operacioneve Speciale (ish njësia NjOMR/ROSU).

Prokurori pohoi se përderisa palët e lënduara po shoqëroheshin prej qendrës së paraburgimit për në automjete, secili nga të arrestuarit ishte i prangosur, i përkulur, me fytyrë poshtë, i udhëhequr lart shkallëve, përmes derës së daljes dhe prej aty për në zonën e parkimit, dhe në furgonë. Dhe gjatë shoqërimit, secili i arrestuar është shtyrë të kaloj përmes një korridori prej policëve të njësisë speciale, të cilët i sulmuan ata fizikisht nga të dyja anët, dhe të gjithë ata ishin goditur në shpinë, në bark, gjoks, qafë, por jo në fytyra. Në lidhje me këtë, ai iu referua dëshmimeve të dëshmitarëve të prokurorisë, të cilët kishin kontakt të drejtpërdrejt me palët e lënduara, raportet mjekësore të përpiluara menjëherë pas ngjarjeve, dhe ai gjithashtu përmendi dëshmitë e tre dëshmitarëve anonim. Ai gjithashtu vuri në pah incizimet ku mund të shihej që njëri nga zyrtarët policorë është parë duke e goditur dhe duke e shuplakua një të arrestuar. Prokurori i elaboroi dëshmitë e tyre të dhëna përpara gjyqtarit në Gjykatën për Kundërvajtje, ku ata e mohuan të kenë qenë të keqtrajtuar, por ai argumentoi se ata nuk e dinin se a do të liroheshin apo shfajësoheshin, ata ende ishin brenda një ndërtese të institucionit të Kosovës, ata posa kishin qenë të keqtrajtuar dhe rrahur nga përfaqësuesit e një institucioni Kosovar. Ata duhet të përballeshin me udhëtimin e kthimit prej Prishtinës për në Leposaviq.

Përveç incizimit të paraqitur, prokurori gjithashtu iu referua marrjes në pyetje të palëve të lënduara gjatë fazës së hetimit, ku ata i identifikuan disa zyrtarë policorë të cilët morën pjesë në keqtrajtimit. Ai deklaroi se kur gjykata dhe gjyqtarët do ti shqyrtojnë deklaratat e tyre, ata do të gjejnë shumë prova vërtetuese dhe shumë koherencë dhe besueshmëri dhe disa kontradikta ndërmjet njëri tjetrit, disa detaje të vogla në numër, kohët dhe detajet, distancën, etj. Kjo është ajo çfarë shumica e avokatëve mbrojtës mundohen ta bëjnë për ta potencuar mungesën e tyre të besueshmërisë sa i përket detajeve të vogla, dhe për këtë prokuroria i kërkoi gjykatës që ti dënoj të gjithë të pandehurit për të gjitha akuzat në aktakuzë.

4.2. Fjalët përmbyllëse të avokatëve mbrojtës

4.2.1 Fjala përmbyllëse e A. R.

Duke iu referuar akuzave kundër klientit të tij, avokati mbrojtës R. deklaroi se shumë dëshmi zyrtare që janë prezantuar në këtë shqyrtim gjyqësor janë kontradiktore dhe prova të tilla zyrtare

nuk mund të merren parasysh. Avokati deklaroi në fjalën e tij përmbyllëse se kualifikimet ligjor në aktakuzë janë tërësisht politike dhe të jashtëligjshme. Sa i përket situatës faktike që pretendohet dhe përcaktohet nga prokurori dhe nga palët e lënduara në përgjithësi, është përcaktuar një situatë e ndryshme faktike.

Ai konsideron se në rastin specifik, në asnjë mënyrë nuk është përcaktuar se klienti i tij ka pasur ndonjë motiv që ti shkaktoj palëve të lënduara ndonjë lloj lëndimi trupor, ti keqtrajtoj ata apo sulmoj ata. Konkluzionet e zyrës së prokurorisë janë kryesisht të bazuara në deklaratat e palëve të lënduara, pa asnjë dallim. Ai pohoi se gjatë tërë procesit të shoqërimit, klienti i tij ka qenë i armatosur me armë të gjatë dhe detyrat e tija kanë qenë ta siguroj perimetrin jashtë objektit të qendrës së paraburgimit.

4.2.2. Fjala përmbyllëse e N. SH-1

Avokati mbrojtës N. SH-1, fillimisht i përshkroi veprimet e kryera nga palët e lënduara që prej momentit kur z. V. ka hyrë në Kosovë, përderisa ai deklaroi se lëvizje apo veprime të tilla mund të jenë kuptuar nga policia si vepër penale.

Ai më tutje shtoi se akuzat në këtë rast janë jashtëzakonisht të ekzagjeruara, vetëm sa për të paraqitur çështjen si më serioze, dhe në mënyrë që ta konfirmoj natyrën e saj kriminale, përderisa shton se prokurori tenton ta inkriminon çdo veprim të të pandehurve si keqtrajtim të palëve të lënduara, madje edhe gjatë kryerjes së veprimeve të thjeshta që parashihen me rregulla të policisë, që zbatohen në shumicën e shteteve demokratike, siç janë për shembull prangosja, përkulja e kokës, shikimi drejt dyshemesë dhe gjithashtu edhe muzika.

Avokati mbrojtës gjithashtu iu referua raporteve mjekësore, si prova të papranueshme pasi që në provën fizike në e kemi një raport mjekësor të specialistit të Institucionit Shëndetësor të Manastirit të Graçanicës që e mbartë vulën e Dr. I. P. 1, të datës 8 Janar 2013, dhe ai pohon se murgesha I. P. 1, dëshmitare në këtë rast, ka lëshuar raporte mjekësore në mënyrë që të ofroj më shumë prova në mënyrë që ta mashtroj trupin gjykues.

Në përgjithësi, avokati mbrojtës konsideroi se për nga këndvështrimi profesional dhe moral, kjo çështje nuk është e rëndë siç pohohet në Aktakuzë, dhe pa kurrfarë nevojë është trajtuar si një vepër penale, përderisa duhej të trajtohej si procedurë disiplinore nga Inspektorati i Policisë së Kosovës. Për fund, ai shtoi se në rast se trupi gjykues e shpallë klientin e tij S. S. të jetë fajtor, propozon t'ia caktoj një dënim të arsyeshëm, në përputhje me dispozitat ligjore, duke i marrë parasysh rrethanat që shkojnë në të mirë të tij.

4.2.3 Fjala përmbyllëse e B. M. 2

Z. M. 2 , gjatë mbajtjes së fjalës përmbyllëse për klientin e tij N. D. deklaroi se nuk ka prova të mjaftueshme që e konfirmojnë inkriminimin nga aktakuza, së paku jo në pjesën që i përket klientit të tij. Ai e ngriti çështjen në janë kualifikimet ligjore të sakta.

Ai deklaroi se zyra e prokurorisë e zgjeroi numrin e veprave penale brenda 20 minutave, prej orës 15:10 deri në 15:30, në disa vepra penale pa pasur kurrfarë bazash. Ai deklaroi se sa i përket klientit të tij, nuk ka elemente të shkeljes apo se paku nuk ka prova të mjaftueshme se ai ishte kryerësi apo bashkëkryerësi i veprës penale të Keqtrajtimit. Nuk ka specifika të veprimeve të caktuara nga klienti i tij.

Nuk është përcaktuar se kjo ndodhi për shkak të etnisë së palëve të lënduara. Përveç kësaj, ai tha se janë disa dëshmi që karakterizohen me shumë kontradikta, mungesë koherence dhe me mospërputhje mbi atë se a ka pasur zyrtarë policorë anash shkallëve apo jo, numrin e tyre, në çfarë pozicioni ishin ata, a kishte shkelmime dhe nga kush. Ai deklaroi se klienti i tij ishte i pajisur me armë të gjatë dhe si detyrë të caktuar ai kryesisht e vëzhgoi zonën, perimetrin e jashtëm.

Ai deklaroi se e vetmja gjë që është konfirmuar duke u bazuar në dokumentacion është ekzistojnë disa lëndime të lehta, mavijosje dhe prerje, lëndime sipërfaqësore të lëkurës. Këto konsiderohen lëndime të lehta trupore, që domethënë se pasojat afatgjate nuk janë mbështetur me dokumentacionin mjekësor në dispozicion, dhe nëse ne gjithashtu i shtojmë konfirmimin e disa palëve të lënduara se disa nga lëndimet ishin shkaktuar më përpara.

Ai më tutje shtoi se me rastin e vlerësimit material, ne mund të përballemi me dilemat nëse një fakt apo rrethanë është konfirmuar tërësisht apo drejt. Në këtë rast presupozimi i in dubio pro reo vjen ne vend kur kryerja e veprës penale nuk është bazuar përtej dyshimit të arsyeshëm.

4.2.4 Fjala përmbyllëse e R. D.

Z. D. e filloi fjalën e tij përmbyllëse duke deklaruar se vet rasti ka pasur aspekt politik, që do të thotë se dhjetë persona të cilët fillimisht kanë qenë të dyshuar, si rezultat i ndikimit politik në instanca të EULEX-it, u bë një çështje kriminale.

Përderisa rasti fillimisht është raportuar si brutal dhe pastaj në fund doli se asnjëri nuk pësoi ndonjë lëndim trupor të rëndë dhe me rrezik për jetë. Ai vuri në dukje se prokurori në deklaratën e tij përmbyllëse më shumë u mor me aftësitë profesionale të Policisë së Kosovës dhe me përshtetshmërinë territoriale të Kosovës sesa me çështjen specifike. Z. D. komentoi aktvendimin e gjykatës së apelit të cilin ai e konsideroi gjithashtu si të gabueshëm, duke e akuzuar klientin e tij me dhjetë vepra penale.

Ai e vuri në dyshim kredibilitetin e disa konkluzioneve të bëra nga palët e lënduara, murgesha dhe gjithashtu nga eksperti i forensikës së EULEX-it, C. B. . C. B. i ekzaminoi vetëm dokumentet që iu ofruan asaj dhe nuk kreu ekzaminim klinik.

Ai kërkoi lirimin e tij nga akuzat, duke u bazuar në parimin e njohur "in dubio pro reo", përderisa kjo gjithashtu kërkohet nga vet drejtësia.

4.2.5 Fjala përmbyllëse e G. A.

Ai deklaroi se dëshmia e palës së lënduar nuk mund të merret si e besueshme pasi që ata i kanë ndryshuar deklaratat e tyre, duke treguar se ata të gjithë kanë qenë pjesëtarë të forcës paralele të sigurisë, siç ishte Mbrotjtja Civile në Veri të Kosovës, ata e kanë shefin e tyre, ata paguheshin mirë për shërbimet e tyre, përderisa kur z. V. erdhi në Kosovë, ata duhej ti ofronin atij sigurimin pasi që ata nuk kanë besim në autoritetet e sigurisë të Republikës së Kosovës.

Ai deklaroi se ata kanë deklaruar ndryshe gjatë fazës së marrjes në pyetje në polici dhe prapë një gjë tjetër kur ata janë marrë në pyetje nga Zyra e Prokurorisë.

Përderisa sa i përket përgjegjësisë penale të të pandehurve, ai potencoi se prokurori duhet të jetë specifik në caktimin e veprës penale një të pandehuri dhe jo të bëjë pretendime të përgjithësuara në grup. Ai tha se sa i përket përgjegjësisë penale të klientit të tij, N. Z. sipas pohimeve të shprehura në fjalën përfundimtare apo përmbyllëse të prokurorit, ai dështoi ta dëshmojë me edhe të vetmen provë, se klienti i tij i ka kryer këto vepra penale me të cilat ai akuzohet, përderisa së bashku me disa të tjerë, klienti i tij ka qenë i ngarkuar me armë të gjatë për ta siguruar perimetrin.

4.2.6 Fjala përmbyllëse e N. S.

Ai deklaroi se prokurori bëri një përshkrim të pasaktë të akuzave për klientin e tij Jeton Ramadani, për veprën penale të sulmit. Ai më tutje shtoi se prokuroria nuk e ka kryer obligimin e vet kryesor, i cili është që të sigurojë fakte për ta përcaktuar dyshimin e bazuar se kanë ndodhur veprime të tilla.

Ai deklaroi se është e dijshme se i pari që u shoqërua jashtë qendrës ishte vet B. M. A. Dhe, siç mund të shihet nga incizimet e kamerës nr. 3, që i ishte paraqitur gjykatës, është dëshmuar se i arrestuari i parë të dal jashtë ishte B. M. A. . Aty mund të shihet se kur ai doli nga ndërtesa, më vonë klienti i tij J. R. doli jashtë. Edhe në kamera ne mund të shohim se veprimet e tija janë kryer në mënyrë profesionale.

Mu ai moment kur është shoqëruar personi i parë i arrestuar B. M. A. , kushdo mund ta shihte se jashtë ishin 8 zyrtarë policorë të NjOMR-së (ROSU). Kjo domethënë se nga të gjithë të

akuzuarit, 8 ishin jashtë, 2 ishin brenda, dhe ata që ishin brenda janë J. R. dhe V. K.

Ai është i shqetësuar sepse klienti i tij me asnjë veprim nuk ka kryer ndonjë veprë penale gjatë shoqërimit nga qendra e paraburgimit deri tek automjeti. Sa i përket pretendimeve të prokurorit që Jetoni e goditi Marko Jakovljevic përderisa ishte statik në oborr, sipas tij nuk qëndrojnë pasi që prej incizimeve të kamerës në pjesën e parkingut, veprimi i klientit të tij dhe mënyra sesi personi i arrestuar është shoqëruar për në furgon, shihen shumë qartë.

Për më tutje, ai deklaroi se ligjit qartë e përcakton se në mënyrë që të përcaktohet fajësia e dikujt, nuk mjafton një deklaratë e vetme, por ligji kërkon prova thelbësore dhe mbështetëse në mbështetje të kësaj deklaratë, sipas Nenit 262 të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës. Dhe ky është rasti me deklaratën e Marko Jakovljevic, një deklaratë e cila nuk është e besueshme dhe nuk mbështetet me asnjë provë.

Më tutje ai tha se kodi penale në Nenin 31 flet për bashkëkryerje, nëse dy apo më shumë persona e kryejnë një veprë penale duke marrë pjesë në kryerjen e veprës penale apo duke kontribuar në mënyrë thelbësore në çfarëdo mënyre, në kryerjen e saj, secili prej tyre do të jetë përgjegjës.

4.2.7 Fjala përmbyllëse e F. B.

Ajo deklaroi se aktakuza dhe aktakuza e ndryshuar duken të jenë të paqarta sa i përket përshkrimin të veprimeve eventuale të ndërmarra nga klienti i saj N. S. H., që definitivisht se duhet të përmbajë elementin e veprës penale me të cilën ai është akuzuar.

Ajo shtoi se këto akuzat, përveç që përmbajnë paqartësi, ato gjithashtu përmbajnë vet-kontradiktat në lidhje me përshkrimin e veprimeve të ndërmarra eventuale, vendin, mënyrën dhe specifikat e secilit veprim të akuzuarit, dhe e gjithë kjo vjen si rezultat i provave të prokurorisë që janë pjesërisht të papranueshme, për shkak se ato janë siguruar në kundërshtim me dispozitat e procedurës penale dhe kontradiktat e dëshmitarëve, të cilët përkundër faktit se ata i panë ngjarjet dhe rrethanat gjithnjë duke qenë së bashku, ata dëshmojnë tërësisht në mënyrë kontradiktore me njëri tjetrin në lidhje me fakte të caktuara.

Fakti që pretendimet e prokurorisë nuk kanë ndodhur janë konfirmuar nga dëshmitarët e mbrojtjes J. M., N. G., S. Z. dhe A. R., të cilët kanë qenë dëshmitarë okularë të ngjarjes, dhe konfirmuan se gjatë shoqërimit të palëve të lënduara nga qendra e paraburgimit për në furgonët e transportimit, ata nuk kanë parë kurrfarë keqtrajtimi.

Ajo potencoi se është konkluduar se në veprimet e klientit të saj, asnjë nga elementët e veprës penale të keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare apo autorizimeve publike sipas Nenit 198,

par. 1 në ndërlidhje me Nenin 31 të KPK-së, nuk janë të paraqitura, dhe e tërë kjo është për shkak se pa kurrfarë dyshimi, pretendimet e aktakuzës në ndërlidhje me klientin e saj dhe të tjerët, nuk janë përcaktuar pasi që asnjëra nga provat mbi të cilat bazohet aktakuza, është dëshmuar të jetë e besueshme dhe e përgjegjshme. Për këtë, ajo kërkon një Aktgjykim të shfajësimit për klientin e saj.

4.2.8 Fjala përmbyllëse e Xh. M.

Ai deklaroi në përmbylljen e tij se aktakuza është e pabazuar dhe e jashtëligjshme. Ajo përmban shumë të meta si rezultat i të cilave ajo nuk mund të merret parasysht. Ai tha se sipas këndvështrimit të tij dhe atij të avokatëve tjerë mbrojtës, akuza e parë e aktakuzës është ndryshuar, duke iu referuar aktvendimit të Gjykatës së Apelit, që prokurori e konsideron “pjesë të aktakuzës”. Ai e fokusoi përmbylljen fillimisht në kualifikimin e drejtë të akuzave, përderisa i deklaroi dilemat, dhe duke vënë në dukje paqartësitë të cilat shihen në aktakuzën konkrete.

Ai e mbylli fjalën e tij përmbyllëse duke deklaruar se gjatë fazës së kundërshtimit të provave dhe kërkesës për hedhjen poshtë të kësaj akuze sikurse edhe në shqyrtimin gjyqësor, ai i ka shprehur pikëpamjet e tija se kjo akuze e motivuar politikisht është konstruktuar me të meta që asnjëherë nuk janë hequr, dhe kjo ishte arsyeja që kjo akuzë kurrë nuk është përmirësuar.

4.2.9 Fjala përmbyllëse e T. Zh.

Avokatja mbrojtëse Zh. , përderisa po e mbronte klientin e saj V. K. , deklaroi se me asnjë veprim të çfarëdo lloji, klienti i saj nuk e inkriminoi veten, për shkak se ai nuk ka mundur ta bëjë një gjë të tillë edhe nëse ai do të dëshironte, dhe kjo është vërtetuar qartazi edhe gjatë këtij shqyrtimi gjyqësor. Ajo tha se në ditën kritike klienti i saj ishte vozitës, deh vetëm e shoqëroi palën e lënduar M. S. . Duke marrë parasysht se pala e lënduar M. S. i dha deklaratën e tij departamenteve të ndryshme dhe ai kurrë nuk e inkriminoi klientin e saj.

Ajo përfundoi që edhe në dëshmitë e dëshmitarëve tjerë, as në mënyrë indirekte, kurrë nuk është dëshmuar se klienti i saj i ka kryer veprat penale për të cilat akuzohet ai. Megjithatë, prokurori në fund vendosi ta akuzoj klientin e saj pa asnjë provë të vetme dhe pa asnjë bazë ligjore. Ajo më tutje deklaroi se gjatë shqyrtimit dhe administrimit të provave në këtë rast penal, prokuroria nuk ishte në gjendje ta arsyetoj aktakuzën sa i përket klientit të saj, dhe përshkrimi faktik nuk mund të vërtetonte dhe arsyetohej me provat, gjatë vërtetimit të fajësisë dhe përgjegjësisë penale për klientin e saj.

4.2.10 Fjala përmbyllëse e M. S. E.

Përderisa po e mbante fjalën përmbyllëse për klientin e saj Z. S., ajo deklaroi se i tërë procesi i këtij rasti ka ndikuar në jetën e klientit të saj dhe të familjes së tij. Ajo shtoi se z. S. nuk ka kryer kurrfarë veprimi inkriminues. Përgjegjësia penale është individuale dhe absolutisht në kurrfarë mënyre ajo duhet të jetë ndëshkim kolektiv, siç po pohohet nga prokuroria.

Ajo e mbylli fjalën përmbyllëse duke deklaruar se duke u bazuar në situatën faktike gjatë procedurës, nuk ka mundur që në mënyrë të pakontestueshme ta dëshmoj fajësinë e klientit të saj. Ajo më tutje shtoi se i vetmi faj i z. S. është se në ditën kritike ai ka qenë në detyrë siç kërkohej nga mbikëqyrësi i tij. Në fund të fundit, tashmë është e qartë se gjatë shqyrtimit gjyqësor nuk është dëshmuar me një provë të vetme të rëndësishme që z. S. i ka kryer veprat penale me të cilat akuzohet ai.

4.2.11 Fjala përmbyllëse e A. V.

Ajo deklaroi se akuzat kundër klientit të saj duhet të tërhiqen për shkak se nuk ka prova të mjaftueshme për ta mbështetur dyshimin e mirë-bazuar se i njëjti i ka kryer veprat penale me të cilat është akuzuar ai. Me pretendime të tilla kjo aktakuzë nuk mund të qëndroj si e tillë, për shkak se ajo nuk mund të gjej kurrfarë mbështetje mbi faktet dhe provat e propozuara nga prokurori i EULEX-it.

Ajo deklaroi se duke pas parasysh se gjykata e apelit e ka ndryshuar aktakuzën për kualifikim ligjor, dhe gabimisht i ka interpretuar kualifikimet e veprave penale, më tutje shtoi se aktvendimi i gjykatës së apelit është kontrovers dhe kundër ligjit, për shkak se ai i kualifikon dhe interpreton dispozitat ligjore në mënyrë të gabueshme.

Ajo më tutje deklaroi se të gjithë dëshmitarët në deklaratat e tyre të dhëna gjatë shqyrtimit gjyqësor, kanë deklaruar se ata e njihnin njëri tjetrin, disa nga ata e njihnin njëri tjetrin sipërfaqësisht. Ata ranë dakord mbi atë se çfarë ata duhet të dëshmojnë. Kjo gjithashtu u dëshmuua nga pala e lënduar M. V. Ajo i propozoi gjykatës që të mos ua japin besimin e tyre, duke u bazuar në faktin se ata ranë dakord me njeri tjetrin mbi atë se çfarë ata duhet të dëshmojnë.

Ajo gjithashtu iu referuar konkluzioneve të znjsh. B. se lëndimet trupore që i pësuan palët e lënduara, mund të jenë shkaktuar edhe para datës 6 Janar 2013, dhe konkludoi se në ditën kritike, veprimet e klientit të saj nuk tregojnë kurrfarë elementi të veprës penale siç është paraqitur dhe pretenduar nga prokurori. Për këtë, ajo i propozoi gjykatës që ta shfajësoj klientin e saj si rezultat i mungesës së provave.

5. Të gjeturat faktike

5.1 Faktet e dëshmuara

Gjykata, në dispozitivin e aktgjykimit i definoi faktet të cilat janë dëshmuar përtej dyshimit të arsyeshëm. Është dëshmuar se G.K. po vepronte si zyrtar policor në njësinë e operacioneve speciale – ROSU, dhe ky fakt është dëshmuar nga deklaratat e të pandehurve dhe gjithashtu nga raportet policore. Materiali i njëjtë është përdorur për përcaktimin e datës dhe vendit të kryerjes së veprave penale (raporteve policore në skedarë). Deklaratat e palëve të lënduara ishin shtylla kryesore e provave në këtë rast. Sa i përket sulmit kundër M.Ç.

Gjykata u mbështet në deklaratën e M.Ç. në seancat e shqyrtimit gjyqësor. M.Ç. i përshkroi shumë akte të frikësimit dhe keqtrajtimit kundër personalitetit të tij, por në deklaratën e tij përpara gjykatës, ai e tregoi dhe identifikoi një person që e kishte goditur atë, konkretisht G.K. (faqe 54, procesverbali i shqyrtimit gjyqësor nga data 16.12.2012). Në këtë deklaratë, M.Ç. i përshkroi shumë veprime, por këto veprime janë gati të pamundshme që ti atribuohen një kryerësi specifik përtej dyshimit të arsyeshëm. M.Ç. përmendi në intervistën e tij se një zyrtar policor po e grushtonte atë, duke u munduar ta bindte ta pranoj vrasjen e kolegut të tij. Nga deklaratat tjera të dëshmitarëve dhe të pandehurve, është e vështirë që ti përcaktohen veprime të tilla një zyrtari policor të caktuar. Ai e përshkroi se në automjet ai mori goditje nga dy zyrtarë policorë që ishin të ulur prapa tij, dhe ai gjithashtu mori goditje nga pasagjeri ulur pranë vozitësit, por është e pamundur që të identifikohen ata zyrtarë policorë përtej dyshimit të arsyeshëm. Ai e përshkroi zyrtarin policor aktiv i cili po e rrihte atë në automjet, si një zyrtar policor me flokë të shkurtra të zeza dhe i rruar mirë. Ai e përshkroi njërin nga zyrtarët policor me sy ngjyrë të kaltër apo gjelbër të çeltë. Duhet të potencohet se një përshkrim i tillë mund ti përshtaten më shumë se një zyrtari policor. Në fazën e procedurës paraprake, ai tregoi drejt J.R., por më vonë ai nuk e njohu atë përpara kamerës në shqyrtim gjyqësor. M.Ç. gjithashtu e konfirmoi rrahjen e D.V. Ai ishte dëshmitar i drejtpërdrejt i cili e pa D.V. tashmë të rrahur duke dalë nga tualeti. Për ato arsye gjykata e konsideron këtë si një fakt të pakontestueshëm që G.K. e ra shuplakë dhe e goditi M.Ç. derisa ishte duke e shoqëruar atë për në automjetin Toyota. Siç u tha nga M.Ç., ai ishte i prangosur, rrugës prej qendrës së paraburgimit për në Gjykatën për Kundërvajtje.

Deklarata e I.P., e cila është dhënë më 11.12.2014, në faqen 25, deklaroi se ai e njohu G.K., i cili e keqtrajtoi atë dhe shokët e tij në furgon. Nga raporti policor është evidente se ky ishte një Mercedes “288-01”. Ai ishte i prangosur – kjo ishte ajo çfarë ai deklaroi dhe gjithashtu është pohuar në deklaratat e palëve tjera. I.P. gjithashtu e njohu N.Z. si një person i cili e keqtrajtoi atë, dhe S.S. si atë i cili ia dha atij një të ashtuquajtur “flakësh magjupqe”. Gjithashtu në deklaratën e tij është evidente se në shkallë nuk ishte e mundur për ti njohur zyrtarët policorë që i rrahën palët e lënduara për shkak se kokat e të arrestuarve ishin të përkulura poshtë. Ai gjithashtu e konfirmoi se zyrtarët policorë vazhdimisht ndërroheshin gjatë rrahjes, dhe ata ishin ndërmjet katër dhe gjashtë prej tyre (faqe 15, procesverbali i shqyrtimit gjyqësor nga data 10.12.2014). Ai gjithashtu është personi të cilit i kujtohet se D.V. është rrahur në tualetet e Gjykatës për Kundërvajtje; ai e pa D.V.

duke dalë nga tualeti me një fytyrë të zbehur dhe duke e mbajtur dorën e tij të djathtë. Për këto arsye gjykata nuk ke hezitime të gjej se G.K. e ka keqtrajtuar I.P., brenda furgonit që bartë tabelat e regjistrimit Mercedes "288-01".

B.M. në deklaratën e tij përpara gjykatës, më 3 dhjetor 2014, faqe 44, e njohu G.K. si zyrtarin policor i cili e keqtrajtoi atë dhe u mundua ta poshtëroj atë në furgon. Furgoni po vozitej nga S.A., furgoni Mercedes 213-01 (shiko deklaratat e S.A. dhe raportet policore, skedari numër 6, faqe 4836). B.M. e përshkroi në shqyrtim gjyqësor (shiko procesverbalin nga data 19.11.2014, faqe 19) se G.K. i vendosi armën e tij në kokë përderisa S.A. e drejtoi armën e tij në drejtim të gjurit të B.M. për ta bërë atë të thotë "Kosova është Republikë". Kur ai refuzoi të përgjigjej, kjo e bëri që të zemërohej shumë zyrtarin policor (G.K.) pranë tij. Pastaj ai mori shqelma me çizme, e përdredhin atë. Kjo deklaratë është vërtetuar nga deklaratat e B.M.A. nga data 24.10.2014, faqe 36, dhe faqe 19 nga data 23.10.2014.

D.V. gjithashtu e njohu G.K. i cili e keqtrajtoi atë në tualet. Në deklaratën e tij përpara gjykatës, më datën 15.02.2015, faqe 31, ku ai deklaroi se G.K. e sulmoi atë me goditje në pjesën e gjenitaleve. Ai gjithashtu tregoi drejt N.D. si personi i cili i kishte rrahur atë në tualet, në Gjykatën për Kundërvajtje (shiko deklaratën e datës 14.02.2015, faqe 24).

S.S. është identifikuar në seancën e shqyrtimit gjyqësor, nga B.M.A., si personi i cili e lidhi dhe e sollti atë te furgoni, e goditi dhe e pyeti atë çfarë po bënte ai në Graqanica (shiko faqen 36 të procesverbalit të shqyrtimit gjyqësor, të datës 9.10.2014). Kur D.V. e pa fytyrën e S.S. ai nuk ishte i sigurt për të, se a i ka bërë ai atij apo kolegëve të tij ndonjë gjë (shiko procesverbalin e datës 05.02.2015).

Ivan Petrovic e njohu S.S. përmes video-lidhjes në shqyrtim gjyqësor, si personin i cili ia dha atij të ashtuquajturën "flakëshë magjupqe" dhe për nga koha e dhënë në deklaratat e B.M. dhe I.P., kjo ndodhi brenda periudhës kohore që mbulohet nga akuzat 1, 2 dhe 3 të aktakuzës domethënë ka ndodhur në kohën kur automjetet e filluan udhëtimin e tyre në parkingun e qendrës së paraburgimit në Prishtinë.

Në rastin e B.M.A., S.S. gjithashtu e sulmoi atë në fytyrë. B.M.A. e identifikoi S.S. si zyrtarin policor i cili e pyeti atë se çfarë po bënte në Graqanicë, dhe kur ai tha se ai shkoi për liturgji, ai filloi ta grushtoj atë (shiko procesverbalin e shqyrtimit gjyqësor të datës 23.10.2014, faqe numër 15), dhe i njëjti person siç është evidente nga deklaratat e tij (faqe 14-15, procesverbali i shqyrtimit gjyqësor nga data 23.10.2014), e goditi atë në ije dhe ia lidhi rripin e sigurisë përreth qafës së tij. Në faqen 16 të procesverbalit të datës 23.10.2014, B.M.A. e përshkroi sesi ai goditej dhe grushtohej, por këto grushtime ishin vështirë të atribuoheshin ndonjërit. Është e qartë se B.M. ishte i arrestuari i parë, dhe ai është

goditur më shumë se dy herë nga S. S., i cili e filloi me zhvendosjen e të arrestuarve nga qendra e paraburgimit për në furgon. Në faqen 37, të procesverbalit të datës 23.10.2014, në pyetjen e avokatit mbrojtës, B. M. 1 tha se personi që ia vendosi rripin e sigurisë përreth qafës së tij ishte i njëjti person i cili e pyeti atë "çfarë po bënte ai në Graqanicë". Në faqen 16, ai e përshkroi në përgjigjen e tij se ai ishte duke shkuar në Graqanicë për liturgji, dhe pastaj ai është goditur në kokë, shqelmuar në këmbë dhe grushtuar në gjoks. Nga raporti policor është e qartë që S. S. ishte caktuar si udhëheqës ekipi i tërë grupit.

Përfshirja e S. A. është përshkruar qartë nga B. M. 1, D. V. dhe B. M. B. M. 1 tregoi drejt S. A. në deklaratën e tij përpara gjykatës, më datën 24.10.2011, faqe 37, si personin i cili e vendosi armën në gju të B. D. V., në deklaratën e tij në faqe 30, të procesverbalit të shqyrtimit gjyqësor nga data 05.02.2014, e përshkroi S. A. si vozitësin e furgonit, i cili ishte pranë B. (M.). B. M. , në deklaratën e tij të datës 03.12.2014, faqe 43, e njohu S. A. si vozitësin i cili ia drejtoi armën në gjurin e tij. Në faqen 18 dhe 19 të deklaratës së tij, procesverbali i shqyrtimit gjyqësor nga data 19.11.2014, B. M. e përshkroi çfarë ndodhi kur ai refuzoi të thotë se Leposaviqi është në Republikën e Kosovës. Ai mori disa goditje dhe vozitësi e ndaloi automjetin, e vendosi fishekun në tytë të revoles dhe ia vendosi atë në gjurin e tij të majtë; polici në anën e djathtë të B. M. ia vendosi pushkën e tij në kokë. Vozitësi iu kthye timonit, B. M. deklaroi se ai beson se vozitësi po e godiste atë gjithashtu. Ai gjithashtu deklaroi se polici në anën e tij të djathtë nxori diçka nga rripi i tij dhe e goditi atë në stomak. Kur ai e kuptoi se këto goditje nuk kishin kurrfarë rezultati, polici filloi ta godiste B. M. në pjesën e poshtme të gjurit. Z. M. e kërkoi B. M. të thoshte çfarëdo që ata dëshironin, vetëm që ta shpëtoj atë nga rrahja. B. M. përshkroi se zyrtarët policorë që po e keqtrajtonin atë, e fotografuan atë, dhe zyrtari policor tha se ai e bëri këtë pasi që do ta bënte identifikimin e tij shumë më të lehtë. N. D. është identifikuar nga B. M. dhe D. V., si personi i cili mori pjesë në keqtrajtimin e B. M. dhe D. V. B. M., më datën 03.12.2014, në sallë të gjyqimit, përmes video-lidhjes, e identifikoi N. D. si personin i cili u mundua ta godiste atë në ndërtesë të gjykatës, dhe si personin i cili hyri në tualet kur është keqtrajtuar D. V. (shiko faqe 45, të procesverbalit të shqyrtimit gjyqësor nga data 03.12.2014). Gjykata ka zbuluar gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor, më datën 19.11.2014 (shiko procesverbalin faqe 20), se në ndërtesë të gjykatës, zyrtarët policorë e morën atë nga kati përdhese dhe e rrahën atë duke u ngjitur shkallëve drejt katit të parë. Gjithashtu është zbuluar se kur ai ishte duke qëndruar ulur në karrige, ai mori disa goditje. Ky veprim e mbulon akuzën 5 të aktakuzës sa i përket shkelmimeve me çizme, siç B. M. e përshkroi në faqe 20 të deklaratës së tij, më datën 19.11.2014, kur ai foli për më shumë zyrtarë policorë. Duke u bazuar në raport, faqe 4936, N. D., G. K. dhe S. A., ishin në Mercedes. Nga raporti është evidente që N. D., G. K. dhe S. A. ishin një ekip i caktuar në automjet. Raporti gjithashtu e përmend F. S. dhe N. F. si pjesëtarë të ekipit,

por më vonë ndryshoi përbërja. Nga deklarata e B.M. shkelmat mund ti atribuohen përtej dyshimit të arsyeshëm vetëm G.K. Kjo për shkak se G.K. ishte personi i cili foli me Branko Milojevic dhe ai ishte polici i cili ishte i ulur pranë Branko Milojevic (shiko faqe 20). Nga ana tjetër, ish-in N.D. dhe G.K., ata të cilët po e shoqëronin Branko Milojevic për në ndërtesën e Gjykatës për Kundërvajtje. Nga deklarata e Darko Vlasaj, 05.02.2015, faqe 30, kur Naim Durmishi u ballafaqua me Darko Vlasaj përmes video-lidhjes, kur Darko Vlasaj e pa N.D., ai tha “ai është personi i cili më shoqëroi mua nga qendra e paraburgimit e deri te furgoni, dhe ai ishte ai i cili ishte në tualet dhe i cili po më rrihte mua”; në faqe 31, ai e njohu G.K. si personin i cili ishte në tualetin e ndërtesës së gjykatës dhe i cili ia shkaktoi të goditurën e parë në pjesën e gjenitaleve. Kur Darko Vlasaj është intervistuar nga prokurori, gjatë shqyrtimit gjyqësor më datën 04.02.2015, në faqe 24 të procesverbalit, Darko Vlasaj e përshkroi se kur ai ishte në tualet të Gjykatës për Kundërvajtje, dhe më parë ai ishte rrahur në stacion policor, ai kishte stomakun e ënjtur. Ai është shoqëruar për në tualet, prangat e tija janë zhvendosur nga prapa trupit tij në përpara. Në momentin kur Darko Vlasaj u mundua ti zhvesh pantallonat e tija, Gani Konjuhi e goditi atë në gjenitale dhe i tha atij se ai nuk duhet të ketë fëmijë dhe se fara e tij duhet vvarë. Në atë pikë ai u rrëzua. G.K. dhe Naim Durmishi e ngritën atë ashtu që ai të mund ta pastroj fytyrën e tij. Kur ai u mundua për të pirë ujë, ata filluan ta godisnin atë në stomak dhe shpinë, dhe i thanë atij se ai nuk duhet ti tregoj askujt për asgjë. Ata thanë se ata do të vijnë dhe do ta dhunojnë nënën dhe motrën e tij dhe do ti vrasin ato. Ai u mundua të ikë nga tualeti dhe në atë moment ata ia përdrodhën krahun e tij. Personat të cilët u identifikuan ta kenë shoqëruar Darko Vlasaj për në tualet ish-in N.D. dhe G.K.

1. Për këtë, është e qartë që ata i kryen veprat penale në bashkëkryerje.

N.Z. është identifikuar nga Ivan Petrovic gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor, kur ai e pa atë përmes video-lidhjes (shiko procesverbalin nga data 11.12.2014, faqe 25). I.P. e përshkroi N.Z. si pësonin i cili e keqtrajtoi atë në furgon. Atij i kujtohej shumë mirë N.Z., për shkak se ai nuk kishte kapelë dhe ai komunikoi me të. N.Z. e shoqëroi D.S., I.S. dhe I.P. I.P. tha se qysh para 7 janarit 2013 ai kishte probleme me shpinë, dhe për këtë arsye gjendja e keqe e shtatit të tij, nuk mund automatikisht ti atribuohet rrahjeve të cilat ndodhën më 7 dhe 8 janar. Ky veprim i N.Z. i mbulon akuzat 1, 2 dhe 11 të aktakuzës.

I.R. është identifikuar në sallë të gjykimit më 24.10.2014, nga B.M.A. (shiko procesverbalin e shqyrtimit gjyqësor, faqe 38). Ai e njohu I.R. si personin i cili e goditi atë në qafë, përderisa ai ishte në furgon. I.R. ishte në orarin e punës i caktuar në ekip me V.K., Z.S., J.R. dhe M.K. Nga raporti i Inspektoratit Policor të Kosovës (shiko faqe 4815-4817, versioni në gjuhën Angleze) duket se vetëm njëmbëdhjetë (11) zyrtarë policorë nga ekipi tre (3) ish-in të caktuar ti shoqëronin të arrestuarit e nacionalitetit Serb, nga qendra e paraburgimit për në Gjykatën për Kundërvajtje. Pjesëtarët e ekipit tre (3), të cilët morën pjesë në këtë operacion, nën Rreshterin B.A., shef i Njësisë së

Operacioneve Speciale (NjOS / OSU), i morën udhëzimet e tyre që erdhën nga drejtoria e njësive speciale, domethënë nga Kapiteni F. XH., fillimisht me telefon dhe më vonë me e-mail. Rreziku është konsideruar të jetë mesatar (shiko e-mailin në versionin në gjuhën Angleze, faqe 4824). Pjesëtarët e ekipit tre të cilët morën pjesë në operacion ishin njëmbëdhjetë të pandehurit të ndjekur penalisht në këtë rast. Ekipi tre në total kishte tri automjete në dispozicion të vetin: Një Toyota me tabela “police xxx”, një Mercedes me tabela “police xxx”, dhe një Mercedes me tabela “police xxx”. Nga raporti i G. K., përpiluar më 09.01.2014, faqe 4875 në versionin në gjuhën Angleze, ai shkroi: më 08.01.2013 ndërrimi i tyre ishte nga ora 10:00-18:00. Diku rreth orës 13:30, Rreshteri A. Z. e informoi atë për transportimin e disa të pandehurve të cilët po mbaheshin në qendrën e paraburgimit në Prishtinë. Ata arritën në stacion policor diku rreth orës 14:00. Nga qendra e paraburgimit së bashku me 5 të dyshuarit në një furgon Mercedes Sprinter, me tabela me numër xxx së bashku me kolegët e tyre S. A. dhe N. D., ata u nisën diku rreth orës 14:30, në drejtim të Gjykatës për Kundërvajtje në Prishtinë, dhe ata arritën në ora 14:40. Ata qëndruan në korridor së bashku me të dyshuarit dhe avokatët e tyre mbrojtës. Të njëjtat informata u dhanë në raportet e S. A. dhe N. D.

S. S., si udhëheqës i ekipit, në raportin e tij në faqen 4884, ai përmendi se ata i vendosën të dyshuarit në automjete, dy të dyshuar në Mercedes me tabela numër 288-01, pesë në furgonin tjetër Mercedes dhe një të dyshuar në Toyota me tabela 213-01. Nexhat Shabani, në raportin e tij në faqe 4890 të versionit në gjuhën Angleze, deklaroi se ai i transportoi pesë të dyshuar, me kolegët e tij, në automjetin me tabela numër xxx. Raporti i Xh. H. nuk dallon nga raporti i mëparshëm i kolegëve të tij, dhe as nuk dallon raporti i N. Z. Raporti i V. K., në faqe 4899 e vërteton raportin e S. S., sepse ai e përmendi që një i dyshuar është vendosur në Toyota me tabela numër xxx. Raporti nuk dallon nga ai i Z. S., faqe numër 2902, i cili e përmendi se një i pandehur është transportuar nga V., I. dhe J. Raporti i J. R. dhe I. R. nuk dallon nga të tjerët.

Incizimet e kamerave

Gjykata arriti në konkluzionin se është e pamundshme të sigurohen informata të bindshme sa i përket identifikimit të të pandehurve nga cilado prej kamerave të vendosura në qendrën e paraburgimit të Prishtinës në kohën e sulmeve të pretenduara. Incizimet janë bardhë e zi dhe paneli i gjyqtarëve u pajtua se në mënyrë që ata të jenë në gjendje të shohin ndonjë detaj vendimtar dhe ti identifikojnë personat në incizim përtej çdo dyshimi të arsyeshëm, ishte e pamundshme vetëm me shikim të thjeshtë. Duhet të përmendet se sipas të gjitha gjasave disa pjesëmarrës në situatë mund ta identifikonin veten apo të tjerët pasi që është e mundshme që incizimet, edhe të kualitetit të ulët teknik, mund të shkundin kujtesën e tyre. Për këto arsye, video-incizimet kishin vetëm vlerë mbështetëse në procesin e vlerësimit të provave të prezantuara në shqyrtimin gjyqësor.

Gjykata mblodhi shumë prova dhe nuk ka konflikte në faktet që, palët e lënduara tashmë të përmendura ishin transportuar nga qendra e mbajtjes së stacionit policor të Prishtinës, për në Gjykatën për Kundërvajtje, nga të pandehurit e lartpërmendur.

Konflikti i provave fillon në momentin kur pala e lënduar e përshkroi se gjatë procesit të transportimit, është ushtruar dhunë nga të pandehurit, mbi ta. Pohimet e palëve të lënduara mbështeten nga prova rrethore dhe nga deklaratat e zyrtarëve policorë të EULEX-it: J, D., Ch, B., dhe murgesha e cila ishte e pranishme në Manastirin e Graçanicës, domethënë I, P-1. Prova e I, P-1. dhe provat tjera siç janë raportet mjekësore nga spitali i Beogradit, i mbështesin pohimet e palëve të lënduara se është shkelur dhunshëm integriteti i tyre fizik, më datën 7 apo 8 janar 2013.

Gjykata mbështetet në provat e paraqitura zyrtarisht të paraqitura gjatë shqyrtimit kryesor, dhe ato janë dëshmitë e vetme mbi të cilat Aktgjykimi mund të lëshohet. Identifikimi përmes fotografive bardhë e zi të renditjes së të pandehurve, e bërë gjatë fazës së procedurës paraprake ishte e papërshtatshme dhe nuk ka ofruar kushtet më të mira për palët e dëmtuara që të rikujtojnë apo të rinumërojnë më saktë përvojat e tyre. Kujtesa njerëzore nuk është gjithmonë burimi më i besueshëm për rindërtimin e të kaluarës. Është gjithkund i njohur fakti se kujtesa njerëzore mund të ndikohet dhe mund të ketë tendenca që të harrojë përvoja të pakëndshme. Për këto arsye Gjykata mbështetet në deklaratat e dëshmitarëve nga të cilët nuk pret angazhime emocionale me situatën që ishte si objekt i Aktakuzës së Prokurorisë. Burimet më të besueshme për Gjykatën ishin deklaratat e J, D., Ch, B.; dhe I, P-1. Deklaratat e tyre vërtetojnë përvojat e përshkruara nga palët e dëmtuara. Gjykata në të vërtetë ka konsideruar të gjithë palët e dëmtuara të jenë dëshmitarë të besueshëm. Dëshmitë e tyre se çka kishte ndodhur ishin gjërësisht të ngjashme në lidhje me të gjitha çështjet kryesore në këtë rast. Mospërputhjet që kishin qenë ishin të vogla dhe kanë buruar nga fakti se ata kishin kaluar përmes një përvoje traumatike. Pohimet e mbrojtjes se gjithçka ishte krijuar nga konspiracioni në mes të Beogradit dhe Selisë së EULEX-it ishte tërësisht e paarsyeshme për një teori të tillë konspirative.

Duhet që të theksohet se deklaratat e disa dëshmitarëve dhe të palëve të dëmtuara kanë qenë kundërthënëse në mes veti. Disa dëshmitarë të propozuar nga avokatët mbrojtës kanë dëshmuar se ata nuk kishin vënë re ndonjë shenjë të dhunës deri sa kishin pasur kontakte me palët e dëmtuara. Dëshmitë e zyrtarëve të policisë, N, G., J, M., dhe R, H. të cilët kishin qenë të pranishëm atje kur palët e dëmtuar ishin transferuar, kanë dëshmuar se ata nuk kishin vënë re ndonjë shenjë të dhunës. Gjithashtu edhe avokatët, B, A., dhe gjithashtu edhe A, dhe G, H., të cilët ishin caktuar ex officio dhe të cilët kishin përfaqësuar palët e dëmtuara në seancën e Gjykatës për Kundërvajtje kanë dëshmuar se ata nuk kishin vënë re ndonjë gjurmë apo shenjë tek palët e dëmtuara deri sa i përfaqësonin ata në Gjykatën për Kundërvajtje. Deklaratat e tilla janë në kundërshtim me deklaratat e palëve të dëmtuara.

Trupi gjykues nuk ka pritur nga zyrtarët e policisë që të dëshmojnë se ata kishin qenë dëshmitarë të dhunës që të jetë përdorur nga kolegët e tyre. Avokatët që mbrojtja i ftojë si dëshmitarë kishin dëshmuar se ata nuk kishin vënë re ndonjë shenjë apo gërvishtje tek palët e dëmtuara. Sido që të jetë, kjo në tërësi përputhet me dëshmitë e palëve të dëmtuara të cilët kanë dëshmuar se ata nuk i kishin raportuar keqtrajtimet e tyre tek avokatët e tyre, apo tek Gjyqtari. Në të kundërtën ata kanë deklaruar se ishin të frikësuar dhe thjeshtë donin që të lënin ndërtesën sa më shpejtë që ishte e mundur.

Palët e dëmtuara kanë dëshmuar se zyrtarët e policisë që i kishin keqtrajtuar ata kanë pasur kujdes që të mos i godisnin ata në vende ku shiheshin, dhe zakonisht goditjet ishin në trup dhe në pjesën e poshtme të trupit. Ne duhet që gjithashtu të theksojmë se kur ata janë pyetur nga Gjyqtari në Gjykatën Kundërvajtësi nëse ndokush i kishte keqtrajtuar ata, ata e kanë mohuar një gjë të tillë, sido që të jetë, ata kishin dëshmuar më vonë se kishin qenë të frikësuar të tregonin rreth keqtrajtimit duke menduar se do të i kthenin prapa në paraburgim dhe të përballoheshin me dhunë më të egër.

Dëshmitarët, J. D., Ch. B. dhe Murgesha I. P. 4. të gjithë kishin kontakte të drejtpërdrejta me palët e dëmtuara. Në natën kur ata shkuan në Manastirin e Graçanicës menjëherë më pas e liruan murgeshën, I. P. 1, pas ekzaminimit. Zyrtarët e Policisë së EULEX-it u takuan me ata një ditë më vonë. Të gjithë këta dëshmitarë dëshmuuan se kishin parë shenja të përdorimit të dhunës kundër palëve të dëmtuara. Për më shumë, kur ne i kemi parasysh të gjitha dëshmitë dhe dokumentacionin mjekësor të vlerësuar nga mjeku i EULEX-it, Ch. A. dhe mjeku ligjor, C. B. është e qartë për këtë Trup gjykues se ishte përdorur dhuna mbi palët e dëmtuara duke mbizotëruar dëshmitë për këtë.

Historiku i këtij rasti është në shkelje të ligjit të policisë, Ligji Numër 4/L-076, Kapitulli II, nenet 12 dhe 13. Këto shkelje ishin të një shkalle të tillë të seriozitetit që Gjykata i konsideron më shumë se të rëndësishme të vogël (neni 11, i KPK-së). Çdo palë e dëmtuar, pasi që ishte e qartë për Gjykatën, ka përshkruar keqtrajtim më intensiv të personit të tij, brenda intervistimit të tyre gjatë shqyrtimit kryesor. Kjo është deklaruar në pjesën e përshkrimeve të veprimeve në këtë Aktgjykim. Skenari faktik vjen nga fakti se veprat penale ishin hetuar dhe më vonë ishin cilësuar si vepra penale të pretenduara si të kryera tërësisht në bashkëveprim. Një qasje e tillë nga hetuesit dhe Policia dhe Prokuroria rezultojë në mungesë të përqëndrimit në vërtetimin e përgjegjësisë personale të secilit të pandehur (shiko vlerësimin mbi bashkëveprimin për diskutim të mëtejshëm). Kur palët e dëmtuara janë pyetur për përshkrimin e veprimeve specifike kundër tyre, të shkaktuara nga të pandehur specifik, ata ishin shumë të përmbledhur.

5.2 Faktet e padëshmuara

Gjykata ishte e kufizuar gjatë procedurës së provave me përshkrimin e fakteve dhe me kornizën kohore të fakteve që përfshihen në Aktakuzë. Gjykata nuk është marrë me faktet që pretendohet të

jenë kryer më herët apo më vonë nga korniza kohore e ngjarjeve të përshkruara në dispozitivin e Aktakuzës. Aktakuza ka kufizuar veprimet e të pandehurve me datën 08 janar 2013, nga ora 14:15, deri në orën 18:00. Duhet që gjithashtu të theksohet se Aktakuza në përshkrimin e saj ka kufizuar vendet e cekura në Qendrën e Mbajtjes në Prishtinë, veturat e caktuara, vendin e parkingut dhe Gjykatën për Kundërvajtje. Palët e dëmtuara kanë përshkruar shumë veprime mirëpo në përshkrimet e tyre mungojnë elementet elementare me anën e së cilave Gjykata mund të shkonte përtej dyshimit të bazuar apo hezitimit që të i caktojë këto veprime për të pandehur specifik për secilën akuzë. D. S. ka përshkruar në deklaratën e tij se në fillim ai ishte hetuar si i dyshuar. Gjatë hetimit ai ishte prangosur dhe se ai ka deklaruar në deklaratën e tij (në faqen 11 të procesverbalit të shqyrtimit kryesor të datës 02 shkurt 2015, në Gjykatë) se prangat e tij ishin shtrënguar tej mase. Nuk ishte e mundur që të caktohet ky veprim për të pandehurin specifik edhe pse ai kishte përshkruar se zyrtari i policisë i cili e kishte prangosur atë kishte uniformë speciale. Kur ai ka përshkruar se palët e dëmtuara ishin rrahur në shkallë (në Aktakuzë i quajtur “rrahje ne mesin e dy radhëve me njerëz”) me këmbë, shufra gome dhe me duar, dikush kishte vënë mbulesën në kokën e tij, kështu që ai nuk ishte në gjendje që ta njihte dikë, (shiko faqet, 12 dhe 13 të procesverbalit të shqyrtimit kryesor të datës 03 shkurt 2015). Ai ka përshkruar se mund të shihte pjesën e poshtme të trupit të dy zyrtarëve të policisë që e kishin marrë atë në veturën furgon. Ai ka përshkruar se dy zyrtarët e policisë tani më ishin në veturën furgon dhe ata e futën atë brenda dhe rrahja kishte vazhduar. I. P. ishte në këndin e djathtë të veturës furgon, dhe e ka përshkruar këtë në faqen 13 të procesverbalit të shqyrtimit kryesor se ai kishte marrë disa goditje në kokë dhe një anëtar i ekipit ROSU kishte ardhur në anën e tij të majtë dhe e kishte goditur me gjurin e tij në brinjët e tij dhe në krah. Ai e ka përshkruar se në veturë dëgjohej një muzikë e lartë. I. P. dhe M. P. ishin gjithashtu atje, përpara tij dhe I. S. ishte gjithashtu atje. Ai ka thënë se zyrtari i policisë që i kishte rrahur ata përmendte kolegun e tij i cili tragjikisht ishte vrarë. Ai nuk mund të identifikonte këtë zyrtar të policisë. Ai vazhdoi duke thënë se atij i kujtoheshin disa fjalë standarde të sharjes. Gjatë udhëtimit ai kishte mbulesën mbi kokën e tij dhe se nuk ishte në gjendje që vërente shumë gjëra. Ai ka përshkruar se dy zyrtarë të policisë e kanë marrë atë nga vetura dhe e kanë dërguar në drejtim të ndërtesës. Ai e përmend se ishte rrëzuar në gjykatore dhe qarkullimi i gjakut ishte ndalur duke thënë se palët e dëmtuara ishin ndarë në dy grupe, një grup ishte krejt në fund të korridorit dhe grupi tjetër ishte në bankë. Ai e përshkroi këtë kur foli rreth situatës në Gjykatën për Kundërvajtje. Më vonë në Manastirin e Graçanicës ai kishte marrë tableta kundër dhimbjes. Ishte kontrolluar në Spitalin e Mitrovicës dhe gjithashtu edhe në Akademinë Ushtarake, në Beograd, por atij nuk i kujtohej se sa ditë kompensuese kishte marrë. Dëshmitari nuk kishte qenë në gjendje për të treguar keqtrajtimet e kolegëve të tij apo ndonjë që dikush i kishte pasur përvojë. Ai ka përshkruar situatat që ishin shumë të vështira për të që të i kujtoheshin drejtë pasi që ai kishte mbulesën në kokën e tij. Nuk kishte qenë e mundur që të tregojë rrahjet që kishin ndodhur gjatë shoqërimit të palëve të dëmtuara nga Qendra e Mbajtjes tek veturat, në shkallë, për ndonjë të pandehur specifik. Gjithashtu edhe mallkimi standard nuk ishte i mundur që të thuhet për ndonjë të pandehur specifik.

I. S. ka thënë se kur ai ishte shoqëruar nga Graçanica për në Prishtinë kishte pasur një përpjekje që ta godisnin atë. Kur ai kishte qenë në Qendrën e Mbajtjes në Prishtinë, ata kishin qëndruar me kokat e tyre të mbështetura në muri dhe me këmbë të ndara. Ata ishin prangosur. Duhet që të thuhet se një prangosje e tillë nuk ishte e rëndë apo me dhimbje. Ata kishin qëndruar gjatë natës në Prishtinë dhe me datën 08 janar anëtarët e ROSU kishin ardhur. Ai tha se ata kishin pasur të veshur xhaketa kundër plumbave dhe kapela. Kur nga ata ishte kërkuar që të prangoseshin përpara, bërrylat e tyre ishin përdredhur me forcë nga prapa dhe koka e tij ishte karshi murit. Ata i ranë shuplak kokës së tij me një dorë të hapur deri sa ai po dërgohej në korridor. Kur I. S. ishte në fund të korridorit, afër shkallëve, dikush e kishte shqelmuar atë në bark dhe e kishte shtyrë. Ata e çuan atë lartë duke e goditur në kokën e tij dhe në shpinë deri sa shkonin lartë shkallëve. Koka e tij ishte e shtyrë poshtë pra ai vetëm me hamendje kishte thënë se autorët ishin pozicionuar në të dy anët e shkallëve por ai nuk kishte mundur që të i shikonte fytyrat e tyre. Në fund të shkallëve ishte një grup i vogël të cilët qëndronin. Ata kishin të veshur uniformë dhe çizme. Ai kishte marrë shumë goditje në kokën e tij dhe në trup. Pastaj, atë e kanë futur brenda në furgon, pas ulëses së ngarësit. Ai nuk mund ta shihte askënd pasi që kokën e kishte poshtë. Ai vetëm i kishte parë dy njerëz pas tij. Ata ishin D. S. dhe I. P. Ai ishte i ulur atje deri sa vazhdimisht goditej në kokë. Pastaj u soll brenda M. P. Atë gjithashtu e godisnin në kokën e tij. Në ndërkohë disa këngë dëgjoheshin dhe zyrtarët e policisë këndonin (I. S. ; tha se ato me siguri janë këngë nacionaliste). Ata kërkuan nga ata që të thonin se ky është shteti i Kosovës. Kur ata arritën në Gjykatën për Kundërvajtje, në Prishtinë, gjatë gjithë kohës koka e tij ishte në drejtim të dyshemesë. Ai kishte marrë disa goditje në korridorin e Gjykatës kur e kishin futur brenda në ndërtesë. Ai kishte parë D. V. kur kishte shkuar në banjo dhe kur ishte kthyer, e kishte dëgjuar D. V. duke thënë, “mos shko në banjo”, pasi që atje e kishin rrahur keq. Ai ka pranuar se nuk kishte qenë në gjendje ta njihje askënd pra të gjitha veprimet që ishin përshkruar nga ai nuk mund të mbështeten tek ndonjë i pandehur i veçantë.

B. M. 1 ka thënë se një zyrtar i ROSU u ka dhënë atyre shikime të fëlliqtë dhe ai ishte i frikësuar sepse kishte dëgjuar se çka ROSU u bënë njerëzve. Zyrtarët e ROSU kanë ngrehur armët e tyre pas shpinës së tij dhe i kanë mbajtur duart e tij me qëllim që ta prangosnin. Ai ishte dërguar lartë shkallëve duke u rrahur gjatë gjithë rrugës deri tek dalja ku priste furgoni. Ai ka thënë se i kujtohej një nga zyrtarët e policisë të kishte shtyrë atë brenda në furgon, e ka vendosur atë në ulëse dhe ia kishte vënë rripin e sigurisë rreth qafës së tij. Më vonë ai kishte identifikuar këtë të pandehur. Është e rëndësishme që të thuhet se kur ai kishte ecur lartë shkallëve ai nuk kishte qenë në gjendje që të shihte fytyrën e askujt, por më vonë kur kishte qenë në furgon. Ai ka përshkruar se si, deri sa shoqërohej, ai ishte mbi gjunjët e ti, gati për të prekur tokën me gjunjët e tij. Atë e kanë dërguar lartë shkallëve dhe zyrtarët e policisë ishin renditur në të dy anët e shkallëve. Ata e godisnin atë në bark dhe në shpinë dhe në kokë e ngrehnin atë dhe e shtynin. Ai e ka njohur S. S. si personi i cili e kishte vendosur atë në furgon dhe që ia kishte vënë rripin e sigurisë së veturës përreth qafës së tij. S. S. e kishte grushtuar atë pasi që ai e kishte pyetur se çka po bënte atje dhe ai kishte parë një person tjetër që kishte ardhur në veturën furgon më vonë. Ai i ka

njohur ata përmes fotografisë. Ata ishin G.K. dhe S.S. D.V. ishte dërguar në veturën furgon nga një zyrtar i policisë i cili e kishte rrahur atë. Në atë pikë, një zyrtar i policisë i kishte thënë zyrtarit të policisë se kush ishte me D.V., "Shiptar - Shiptar" me qëllim që ta rrihte atë më shumë. Ky fakt shkakton dyshime në teorinë e Prokurorit se të gjitha keqtrajtimet ishin të bazuara në motive etnike, për shembull, palët e dëmtuara, etnitetit serb. Zyrtari i policisë e godiste kokën e tij, duke e shqelmuar në këmbët e tij, duke e grushtuar në gjoksin e tij dhe përgjatë tërë trupit. Ai e ka njohur S.S. si person i cili e ka bërë këtë. Ai ka marrë grushte në qafën e tij, dhe ende përjeton dhimbje dhe shqetësime si pasojë e kësaj. G.K. e kishte goditur B.M. që ta bënte atë që të thoshte Kosova është Republikë dhe pastaj e kishte goditur atë me pushkën e tij në gjoksin e tij. Ai ka njohur S.A. si ngarës i cili e kishte vënë revolen mbi gjunjët e B.M. B.M. ishte keqtrajtuar dhe goditur deri sa e filmonin në telefonin mobil. B.M.1 ka konfirmuar se ai nuk e njihte askënd në shkallë.

I.P. ka dalluar zyrtarët e policisë së ROSU nga zyrtarët e tjerë të rregullt të policisë por më vonë deklarata e tij ishte pak e dobët në lidhje me përshkrimin e kryerësve specifik dhe veprimet specifike. Ai ka thënë, në faqen 13, të procesverbalit / deklaratës së datës 10 dhjetor 2014 se zyrtarët e policisë e kishin shoqëruar atë lartë shkallëve dhe në një moment ata kishin filluar që ta shqelmonin atë dhe ta godisnin në fytyrë, gjunjë dhe përgjatë tërë trupit të tij deri sa atë e kishin vendosur në veturë ku aty ishte me B.M.1 dhe M.S. Ai ka thënë se zyrtarët e policisë që e rrihnin atë ndërroheshin vazhdimisht. Ai ishte në gjendje që të shihte fytyrat e zyrtarëve të policisë por më vonë ai identifikojë vetëm N.Z., G.K. dhe S.S. Ai ka dëgjuar se ata kishin pyetur se pse ata kishin ardhur në Graçanicë, ata i mallkuan ata dhe i detyruan që të thonin Kosova është Republikë. D.V. ishte rrahur në korridor. Atij iu kishte kujtuar se Darko Vllasaj të kishte thënë që të mos shkonin në banjo kur ai ishte kthyer.

Pra, përveç të pandehurit që ishin njohur nga Ivan Petroviç, Gjykata nuk ishte në gjendje që të identifikonte ndokënd që pretendohet të kishin rrahur të mbajturit në shkallë. Gjithashtu edhe nga situata ishte e vështirë që të vërtetohej përtej dyshimit të arsyeshëm personat që i kishin rrahur ata në veturë, por I.P. mjaftueshëm kishte njohur S.S., N.Z. dhe G.K. Veprimet e të pandehurve të tjerë kundër I.P. nuk ishin vërtetuar. Në rastin e I.R., I.P. ka thënë se e njihte fytyrën por nuk mund ta lidhte me ndonjë gjë. Ai ka thënë të njëjtën rreth S.A. I.P. i ka thënë Gjykatës se ai kishte probleme me shpinën e tij, në veçanti me pjesën e poshtme të shpinës para janarit të vitit 2013. Është e vështirë nëse jo e pamundur që të lidhen problemet e tij të shpinës pas 08 janarit 2013 me ngjarjet që i kishin ndodhur I.P. në këtë datë.

M.S. ka thënë para Gjykatës më 16 dhjetor 2014, se pas arrestimit, më 08 janar, ai ishte sjellë nga anëtarët e ROSU nga Qendra e Paraburgimit të Prishtinës në Gjykatën për Kundërvajtje. Ai ka thënë se ishte nxjerr nga qelia dhe kur ka arritur tek shkallët ka filluar

keqtrajtimi. Ai ishte grushtuar në kokë, gjunjë dhe në gjoks. Duart e tij ishin të lidhura pas shpinës. Kur ai arriti tek shkallët koka e tij ishte shtyrë poshtë dhe ishte tërhequr përmes dy rendeve të zyrtarëve të policisë. Ai nuk mund të shihte numrin e saktë të zyrtarëve të policisë por ai ka thënë se mund të kishin qenë dhjetë (10). Ai ka thënë se kur ka arritur platformën, një nga zyrtarët e ROSU ka thënë, “kamera, kamera” dhe ai ishte tërhequr prapa. Ai nuk kishte njohur askënd sepse ata kishin të vënë maskat mbi kokët e tyre. Kur ai ishte dërguar në veturë, në ulësen e prapme i është afruar një zyrtar i ROSU duke ia ngritur kokën dhe duke e pyetur “prej nga vjen?” Ai është përgjigjur se vije nga Leposaviçi. Pastaj zyrtari i policisë e ka pyetur, “ku është Leposaviçi?” Ai ka thënë “në Kosovë” dhe zyrtari i policisë është përgjigjur “Jo, është në Republikën e Kosovës.” Dhe pastaj i ka rënë shuplakë atij. Pastaj i është sharë nëna serbe.

Gjykata nuk e konsideron se ai ishte rrahur për shkak se ishte serb. Të rrahësh dhe të mallkohesh për origjinën nuk do të thotë në mënyrë automatike se rrahja ishte shkaktuar për shkak të kombësisë së tij. Arsyeja/arsyet se pse ai ishte rrahur janë zbuluar më vonë. Ndoshta ishte, por jo përtej dyshimit të bazuar, si hakmarrje për vrasjen e kolegut të ROSU. Ai ka thënë se ka menduar se në “Toyota” ishte me një zyrtar si ngarës dhe një si bashkë ngarës dhe dy të tjerë anash tij në ulëset e pasme të veturës. Ata që ishin të ulur prapa ishin ata që e godisnin atë. Bashkë ngarësi e kishte goditur në kokën e tij, ndërsa dy të tjerët e godisnin atë në veshkë dhe në shpinë. Ai ishte goditur me grushte. Ai ka thënë se zyrtarët e policisë vinin dhe shkonin vazhdimisht dhe në fillim ata i binin me shuplaka dhe në rastin e dytë ata e kishin pyetur atë nëse ai ishte i cili e kishte vrarë kolegun e tyre. Pastaj tjetri të cilin ai nuk mund ta njohte kishte hyrë me të në veturë.

Ai e kishte njohur G. K. në fazën e procedurës paraprake. Ai gjithashtu ka identifikuar J. R. gjatë procedurës paraprake, por më vonë gjatë shqyrtimit kryesor nuk e ka njohur atë si zyrtar të policisë që e kishte goditur atë. Ai ka thënë se ata kishin filluar që të rrihnin atë kur vetura fillojë që të lëvizte. Në veturë ata ishin katër zyrtarë të policisë, ai mendon se nuk ishte rrahur nga ngarësi por ka thënë se e godisnin zyrtarët e tjerë të policisë. Gjykata e gjeti të dëshmuar se në veturë ishin J. R., I. R., Z. S. dhe V. K., i cili ishte ngarës. Ai ka thënë se ai ishte marrë goditje nga bashkë ngarësi dhe dy zyrtarë të policisë që ishin të ulur me të. Ai nuk kishte njohur asnjërin nga ta gjatë shqyrtimit kryesor. Gjykata nuk mund të pranojë pretendimet se Z. S., I. R. dhe J. R. janë përgjegjës për rrahjen e M. S. përtej dyshimit të bazuar. Është dëshmuar pa asnjë dyshim se G. K. kishte goditur M. S. Kjo situatë ka ndodhur deri sa M. S. ishte i ulur në veturë. Pastaj, zyrtarët pasagjerë të policisë në veturë janë ndërruar (V. K., Z. S., I. R. dhe J. R.). Deri sa vetura lëvizte ai ka thënë se dy zyrtarë të policisë e kanë rrahur atë (faqe 16, 16.12.2014), procesverbali i shqyrtimit kryesor) e cila është në kundërshtim me atë se çka kishte thënë më herët (faqe 16, 16.12.2014, procesverbali i shqyrtimit kryesor, paragrafi i parë), kur ai kishte folur për rreth tre zyrtarëve të policisë që e kishin goditur atë (dy vetë, të ulur afër tij dhe bashkë ngarësi). Edhe pse nuk është e pamundur që të goditet personi i ulur në ulësen e prapme nga bashkë ngarësi është fizikisht shumë e vështirë. Gjykata e di se M. S. ishte në një situatë shumë të tensionuar dhe përshtypja se ai ishte rrahur nga

çdo zyrtarë i policisë në veturë mund të ketë ndodhur në mënyrë automatike. Edhe pse ai kishte kaluar së paku 20 minuta me Z. S., I. R., J. R., dhe V. K. në një kabinë shumë të vogël në "Toyota Land Cruiser" ai nuk kishte qenë në gjendje që të i identifikojë ata përmes video lidhjes. Ai shumë mirë kishte identifikuar vetëm G. K. Për arsyet e mësipërme Gjykata është shumë kritike në pjesën e deklaratës së tij rreth rrahjes në veturë dhe e konsideron si të padëshmuar se I. R., Z. S., J. R. dhe V. K. kanë rrahur M. S. në veturë.

Për arsye se ai nuk kishte njohur në gjykatore më shumë persona përveç G. K., Gjykata nuk mund të sheh shumë veprime agresive të shkaktuara mbi M. S. tek ndokush tjetër përveç se nga G. K. Ai ka thënë se në veturë ai ishte rrahur me duar dhe grushte. Kur ata kishin arritur në Gjykatë ai ishte dërguar lartë shkallëve. Ai ishte i pari atje, dhe pastaj ai kishte shkuar në banjo që të pinte pak ujë. Personi tjetër që kishte shkuar në banjo ishte D. V. Kur ai kishte dalë jashtë nga banjoja kishte pëshpëritur se ishte keqtrajtuar dhe shqelmuar në banjo.

Në rastin e D. V., është dëshmuar se ai ishte rrahur nga zyrtarë të tjerë të policisë të cilët nuk kishin qenë anëtarë të ROSU, në stacionin e policisë, më 07 janar 2013. Këta zyrtarë të policisë jo të formacionit ROSU e kishin shqelmuar atë në mes të këmbëve kur ai ishte i shtrirë në dysheme dhe ia kishin sharë nënën serbe. Arsyeja se pse ai ishte rrahur bazuar në deklaratën e tij ishte se ai po blinte tufë lulesh për nënën dhe motrën e tij. Është evidente se këto sulme ishin shkaktuar nga zyrtarët e policisë që nuk i përkisnin ekipet të ROSU dhe gjithashtu këto sulme kishin shkaktuar lëndime serioze, si rezultat i të cilave ai kishte urinuar gjak. Për atë arsye ky akt brutal i kryer në stacionin e policisë nuk mund të i mveshet G. K. dhe N. D. të cilët nuk ishin të pranishëm ende. Sido që të jetë, ata ishin zyrtarë të policisë së ROSU të cilët e kishin rrahur Darko Vllasaj në banjo të Gjykatës për Kundërvajtje pasi që ai i kishte njohur ata. G. K. dhe N. D. kishin sulmuar trupin që tani më ishte i lënduar dhe prandaj Gjykata nuk mund të vërtetojë këto lëndime të ishin shkaktuar nga G. K. dhe N. D.

M. P. ishte keqtrajtuar dukshëm më pak se të tjerët. Ky keqtrajtim është i vështirë të i mvishet ndokujt. Ai ka thënë se kur ai ishte futur në veturën furgon nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë nga zyrtarët e ROSU, atje qëndronin zyrtarët e policisë karshi njëri tjetrit përgjatë shkallëve. Kur ai hyri në veturë ishte lidhur nga një zyrtar i policisë me rripin e sigurisë dhe ky zyrtar i policisë e kishte goditur atë dy apo tri herë në qafë. Pastaj, ai i ka dëgjuar ata që të thonin se këta janë tigrat e Vukovarit apo tigrat e Arkanit. Kur zyrtari i policisë e lidhi atë në furgon ai e goditi atë dy apo tri herë në qafë dhe në buzët e tij. Pastaj ai gjithashtu kishte dëgjuar përgatitjen e revoles dhe të armëve automatike dhe kishte dëgjuar muzikë shqipe dhe e kishte kuptuar se përmbajtja e këngëve ishte për Drenicën. Kur ai ishte sjellë në Gjykatë nuk ishte goditur më. Kur u dërgua ai lartë shkallëve në Gjykatë ishte shqelmuar në karrigen e korridorit të Gjykatës dhe e kishte parë krahun e zhvendosur të D. V. Asnjë zyrtarë i policisë nuk ishte njohur e

asnjëri që e kishte rrahur M. P. . Ai gjithashtu ka thënë se kur ishte dërguar nga qelia e policisë nga ROSU, duart e tij ishin rrëmbyer dhe i ishin vënë pas shpinës dhe ishin lidhur me pranga të plastikës. Pastaj atë e kishin lëvizur në drejtim të korridorit dhe kur kishin arritur tek shkallët e kishin tërhequr lartë shkallëve. Kur ai kishte arritur shkallët e para dikush e kishte goditur në bark dhe se nuk kishte mundur që të merrte frymë. Pasi që koka e tij ishte ulur poshtë ai nuk kishte qenë në gjendje që të shihte. Në shkallë ai ishte goditur disa herë në duar dhe në këmbë.

Njësoj sikurse edhe palët e tjera të dëmtuara, D. T. ka thënë se ishte rrahur në duar dhe në këmbë kur atë e kishin marrë nga qelia e policisë për në vetura dhe deri sa ai ishte shoqëruar tek shkallët ai ishte goditur në bark dhe ishte shqelmuar. Kur kishin arritur tek shkallët ata kishin filluar që ta godisnin atë në shpinë, këmbët e tij dhe në kokë. Ai ka thënë se nuk i kujtohej nëse e kishin goditur me duar apo me këmbë. Për më shumë atij nuk i kujtohej numri i saktë i goditjeve por ai ishte i sigurt se kishte marrë goditje në fytyrën e ti sepse kishte pasur dhimbje në hundën e tij. Kur ai ishte sjell tek vetura furgon kishte parë se gati të gjithë ishin atje. B. , D. dhe Z. me siguri se ishin atje. Brenda në veturën furgon ai ishte futur me ashpërsi dhe pastaj e kishin ulur në ulëse duke e lidhur me rripin e sigurisë. Pastaj ata e kishin goditur atë në trup duke kërkuar nga ai që të thoshte Kosova është Republikë, e njëjta sikurse u kishte ndodhur të tjerëve. Kur ai ishte përpjekur që të ngritte duart e tij ai kishte marrë më shumë goditje. Pastaj ai ka përshkruar situatën me B. M. , saktësisht duke thënë se “B. ishte i ulur në ulësen e tij dhe ata kishin vënë rripin e sigurisë duke filluar që ta godisnin atë dhe ta shqelmonin duke kërkuar nga ai që të thoshte Kosova është Republikë. Ai ka thënë se ishte në gjendje që të shihte fytyrat e zyrtarëve të policisë në veturën furgon por më vonë ai nuk kishte qenë në gjendje që të i identifikonte ata në gjykatore përmes video lidhjes.

B. M. ka thënë se ai ishte në qelinë e Qendrës së Paraburgimit së bashku me D. T. . Ai kishte marrë gjërat e tij personale nga zyrtarët e policisë në Qendrën e Paraburgimit. Është ulur në karrige dhe i është thënë të qëndroj karshi murit. Ai është prangosur në mënyrë brutale dhe pastaj është kërkuar nga ai nëse kishte dëgjuar për ROSU? Kur ai ishte përgjigjur se kishte dëgjuar ata i thanë, “tani do të shohësh ROSU”. Ai e kuptoi se ata kishin uniformë të zezë, armë, pajisje të ndryshme të radiove, thika dhe pushkë. Ata e shtynë ata jashtë dhomës, në korridor dhe filluan që të tërhiqnin në të majtë në drejtim të derës me shufra hekuri. Kur ai u afrua tek dera me shufra të metalit, ai kishte filluar të merrte goditje nga zyrtari i policisë që ishte pas tij dhe e mbante atë poshtë dhe ata lëviznin ngadalë përmes rrahjes. Ai mori goditje në barkun e tij. Ai u përpoq që të kalonte përmes radhitjes së zyrtarëve të policisë sa më shpejt që ishte e mundur me qëllim që të mos goditej. Në krye të shkallëve ishin katër zyrtarë të policisë që e prisnin dhe ai mori goditje shtesë në bark, gjoks dhe në krahë. Pastaj ai ishte tërhequr dhe e kishin futur në furgonin e kaltër.

Atë e kanë dërguar brenda në veturën furgon në një vend që ishte i izoluar dhe pastaj e kishin rrahur. Në atë moment ai nuk mund të shikonte fytyrat e zyrtarëve të policisë prandaj ato veprime nuk mund të tregohen për askënd. Ai mori shumë goditje dhe ai përpiqej që të mbronte veten e tij

sa më shumë që ishte e mundur. Ai dëgjoi shumë sharje por jo personale. Ato sharje ishin në gjuhën serbe. Përpara në veturë ishin dy ulëse, një e ngarësit dhe tjetra e ndihmësit të ngarësit. Në veturë një zyrtar i policisë e vuri rripin e sigurisë përreth qafës së tij dhe filloi që ta ngulfatte atë. Ai ishte i paafte që të merrte frymë, nuk kishte zgjatur shumë. Pastaj nga ai kishin kërkuar që të këndonte. Është vështirë të i mvishen këto veprime G.K. sepse mund të ketë qenë gjithashtu ndokush tjetër. Ngarësi hyri në veturën furgon dhe pastaj ata u nisën për në Gjykatën për Kundërvajtje. Muzika ishte e zëshme dhe në gjuhën shqipe. Drenica ishte përmendur në këngë. Zyrtari i policisë i cili ishte në anën e tij të djathtë filloi që ta shqelmonte atë me çizmet e tij në bark dhe në shpinë. Zyrtari i policisë e kishte pyetur se ku banonte ai dhe pastaj ai i kishte thënë në Leposaviç, por kur ai ishte pyetur se ishte në Kosovën e pavarur ai nuk ishte përgjigjur. E kanë pyetur në gjuhën serbe.

Në fund ai kishte njohur S.A. si ngarës i cili e kishte ndaluar veturën dhe e kishte vënë revolen në gjurin e tij të majtë. Ai gjithashtu e bëri pyetjen e kolegut të tij (a është Kosova Republikë?) por ai kishte refuzuar që të përgjigjej. Pastaj kolegu i tij i cili ishte në anën e tij të djathtë kishte thënë diçka sikurse “mos” që do të thotë “mos” dhe pastaj ai u kthye në vendin e timonit. Pas kësaj zyrtari i policisë kishte vu armën në kokën e tij dhe pastaj që të dy filluan që ta rrihnin dhe ai beson se ngarësi e godiste atë gjithashtu. Në një situatë të tillë është e vështirë që të thuhet se cili ishte personi i dytë që e rrihte atë por ai kishte njohur G.K. dhe S.A. si bashkëkryerës. Ai ka njohur S.A. si personi i cili i kishte vënë armën në gjurin e tij. Prandaj, veprimet e G.K. dhe të S.A. ishin bërë në bashkëveprim. Ai gjithashtu ka njohur G.K. si person i cili e kishte shqetësuar atë në veturën furgon. Nga raporti i policisë është evidente se në Mercedesin xxx ishin S.A., N.D. dhe G.K. Prandaj, është vështirë që të thuhet se të gjitha veprimet ishin bërë nga G.K. Në anën tjetër, N.D. ishte identifikuar nga B.M. në gjykatore si zyrtar i policisë i cili kishte tentuar që ta godiste atë dhe ai mendon se ai ishte ai që kishte hyrë në banjo kur D.V. ishte keqtrajtuar. Sido që të jetë nuk është e drejtë ti mvëshen të gjitha veprimet që ishin përshkruar nga B.M., G.K. Në anën tjetër Gjykata mund të vërtetojë përtej ndonjë dyshimi se N.D. ishte shumë agresiv në drejtim të B.M. në shkallë. Ai gjithashtu ka përshkruar se ishte gjuhëzuar. Ky veprim është vështirë të i mvishet G.K. apo N.D. Më vonë ai ka folur për zyrtarët e policisë që kishin filluar që ta shqelmonin atë me çizmet e tyre (shiko faqen 20). Sido që të jetë, është vështirë që të vërtetohet dhe të jemi të sigurt se kush ishin zyrtarët e tjerë të policisë që e shqelmonin B.M. deri sa vetura shkante në Gjykatë. Logjikisht, N.D. mund të jetë njëri nga autorët por në anën tjetër G.K. nuk mund të përjashtohet përtej dyshimeve të arsyeshme, për më shumë këto veprime nuk ishin caktuar për N.D. në kohën e njohjes. Prandaj, ky veprim nuk mund të i caktohet G.K. apo N.D.

6. Kualifikimet ligjore

Gjykata ka gjetur se G. V. dhe të pandehurit e tjerë ishin zyrtarë të policisë në Njësitin Special të Operacioneve të Policisë së Kosovës, që do të thotë, ROSU. Ata kanë ushtruar detyrat e tyre dhe ishin persona zyrtarë sikurse është përcaktuar nga KPK, neni 120, paragrafi 2. Prandaj, ata gjithashtu ishin persona zyrtarë sikurse është përshkruar në veprën penale të Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, të KPK-së. Neni 198, paragrafi 1, përcakton veprën penale gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare apo autorizimit publik sikurse më poshtë... “Një person zyrtar i cili, me keqpërdorimin e pozitës së tij zyrtare apo autorizimit, keqtrajtimin, ngacmimin apo sulmet serioze dhe dinjitetit të një personi tjetër do të dënohet me burgim deri në tri (3) vite”.

Gjykata konsideron se rënia shuplakë apo goditja mbi të burgosurin e prangosur që është e tej kalueshme nga pozita dhe autorizimi i personit zyrtar sikurse goditja, shkelmimi dhe rrahja, e sulmon dinjitetin e një personi tjetër dhe i keqtrajton ata. Gjykata e di se nuk ka nevojë për ndonjë lëndim më të thellë të integritetit fizik apo psikologjik të palës së dëmtuar. Për atë arsye Gjykata ka kualifikuar të gjitha veprimet e të gjithë të pandehurve si Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, të KPK-së. Neni 198, paragrafi 1.

Në të njëjtën kohë Gjykata ka kualifikuar veprimet e sulmit në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 1 apo paragrafin 2, varet nga i pandehuri individual dhe situata specifike. Duke u bazuar në paragrafin 1 të nenit 187 të KPK-së, “Kushdo qoftë që me qëllim përdorë forcë tek një person tjetër pa pajtimin e personit do të dënohet me gjobë apo burgim deri në tri (3) vite”. Duhet që të theksohet se pëlqimi i personit është një kriter absolut për një kualifikim të tillë dhe mungesa e një pëlqimi të tillë është e dukshme nga procedurat e provave materiale, për shembull askush nuk ka dëshiruar që të rrahët, keqtrajtohet, shqelmohet apo të grushtohet. Gjykata është e mendimit se çdo sulm fizik në trupat e palëve të dëmtuara duke përfshirë shuplakat mund të konsiderohet si përdorim i forcës. Në versionet në gjuhën shqipe dhe serbe Kodi përcakton një definicion më të gjërë se çka mund të konsiderohet “forcë” për shembull, zbatimin e hipnozës, etj. Sido që të jetë, ligjvënësi ka pasur për qëllim që të parandalojë ndikimin e padëshiruar fizik të trupit dhe të mbrojtë integritetin fizik të qytetarëve.

Paragrafi 2, i nenit 187 flet për situatat kur vepra penale është “kryer me armë, me mjet të rrezikshëm apo ndonjë objekt që mund të shkaktojë lëndime serioze trupore apo dëmtim të rëndë të shëndetit”. Definicioni i “instrumenteve të rrezikshme mund të gjendet në paragrafin 32, të nenit 120, të KPK-së, si, “çdo objekt që ka shkaktuar lëndim trupor mbi personin apo ka kërcënuar që të shkaktojë lëndime mbi personin.” Nga videot si dhe nga deklaratat e dëshmitarëve, gjykata dalloi të pandehurit të kishin të mbathura çizme që zakonisht mbahen nga forcat ushtarake. Kur çizme të tilla janë të mbathura nga njerëz të trajnuar (dhe të pandehurit ishin njerëz të trajnuar), sipas pikëpamjes së Gjykatës ata mund të konsiderohen si instrumente të rrezikshme sepse ndryshe nga këmbët e zbathura që përdoren në sportet sikurse në xhudo dhe karate, shkelmimi me çizme mund të shkaktojë lëndime trupore (shiko nenin 120, paragrafin 32). Sido që të jetë, Gjykata gjithashtu

ka gjetur se jo çdo sulm i kryer me anën e armës (çizmeve) është në kundërshtim me nenin 187, paragrafët 1 dhe 2. Në situatën e cila është përshkruar në dispozitiv, në pjesën që ka të bëjë me G.K., në nenin 3 që mund të quhet si “sulm kundër B.M.” gjithashtu është dëshmuar se armët janë përdorur, që do të thotë...

Gjykata ka ardhur në përfundim se vepra penale e Sulmit në të vërtetë nuk e konsumon atë të gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike. Interesi social apo objektiv që është mbrojtur nga vepra penale e Sulmit dallon nga interesi social që është mbrojtur nga vepra penale e Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrave zyrtare apo të autorizimit publik. Duke e ndaluar Sulmin e mbron trupin dhe jetën, ndërsa duke e ndaluar Keqtrajtimin gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, mbron të drejtat e qytetarëve të përshkruara në Kapitullin numër 17, të KPK-së. Për arsyet e lartpërmendura, Gjykata është e mendimit se këto dy vepra penale mund të bashkë ekzistojnë dhe mund të kryhen me anën e një akti pasi që ato mund të konsiderohen si dy vepra konkurrenente penale që mund të kryhen në të njëjtën kohë me një veprim. Duhet që të theksohet se definicioni i Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike mbulon veprime të ndryshme specifike.

E para, kryerësi i veprës duhet që të jetë person publik, e dyta, definicioni i Keqtrajtimit është shumë më i gjërë dhe kjo vepër penale mundet gjithashtu që të kryhet jo vetëm me anën e përdorimit të forcës, sikurse në rastin e Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, të KPK-së. Vepra penale e Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, mund të kryhet madje edhe gojarisht, sikurse që është ngacmimi me gojë, që nuk është në rastin e sulmit. Prandaj, Gjykata ka vendosur që këto dy vepra penale kanë bashkë ekzistuar dhe janë kryer me një veprim dhe se nuk ka konsumim faktik nga njëra tek tjetra. Disa nga veprimet të përshkruara në Aktakuzë mundet gjithashtu të kualifikohen si vepra penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafin 1, të KPK-së por jo çdo veprim ishte ngarkuar në Aktakuzë si Kanosje. Gjykata konsideron se vepra penale e Kanosjes ishin kryer nga S.A. dhe G.K. kundër B.M. Një kanosje e tillë ishte kryer duke e përdorur armën, sikurse që është dëshmuar.

Bashkë veprimi sikurse që është përshkruar dhe ishte pretenduar në Aktakuzë nuk është dëshmuar ‘në mënyrë automatike’ për të gjithë të pandehurit, prandaj Gjykata ishte e obliguar për të konstatuar nga veprimet specifike dhe dëshmitë specifike duke përfshirë deklaratat e dëshmitarëve, nëse një vepër e tillë ishte kryer në bashkëveprim, apo jo. Prandaj, Gjykata sheh bashkë veprimin vetëm në veprimet kundër B.M. dhe D.V., dhe bashkë kryerësit ishin G.K., S.A. dhe N.D. Gjykata sheh në veprimet e G.K. katër (4) veprime me anën e së cilave ai ka kryer veprat penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, Sulmit dhe Kanosjes. Gjykata, sikurse që është thënë e di se këto tri vepra penale ishin kryer nga një veprim, që do të thotë njëkohësisht dhe prandaj ato duhet që të konsiderohen se vepra konkurrenente penale. Gjykata e ka qëndrimin e njëjtë

në drejtim të veprave penale të kryera nga S. S. dhe S. A. Edhe pse veprimet e S. A. mund të kualifikohen si Sulm, ai nuk është akuzuar me Sulm dhe prandaj Gjykata nuk i ka cilësuar veprat e tij si vepra penale të Sulmit.

6.1 Bashkë-kryerja

Gjykata ka gjetur brenda procesit të dëshmive materiale se të gjithë të pandehurit ishin të pranishëm në vendet e ngjarjes si pjesë e punësimeve të tyre. Ishte detyrë e tyre që të ishin atje. Kontakti në mes të të pandehurve dhe të palëve të dëmtuara ishte e bazuar në faktin se ekipi i të pandehurve (ekipi 3) kishin ekzekutuar detyrat e tyre që të shoqërojnë palët e dëmtuara nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë për në Gjykatën për Kundërvajtje.

Akuzat 1-4 të Aktakuzës (pjesa e quajtur “Rrahje mes rreshtave” nga Prokurori) përshkruan katër (4) veprat penale të pretenduara të jenë kryer në bashkë veprim. Këto vepra penale pretendohet të ishin kryer gjatë shoqërimit të palëve të dëmtuara nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë tek veturat në oborr dhe deri sa kishin qenë palët e dëmtuara të ulur në vetura. Pikat 11 dhe 12 përshkruajnë dy (2) vepra penale të kryera në bashkëveprim. Këto vepra penale pretendohet të ishin kryer gjatë transportit të të burgosurve nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë për në Gjykatën Kundërvajtëse. Sikurse që është përshkruar në pjesën e dispozitivit të Aktgjykimit, Gjykata ka identifikuar, duke u bazuar në deklaratat e dëshmitarëve, kryerës të veprave penale specifike. Përgjegjësia penale e zyrtarëve të paidentifikuar të policisë është nxjerr nga Prokurori nga parimet e bashkë veprimit. Gjykata nuk pajtohet me një mendim të tillë. Vetëm prania në vendin e ngjarjes për shkak se një zyrtar i policisë kishte kryer detyrën e tij/të saj nuk mund të konsiderohet si “... kryerje e përbashkët e veprave penale duke marrë pjesë në kryerjen e veprës penale ... apo kontribut thelbësor...” (sipas nenit 31, të KPK). “Zyrtarët e policisë të cilët nuk ishin identifikuar ishin në vendin e krimit me një qëllim që të siguronin shoqërimin e policisë dhe ndonjë arsye tjetër nuk është dëshmuar. Veprat penale kanë pasur karakter të veprimeve që kishin tejkalar detyrat normale të kryera gjatë ekzekutimit të detyrave. Rrahja kishte filluar nga momenti kur palët e dëmtuara/të burgosurit ishin shoqëruar nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë tek veturat. Numri i saktë i zyrtarëve të policisë - të pandehurve të cilët kishin marrë pjesë në këtë keqtrajtim nuk ishte mjaftueshëm i dëshmuar pasi që çdo palë e dëmtuar ka treguar numër të ndryshëm. Si rezultat, për Gjykatën ka mbetur e paqartë se kush ishin vëzhguesit në mesin e të pandehurve në fazën e “Rrahje mes rreshtave” dhe kush ishin pjesëmarrësit aktual në këtë. Një dijeni e tillë është e nevojshme që të vlerësohen pjesëmarrësit e të pandehurve në një fazë më të vonshme të referuar si “Bartja e të pandehurve në Gjykatën për Kundërvajtje”. Për të konkluduar qëllimin e tërthortë për të qenë pjesëmarrës në veprat penale vetëm me praninë në vendin e ngjarjes nuk është e drejtë.

Teoria ligjore ndërkombëtare, në veçanti në krimet e luftës, e përdorin sipërmarrjen e përbashkët si terminus technicus, kur bashkëkryerësit janë përgjegjës për viktimat apo pasojat e shkaktuara nga

anëtarët e tjerë të grupit. Duke e përshtatur këtë qasje, të gjithë anëtarët e ekipit nuk duhet që të jenë përgjegjës vetëm për veprat e kryera penale, të referuara në Aktakuzë si “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëz” incident i pretenduar, por gjithashtu edhe për episodet e tjera të pretenduara. Vështirësia rreth situatës që ishte përshkruar nga Prokurori si “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëz” (akuzat 1, 2, 3 dhe 4) është se dëshmitarët të cilët e kanë përshkruar situatën ndryshojnë thellësisht në përshkrimet e tyre të një numri të zyrtarëve të policisë të cilët qëndronin në shkallë dhe të cilët i rrihnin ata. Për atë arsye gjykata nuk mund të thotë pa dyshim të arsyeshëm se të gjithë zyrtarët e policisë ishin të pranishëm në vendin e ngjarjes brenda kohës së cekur nga Prokurori “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëz”. Një situatë e tillë sikurse që është përshkruar nga disa dëshmitarë, mund ta çoj Gjykatën tek zbatimi i prezumimit se secili që ishte i pranishëm në vendin e ngjarjes gjatë kohës “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëz” është person që me dëshirë ka kontribuar për kolegët e tjerë të cilët kishin përdorur dhunën kundër palëve të dëmtuara. Pasi që fakti se të gjithë (11) të pandehurit ishin të pranishëm në atë kohë në vendin e krimit nuk është dëshmuar, Gjykata nuk ka ardhur në përfundim se vetëm prania në vendin e krimit bënë të jetë si pjesëmarrës në kryerjen e veprave penale të përshkruara në aktakuzë.

Fjala përfundimtare e Prokurorit përmban ndërtime ligjore se të pandehurit të cilët nuk kanë marrë pjesë në keqtrajttime specifike, rrahje, etj., dhe të cilët nuk ishin identifikuar nga palët e dëmtuara, janë përgjegjës penal për mos marrjen pjesë në veprimin kundër kolegëve për shkeljen e rregullave duke mos i mbrojtur jetët e të pandehurve. Sido që të jetë, Aktakuza përmban përshkrimin e veprave penale dhe këto pretendime aktuale janë kryer me anën e veprimeve, jo të lëshimeve. Këto përshkrime faktike janë vendimtare për identifikimin e veprave penale. Të pandehurit nuk ishin akuzuar për veprat penale të kryera nga lëshimet dhe këto përshkrime nuk ishin modifikuar apo vazhduar nga Prokurori (shiko Aktakuzën dhe nenin 360, paragrafin 1, të KPK).

7. Dënimet dhe lirimet

7.1 Dënimet

Gjykata ka shqiptuar dënimet duke u bazuar në gjetjet faktike të cilat janë të përcaktuara në dispozitivin e Aktgjykimit.

Është e nevojshme që të theksohet se karakteri i veprave penale ka karakteristika të vazhdimit sikurse që është përshkruar në nenin 81, paragrafin 1, të KPK-së. Versionet e gjuhëve shqip dhe serbisht të KPK-së përmbajnë përcaktim negativ të veprës penale në vazhdim (për shembull, çka mund të konsiderohet si vepër penale në vazhdim). Sido që të jetë, elementet e njëjta nuk janë përmendur në versionin në gjuhën angleze (nga neni 81, paragrafi 2, versioni në gjuhën angleze)... “Veprat penale të kryera kundër personalitetit mund të konsiderohen si vepra penale në vazhdim

vetëm nëse janë kryer kundër personit të njëjtë". Versionet e gjuhës shqipe dhe serbe zotëruese nuk e përdorin termin personalitet por person (persona/liçna). Për atë arsye dënimi i veprave penale në vazhdim nuk mund të përdoret në këtë rast, edhe pse një dënim i tillë është shumë më i butë, prandaj, Gjykata shqipton dënimin për një apo dy vepra penale në vend se nëntë (psh: Gani Konjuhi). Gjykata është e bindur se një lloj i tillë i gabimit në versionet e gjuhëve shqipe dhe serbe të Kodit Penal, që mbizotërojnë, nuk shkon në të mirë të të pandehurve dhe për ato arsye Gjykata brenda procesit të shqiptimit të dënimit pranon faktin se veprat penale që ishin kryer nga të pandehurit praktikisht ishin kryer në vazhdim dhe dënimi i shqiptuar e reflekton këtë fakt.

Gjykata është dashur që të shqiptoj dënime specifike për secilën vepër penale sikurse që është përshkruar në nenin 80, të KPK-së. Në rastin e **G. K.**, Gjykata ka shqiptuar dënimin për katër (4) vepra penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafin 1, për dy vepra penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 1, dhe dy veprave penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 2 dhe veprën penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafin 1, në lidhje me paragrafin 5, të KPK-së. Madje, nëse vepra penale mund të konsiderohet si e kryer në vazhdim Gjykata e di se dënimi do të shqiptohej në këtë rast për tri vepra penale të kryera në vazhdim, që do të thotë, për veprën penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafin 1, të KPK-së, për veprën penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafëve 1 dhe 2, në lidhje me veprën penale të Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185.

Në pajtim me nenin 80, paragrafin 2, nën paragrafin 2.3, dënimi i përgjithshëm nuk mund të tejkalojë tetë (8) vite. Në rastin e **G. K.** është e nevojshme që të përmendet se ai ka kryer veprat penale kundër katër palëve të dëmtuara, (**M. S.**, **B. M.**, **I. P.** dhe **D. V.**). Ai ka përdorur dhunën (**B. M.**, **D. V.** ishin shqelmuar me çizme luftarake në pjesët e ndjeshme të trupave njerëzore) dhe ai ka keqpërdorur aftësitë e kufizuara lëvizëse të personave të prangosur. Gjykata nuk vlerëson si një rrethanë rënduese faktin që **G. K.** ka kryer këto vepra penale si anëtar i Policisë së Kosovës, i Njësitit, ROSU. Kjo rrethanë rënduese tani më është mbuluar me përcaktim ligjor të veprës penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafi 1, i KPK-së. Angazhimi i tij si anëtar i Policisë së Kosovës bënë thirrje për dënim plotësues, në pajtim me nenin 65, paragrafin 1, të Kodit Penal të Kosovës.

Gjykata e di se një rrethanë rënduese për veprat penale të kryera nga **G. K.** në pajtim me nenin 74, paragrafëve 2 dhe 2.2.1., të KPK-së se ai ka marrë pjesë në shkallë të lartë të kryerjes së veprave penale (për shembull, ai ka kryer veprimet më të dhunshme). Gjykata gjithashtu ka përdorur rrethanat rënduese në pajtim me nenin 74, paragrafin 2.2.6, për arsye se viktimat kanë qenë të pa mbrojtur.

Nuk është dëshmuar përtej dyshimit të bazuar se këto vepra penale ishin kryer kundër viktimave për arsye të origjinës së tyre etnike. Për këtë arsye kjo rrethanë rënduese nuk ishte përdorur nga Gjykata. Në të njëjtën mënyrë nuk është dëshmuar se lëndimet e palëve të dëmtuara ishin shkaktuar nga i pandehuri. Gjykata sheh se rrethana lehtësuese faktet se G. K. nuk kishte pasur dënime më herët apo të kishte qenë në ndeshë me ligjin. Se ai është baba i tre fëmijëve, ai ishte përshëndetur mirë nga kolegët e tij dhe eprorët në vendin e tij të punës dhe se ai është sjellë shumë mirë gjatë shqyrtimit kryesor.

Gjykata ka shqiptuar dënimin me burg sepse nuk ka konsideruar një dënim alternativ të reflektonte në seriozitetin e veprimeve të G. K. Me dënimin prej një (1) viti e gjysmë, Gjykata pretë rehabilitimin e G. K., por njëkohësisht kufizimin e lirisë së tij nëse është e nevojshme. Gjykata pret që G. K. do të kuptojë natyrën e veprave penale që ai i ka kryer dhe efektet e rrezikshme dhe negative mbi viktimat dhe shoqëria me veprime të tilla. Gjykata gjithashtu ka shqiptuar dënim plotësues të ndalimit të ushtrimit të shërbimeve të administrimit apo funksioneve publike për dy (2) vite. Gjykata nuk i është shmangur rehabilitimin edukues të dënimit dhe pretë që G. K. të rifillojë jetën normale pas dënimit të tij.

Gjykata ka shqiptuar dënimin në rastin e S. S. për katër (4) vepra penale, dy (2) vepra penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafin 1, dhe dy (2) veprave penale të Sulmit në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 1, të KPK-së. Në rastin e S. S. Gjykata ka parë rrethanat lehtësuese, sikurse që është mungesa e dënimeve paraprake dhe të konfliktit me ligjin, ai është i martuar dhe njeri familjar dhe kishte konsideratë të lartë në vendin e tij të punës dhe se ishte sjellë shumë mirë gjatë shqyrtimit kryesor. Arsyeja për mos gjetjen e rrethanave rënduese në rastin e S. S. janë të njëjta me rastin e G. K. Në rastin e S. S. ai ishte udhëheqës i ekipit, pra, ai kishte përgjegjësi më të madhe por në anën tjetër dhuna e fuqishme nuk ishte dëshmuar në të njëjtën shkallë dhe intensitet sikurse në rastin e G. K. Në rastin e S. S., Gjykata ende beson në rehabilitimin dhe dënimi i grumbulluar prej dy (2) viteve me periudhë verifikimi prej tri (3) viteve përmbush këtë kërkesë në mënyrë të mjaftueshme por një dështim i tillë i ekzekutimit të detyrave publike meriton dënim në ndalimin të ushtrimit të detyrave publike apo të **autorizimeve publike** për tri (3) vite. Gjykata e di se për tri vite, S. S. nuk do të ushtron ndonjë detyrë publike. Në atë kohë, S. S. do të ketë rastin që të mendojë rreth veprimeve të tij në të kaluarën dhe ai mund të arrij një kuptim më të mirë të vlerave të vërteta dhe qëllimeve të detyrave publike.

S. A. Në rastin e tij ishte një vepër penale e Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafin 1 dhe një vepër penale e Kanosjes, në kundërshtim me nenin 185, paragrafin 4, në lidhje me paragrafin 1. Gjykata ka vendosur që të shqiptojë dënimin e plotë që reflekton faktin se S. A. ka kryer dy vepra penale me një veprim, dhe se ai ka përdorur armën. Edhe pse veprat e tij penale të

dëshmuara janë përshkruar në dispozitiv të kenë karakterin e Sulmit, S.A. nuk është akuzuar me veprën penale të Sulmit dhe për atë arsye Gjykata nuk ka dashur që të shkojë përtej kornizës së Aktakuzës dhe të kualifikojë veprimet e tij si Sulm. Gjykata pret nga dënimi me kusht një (1) vit dhe gjashtë (6) muaj, me periudhën e verifikimit prej dy (2) vitesh, se S.A.

do të mendojë për veprimet e tij dhe do të përmbahet që të mbajë ndonjë lloj të armës gjatë kohës së periudhës verifikuese. Shqiptimi i dënimit për ndalimin e ushtrimit të shërbimeve publike apo funksioneve publike është gjithashtu edhe në rastin e S.A., në mënyrë absolute e nevojshme. Në rastin e S.A. Gjykata ka parë rrethanat lehtësuese sikurse mungesa e dënimeve paraprake dhe shkelja e ligjit. Ai është baba i një fëmije dhe kishte respekt në vendin e punës me sjellje të mira gjatë shqyrtimit kryesor.

N.D. ishte i dënuar për dy (2) vepra penale të Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike, në kundërshtim me nenin 198, paragrafin 1 dhe për dy (2) vepra penale të Sulmit, në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 2. Vepra penale kundër D.V. ka pasur karakter shumë dhunues por duhet që të përmendet se ai e ka bërë atë në bashkë veprim me G.K. dhe edhe pse përgjegjësia e tij duhet të konsiderohet në një shkallë të njëjtë sikurse përgjegjësia e G.K. Lëndimet e shkaktuara tek D.V. nuk mund të i caktohen G.K. apo/dhe N.D. sepse kjo nuk është dëshmuar. (D.V. tani më ishte rrahur nga anëtarë të tjerë të policisë së Kosovës në stacionin e policisë në Prishtinë. Si një rrethanë rënduese nuk mund të konsiderohet fakti se rrahja e ndokujt që tani më ishte i rrahur dhe që kryerësi i veprës penale e ka ditë se ka qenë i rrahur, meriton përgjigje strikte.

Në anën tjetër, në rastin e N.D. shqiptimi i dënimit me burg është shumë serioz dhe Gjykata është bindur se dënimi me kusht në rastin e tij do të i kontribuoj shoqërisë në mënyrë shumë më efektive. Gjykata më shumë kishte të bënte me shqiptimin e dënimit të ndalimit për ushtrimin e shërbimeve dhe funksioneve publike për tri (3) vite, dhe një dënim i tillë ishte shqiptuar në maksimumin e saj. Sa i përket rrethanave lehtësuese Gjykata ka gjetur se ai nuk ka pasur dënime paraprake, ai është baba i një fëmije, ka shënime të fuqishme të punës dhe është sjellë mirë gjatë shqyrtimit kryesor.

Në rastin e N.Z., Gjykata ka përmendur se N.Z. është sjellë mirë gjatë tërë shqyrtimit kryesor me disiplinë dhe dinjitet dhe nuk ka dënime paraprake. Ai gjithashtu nuk ka pasur histori problemesh në vendin e tij të punës. Gjykata gjithashtu ka konsideruar se N.Z. ka kryer me një veprim dy vepra penale, që do të thotë Sulm, në kundërshtim me nenin 187, paragrafin 1, të KPK-së dhe Keqtrajtimit gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike dhe kjo është se pse Gjykata shqipton dënime të lehta të grumbulluara prej një (1) viti burgim e suspenduar për dy vite. Dënimi plotësues i ndalimit të ushtrimit të funksioneve publike dhe administrative ishte në mënyrë absolute e nevojshme. Si rrethanë lehtësuese duhet që të përmendet se N.Z. është i martuar dhe njeri familjar dhe ai gjithashtu nuk ka dënime paraprake apo të kishte qenë në konflikt me ligjin. Gjithashtu duhet që të

përmendet se ai ka kryer veprën penale vetëm kundër I. P. dhe shkalla e dhunës që ai ka përdorur ishte e shkallës së ulët.

I. R. është dënuar për dy vepra penale të kryera me një veprim kundër B. M. A. Gjkata ka shqiptuar një dënim prej një (1) viti me periudhën verifikuese prej dy (2) viteve, duke patur nga një dënim i tillë se I. R. do të mendojë përmes veprimeve të tij të ardhshme dhe nuk do të marrë pjesë në ndonjë aktivitet të dhunshëm. Gjkata gjithashtu shqipton dy (2) vite të ndalimit të ushtrimit të funksioneve publike dhe administrative. Në rastin e I. R. Gjkata ka parë rrethanat lehtësuese sikurse mungesa e dënimeve paraprake, ai është baba i dy fëmijëve dhe nuk ka pasur problem me ligjin, është respektuar në vendin e punës dhe ka pasur sjellje shumë të mira gjatë shqyrtimit kryesor.

Duhet që të theksohet se Gjkata konsideron shtyllën e dënimit në të gjitha rastet, në shqiptimin e dënimeve plotësuese për ndalimin e ushtrimit të funksioneve publike. (Fusnota në bazë të paragrafit 65, ndalimi mund të jetë nga 1-5 vite, pas dënimit me burg që shërbehet dhe nga 1-3 vite nëse autori i veprës dënohet me gjobë apo me dënim me kusht). Gjkata e di se të gjithë autorët e krimit që nuk kishin dënime paraprake dhe dënimet e shqiptuara do të kenë ndikim të fuqishëm në jetët e tyre. Për këto arsye Gjkata zgjedhë që të shqiptojë dënime me kusht por për mbrojtjen e shoqërisë, Gjkata konsideron dënimin mbi ndalimin e ushtrimit të detyrave publike si të qena të nevojshme. Sido që të jetë, në rastin e G. K. Gjkata konsideron një dënim plotësues dhe dënim me burg me kusht ishin të pamjaftueshme për shkak të seriozitetit të veprimeve penale. Sikurse që është përmendur në pjesën e Aktgjykimit që ka të bëjë me justifikimin e dënimit të G. K. dhe të gjitha dënimet e të pandehurve Gjkata nuk gjeti se veprat penale ishin kryer për shkak të etnitetit të palëve të dëmtuar. Gjkata gjithashtu konsideron se nëse një vepër penale mbulon një rrethanë të veçantë dhe një rrethanë e tillë është një element thelbësor (detyra zyrtare) nuk mund të përdoret si një rrethanë rënduese (p.sh. Keqtrajtimi gjatë ushtrimit të detyrës zyrtare ose autorizimeve publike) kjo rrethanë e veçantë (d.m.th detyrë zyrtare) nuk mund të përdoret si rrethanë rënduese.

7.2 Lirimet

Parimi i bashkëveprimit nuk mund të zbatohet për të gjithë të pandehurit që pretendohet të kishin qenë të pranishëm në vendin e krimit. Në thelb, nëse i pandehuri nuk njihet nga viktimat/pala e dëmtuar, si person i cili ka marrë pjesë në keqtrajtimet e tyre, kjo duhet që të konsiderohet si mungesë e dëshmive. Gjkata gjithashtu me kujdes ka vështruar faktin se përfshirja e të pandehurit në rrahje specifike mund të nxirret nga dëshmitë e tërthorta, por të gjitha këto përfundime mund në mënyrë logjike të sfidohen dhe ndërhyrjet nuk kanë kapërcyer përtej dyshimit të arsyeshëm. Aktakuza i ndanë veprat penale në 19 akuza dhe gjashtë (6) kapituj. Kapitulli numër 1, ("rrahje në mesin e dy radhëve me njerëz") (nga akuza 1 deri në 4) mbulojnë veprimet kundër të gjitha palëve të dëmtuara dhe duke u bazuar në Aktakuzën këto veprime ishin

kryer nga të gjithë njëmbëdhjetë (11) të pandehurit. Parimi, mbi të cilën Prokurori ka bazuar ndërtimin ligjor është parimi i bashkë kryerjes. Në këtë fazë kur të pandehurit ishin sjellë nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë në vetura vetëm disa nga të pandehurit ishin njohur përtej dyshimit të bazuar si kryerësit e veprave penale. Asnjëri nga të pandehurit nuk mund të njihet brenda pjesës kur të pandehurit vraponin lartë shkallëve, numri i të pandehurve nuk është i saktë dhe aty ka mos përputhshmëri në mes të deklaratave të dëshmitarëve. Autorët e krimit ishin identifikuar në më shumë detaje në veturat ku ato ishin parkuar në vendin e parkimit dhe gjatë udhëtimit tek Gjykata për Kundërvajtje. Duhet që të theksohet se disa akuza mbulojnë të njëjtën kornizë kohore, për shembull “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëzve” gjithashtu mbulon veprimet që janë të përshkruara nën akuzat e quajtura vozitja nga Qendra e Paraburgimit në Prishtinë tek Gjykata për Kundërvajtje”. Veprat penale që janë të caktuara për G.K., mbulon pikat 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 13, 17, 18 dhe 19 të Aktakuzës. Për pikën 4 të Aktakuzës, G.K.,

ishite liruar për shkak se nuk është dëshmuar se viktimat ishin viktimat e dobët sikurse është përcaktuar me nenin 120, paragrafi 37, i KPK-së. Për atë arsye të gjithë të akuzuarit të cilët janë akuzuar për atë pikë duhet që të lirohen. E njëjta arsye mund të zbatohet për G.K. në lidhje me akuzat 10, 14 dhe 19. Neni 120, paragrafi 37, i KPK-së me hollësi përcakton “viktimën e dobët” si ... “fëmijë, personin me të meta fizike dhe mendore, personi i cili vuan zvogëlimin e kapacitetit, gruaja shtatzënë apo partnerin e familjes”. Asnjë nga këto elemente nuk janë dëshmuar gjatë shqyrtimit gjyqësor.

Sa i përket S.S. i njëjti argument mund të përdoret për pikat 4 dhe 16. Me rastin e pikës 11, Gjykata ka gjetur se nuk ka dëshmi që S.S. ka keqtrajtuar në fazën e transportit, në Mercedes me numrin e regjistrimit XXX, I.P., M.P., D.S. dhe/apo I.B. S.S. ishte shpallur fajtor për rrahje dhe “goditje rome” Ivan Petroviçin. Një veprim i tillë ka ndodhur kur ai ishte lëvizur nga zona e pranimit në veturë.

Sa i përket S.A., për pikën 4 i njëjti argument mund të përdoret sikurse më herët sa i përket çështjes së viktimës së dobët, prandaj, S.A. është shpallur i pafajshëm për pikat 1, 2 dhe 3 sepse ai nuk është identifikuar si ndokush që ka rrah ndonjë nga viktimat në fytyrat e tyre. Ai ishte shpallur fajtor për pikat 5 dhe 6 të Aktakuzës. Pikat 5 dhe 6 nuk mbulojnë veprimet të cilat janë parashtruar nga pikat 1, 2, 3 dhe 4.

N.D., ishte liruar nga pikat 1, 2 dhe 3 sepse pjesëmarrja e tij nuk ishte dëshmuar. Ai nuk ishte identifikuar si ndokush i cili ka kontribuar në atë veprim në atë fazë, për shembull “rrahje në mesin e dy radhëve me njerëzve”. Sido që të jetë, veprat penale të cilat i atribuohen atij janë nën pikat 5, 17 dhe 18. I njëjti arsyetim në lidhje me çështjen e “viktimës së dobët” gjithashtu është përdorur në lidhje me pikat 4 dhe 19.

Lirimi nga pika 4 e N.Z. është bazuar në të njëjtën konkluzion sikurse në rastin e G.K., N.D. dhe S.A. sikurse që është përmendur më lartë. Ai

ishite shpallur fajtor për veprën nën pikat 1 dhe 2. Nuk është dëshmuar se ai ka kryer një veprë penale me armë, instrumentin e rrezikshëm apo ndonjë mjet tjetër që shkakton lëndime serioze trupore apo dëmtim serioz për shëndetin sikurse që është përshkruar në nenin 187, paragrafin 2, të KPK-së. Respektivisht nuk është dëshmuar se keqtrajtimi është kryer nga ai duke përfshirë edhe shkelmimet me çizme luftarake. Prandaj, ai është liruar nga pika 3.

I njëjti arsyetim në lidhje me çështjen e definimit të viktimës së dobët sikurse që është përcaktuar më herët mund të përdoret në rastin e **I. R.** për lirimin në pikën 4. Sa i përket pikës 12, **I. R.** ishte liruar për shkak të mungesës së dëshmive. Nuk është dëshmuar se ai ka kryer veprën penale me armë instrumentin e rrezikshëm apo ndonjë mjet tjetër që shkakton lëndime serioze trupore apo dëmtim serioz për shëndetin sikurse që është përcaktuar me nenin 187, paragrafin 2, të KPK-së. Respektivisht nuk është dëshmuar se keqtrajtimi i kryer nga ai gjithashtu ka përfshirë shkelmimet me çizme luftarake. Prandaj, ai është liruar nga pika 3.

Në rastin e **N. S.H.**, **Xh. H.**, **V. K.** dhe **S. S.** ata nuk janë identifikuar në procesin e identifikimit në gjykatore e as para Prokurorit.

Rasti i **J. R.** ishte ndryshe. Ai nuk ishte identifikuar në gjykatore përmes video lidhjes. Ai ishte identifikuar nga **M. J.** në fotografinë bardhë e zi në intervistën e procedurës paraprake e drejtuar nga Prokurori pa praninë e avokatit mbrojtës.

Gjykata nuk ishte e kënaqur me identifikimin e drejtuar vetëm në fazën e procedurës paraprake dhe një identifikim i tillë nuk ishte i mjaftueshëm për Gjykatën në veçanti kur procesi i identifikimit ishte bërë përmes fotografive dhe kjo renditje fotosh përbëhej vetëm nga anëtarët e policisë ROSU dhe jo nga personat e panjohur gjithashtu. Duhet që gjithashtu të përmendet se kjo njohje përmes fotografisë duke u bazuar në nenin 120 ishte inkorporuar në intervistën e Prokurorit. Më vonë avokati mbrojtës ka pasur mundësi që të sfidojë **M. J.**, me anën e pyetjeve në shqyrtimin kryesor por rezultati i procedurës së identifikimit është bërë gjatë shqyrtimit kryesor ishte në kundërshtim me procedurën e identifikimit e bërë gjatë intervistës së procedurës paraprake edhe pse kushtet në shqyrtimin kryesor për njohjen ishin shumë më të mira për shkak të lidhjes me video me ngjyra me kompjuter tipik TV monitor në anën e palës së dëmtuar. Përshkrimi i **M. J.** gjithashtu mund të përshtatet tek anëtarët e tjerë të ekipit ROSU të cilët ishin në vendin e kriminit.

Asnjë nga palët e dëmtuara nuk ka parashtruar kërkesë për kompensim material.

8. Shpenzimet procedurale

Në pajtim me nenin 450, të KPK-së shpenzimet e procedurës do të paguheshin nga të pandehurit të cilët janë të dënuar. Të pandehurit që janë dënuar, **G. K.**, **S. S.**, **S. A.**

, N. D. , N. Z. dhe I. R. janë të obliguar që të paguajnë shpenzimet e procedurave penale në shumën prej 300 eurosh për secilin të pandehur. Të pandehurit që janë liruar nuk janë të obliguar që të paguajnë ndonjë shpenzim.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË

Data, 18 nëntor 2015; rasti: PKR 1098/13

_____
Kryetar i Trupit Gjykses
Vladimir Mikula

_____
Procesmbajtëse
Dea Dedi

Këshilla ligjore:

Personat e autorizuar mund të bëjnë ankesë në formë të shkruar këtë Aktgjykim përmes Gjykatës Themelore në Prishtinë, në Gjykatën e Apelit brenda pesëmbëdhjetë (15) ditësh nga data pranimit të Aktgjykimit, në pajtim me nenin 380, paragrafin 1, të KPK-së.